

V

Monetaire zaken

Va

Deviezen

Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten

Onderlinge Regeling zoals bedoeld in artikel 38, eerste lid van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden regelende het deviezenverkeer voor Curaçao en Sint Maarten. (Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten).

CURAÇAO EN SINT MAARTEN,

In overweging genomen hebbende:

Dat in artikel 88 van de Staatsregeling van Curaçao is opgenomen dat het geldstelsel bij landsverordening wordt geregeld en dat in artikel 100 van de Staatsregeling van Sint Maarten is opgenomen dat het geldstelsel bij of krachtens landsverordening wordt geregeld;

Dat in het slotakkoord op 2 november 2006 is afgesproken dat er één centrale bank zal zijn voor Curaçao en Sint Maarten met één set wetgeving en één toezichthouder voor het monetair toezicht, het financieel toezicht en het integriteittoezicht;

Dat Curaçao en Sint Maarten op 26 november 2008 principeafspraken hebben gemaakt over een gezamenlijke centrale bank en de relevante regelgeving;

Dat in de principeafspraken in elk geval het volgende is afgesproken:

- dat een gemeenschappelijke centrale bank wordt opgezet als openbare rechtspersoon;
- dat er één valutagebied is met een gemeenschappelijke munt, in een vaste wisselkoersverhouding tot de Amerikaanse dollar;
- dat de hoofdtaak is het toezicht in beide landen op de financiële sector, waaronder monetair toezicht, het bedrijfseconomisch toezicht en het integriteittoezicht;
- dat dit toezicht de handhaving van de externe waarde van de valuta en gezondheid van het financieel systeem dient;
- dat de besluitvorming door de landen geschiedt op basis van pariteit tussen de landen.

Zijn overeengekomen als volgt:

HOOFDSTUK 1

Definities

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze Regeling bepaalde wordt verstaan onder:

1. Ingezetenen:
 - a. natuurlijke personen, die hun woonplaats in het land Curaçao of het land Sint Maarten hebben en in de bevolkingsregisters zijn opgenomen dan wel vanaf de datum van hun aankomst in het land Curaçao of het land Sint Maarten langer dan één jaar daar daadwerkelijk verblijven, zodra dat jaar is verstreken;

- b. rechtspersonen, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen, die in het land Curaçao of het land Sint Maarten zijn gevestigd;
 - c. in het land Curaçao of het land Sint Maarten gevestigde filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen voor zover niet vallende onder b.;
 - d. bestuursorganen en diensten, die in het land Curaçao of het land Sint Maarten zijn gevestigd;
 - e. de door de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten aangewezen personen, rechtspersonen en andere instellingen voor zover niet vallende onder a, b, c en d.
2. Niet ingezetenen:
- a. natuurlijke personen, rechtspersonen, vennootschappen onder firma, commanditaire vennootschappen, filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen niet vallende onder de omschrijving ingezetenen;
 - b. diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van vreemde mogendheden en internationale organisaties in het land Curaçao of het land Sint Maarten;
 - c. de aan onder b. bedoelde vertegenwoordigingen verbonden diplomatieke, beroepsconsulaire en administratieve ambtenaren van vreemde nationaliteit, hun echtgenoten en bij hen inwonende kinderen;
3. Goud: gouden munten, fijn goud, alliajes van goud (onbewerkt en halffabrikaten);
4. Edele metalen: zilver, platina en platina metalen (onbewerkt of halffabrikaten);
5. Edelstenen: diamanten en soortgelijke edelstenen (in ruwe of halfbewerkte staat);
6. Geldswaardige papieren: cheques, wisselbrieven, promessen en soortgelijke waardepapieren zomede de reiskredietbrieven en creditcards met uitzondering van effecten;
7. Betaalmiddelen: munten (met uitzondering van gouden munten), bankbiljetten en soortgelijke ruilmiddelen;
8. Vorderingen: in geld uitgedrukte schulden voor zover niet in geldswaardige papieren of effecten belichaamd;
9. Effecten:
- a. aandeelbewijzen, obligaties, pandbrieven, depôt-fractiebewijzen, participatiebewijzen, winstbewijzen, oprichtersbewijzen, optiebewijzen, schatkistbiljetten, inschrijvingen in schuld- en aandelenregisters en soortgelijke waardepapieren en rechten;
 - b. certificaten van de onder a. bedoelde waardepapieren en rechten;
 - c. receptissen van de onder a. en b. bedoelde waardepapieren;

10. Buitenlandse effecten: andere effecten dan die welke zijn uitgegeven door of ten laste van publiekrechtelijke lichamen van het land Curaçao of het land Sint Maarten, dan wel privaatrechtelijke rechtspersonen, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen, welke in het land Curaçao of het land Sint Maarten zijn gevestigd;
11. Goederen: roerende zaken in de zin van het Burgerlijk Wetboek van elk Land, met uitzondering van goud, edele metalen, edelstenen, betaalmiddelen, geldswaardige papieren, effecten en documenten, waarin vorderingen zijn belichaamd;
12. Buitengaats onderneming: een in het land Curaçao of het land Sint Maarten gevestigde naamloze vennootschap of besloten vennootschap, waarvan het statutaire doel in opdracht en ten behoeve van een of meer niet-ingezetenen of de vennootschap zelve wordt nagestreefd met middelen toebehorende aan een of meer niet-ingezetenen of de vennootschap zelve en waarvan de geplaatste aandelen eigendom zijn van een of meer niet-ingezetenen dan wel als zodanig bij of krachtens deze Regeling als niet-ingezetene aangemerkte naamloze vennootschap of besloten vennootschap;
13. Wisselkantoor: een instelling, die buitenlandse betaalmiddelen, cheques, reiskredietbrieven en vorderingen uit creditcards koopt of verkoopt;
14. Deviezenbank: een bank die krachtens artikel 9, lid 3 van het Centrale Bank-statuut voor Curaçao en Sint Maarten (P.B. xxxx, xxx) is gemachtigd als deviezenbank werkzaam te zijn;
15. Buitenland: het gebied buiten het land Curaçao en het land Sint Maarten;
16. Gulden: de Caribische gulden;
17. Bank: de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten;
18. Land: land Curaçao of land Sint Maarten;
19. Landen: land Curaçao en land Sint Maarten.

HOOFDSTUK II **Algemene bepalingen**

Artikel 2

1. Het algemeen deviezenbeleid berust bij de regeringen van de Landen.
2. De Bank is belast met de uitvoering, voor rekening en risico van de Landen, van deze Regeling.

Artikel 3

1. In de Regeling Wisselkoers Caribische gulden is de waarde van de gulden vastgesteld, die de Bank in acht neemt bij het bepalen van de koersen voor buitenlandse geldsoorten.
2. De door de Bank bepaalde koersen voor buitenlandse geldsoorten worden in het betalingsverkeer door de Bank, de deviezenbanken en de wisselkantoren aangehouden.

Artikel 4

1. Indien het belang van de volkshuishouding dit eist, kan de Minister van Financiën van een Land bij landsbesluit regels stellen inzake het financiële verkeer met daarbij aan te wijzen personen, groepen van personen, organisaties, ondernemingen, instellingen, entiteiten of landen, respectievelijk de daarbij aan te wijzen goederen in de zin van artikel 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land.
2. Indien het belang van de internationale rechtsorde, of de uitvoering van een internationale overeenkomst dan wel verplichting dit eist, stellen de Ministers van Financiën gezamenlijk bij eenvormig landsbesluit regels inzake het financiële verkeer met daarbij aan te wijzen personen, groepen van personen, organisaties, ondernemingen, instellingen, entiteiten of landen, respectievelijk de daarbij aan te wijzen goederen in de zin van artikel 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land.
3. De in het eerste en tweede lid bedoelde regels kunnen betrekking hebben op:
 - a. het bevriezen van de goederen, hetzij langs directe, hetzij langs indirecte weg;
 - b. de bevoegdheid om beheers- of beschikkingshandelingen te verrichten met betrekking tot gelden of activa die bij in de Landen gevestigde instellingen of kredietinstellingen als bedoeld in de eenvormige landsverordening inzake toezichtregels op het bank- en kredietwezen of andere financiële instellingen worden aangehouden;
 - c. de bevoegdheid om direct of indirecte betalingen te verrichten dan wel kapitaal of andere financiële middelen ter beschikking te stellen, en bevatten algemene richtlijnen die de Bank in acht neemt bij de uitoefening van de haar bij of krachtens deze regeling toegekende bevoegdheden.
4. De in het derde lid bedoelde regels kunnen algemene richtlijnen bevatten die de Bank in acht neemt bij de uitoefening van de haar bij of krachtens deze regeling toegekende bevoegdheden.
5. De Ministers van Financiën en de Ministers van Justitie van de Landen kunnen op verzoek, na advies van de Bank, gezamenlijk ontheffing of vrijstelling verlenen van de verplichting om te voldoen aan de op grond van het eerste en tweede lid gestelde regels. Aan de ontheffing of vrijstelling kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Artikel 5

1. In een spoedeisend geval kunnen de regelen, bedoeld in artikel 4, eerste en tweede lid, worden gesteld bij beschikkingen van de Ministers van Financiën. Een dergelijke beschikking blijft, behoudens eerdere intrekking, van kracht tot het tijdstip waarop een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, krachtens artikel 4, eerste en tweede lid, dat hetzelfde onderwerp betreft, in werking treedt, doch ten hoogste tot zes maanden na de dag waarop zij in werking is getreden.
2. Beschikkingen uitgevaardigd krachtens het eerste lid worden geplaatst in de bladen, waarin elk Land de officiële berichten plaatst.

Artikel 6

De bij of krachtens deze Regeling gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen zijn niet van toepassing op de Bank voor zover het betreft waarden, die zij voor eigen rekening bezit, dan wel voor rekening van de Landen onder zich heeft.

Artikel 7

1. De deviezenbanken zijn met betrekking tot de uitoefening van hun werkzaamheden overeenkomstig de bij of krachtens deze Regeling gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen aan het toezicht van de Bank onderworpen.
2. De Bank is bevoegd aan de deviezenbanken ten aanzien van de uitoefening van hun werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, aanwijzingen te geven; deze aanwijzingen maken deel uit van de voorwaarden, waaronder de bank machtiging is verleend om als deviezenbank werkzaam te zijn.

Artikel 8

1. De Bank is bevoegd in een vergunning personen of instellingen onder door haar te stellen voorwaarden machtiging te verlenen een wisselkantoor te houden.
2. De wisselkantoren nemen bij de uitoefening van hun werkzaamheden de aanwijzingen, bedoeld in artikel 7, in acht voor zover deze op hun werkzaamheden van toepassing zijn; de aanwijzingen maken deel uit van de voorwaarden, waaronder de machtiging, bedoeld in het eerste lid is verleend.
3. De wisselkantoren zijn met betrekking tot de uitoefening van hun werkzaamheden aan het toezicht van de Bank onderworpen.

Artikel 9

1. Een ieder is verplicht de Bank op haar verzoek alle inlichtingen en gegevens te verstrekken, die van belang zijn voor de samenstelling van de betalingsbalans.
2. In afwijking van het bepaalde in artikel 1 worden transacties tussen ingezetenen van de Landen bij de opmaak van de betalingsbalans aangemerkt als betalingsbalanstransacties van de afzonderlijke Landen.
3. De Bank is bevoegd administratieve voorschriften te geven ter verkrijging van de inlichtingen en gegevens bedoeld in het eerste lid.

HOOFDSTUK III

Betalingsverkeer

Artikel 10

1. Het lopend betalingsverkeer bestaat uit betalingen en ontvangsten aan respectievelijk van niet-ingezetenen ter zake van goederen, diensten, inkomsten en inkomensoverdrachten, die nader worden uitgesplitst in voorschriften of bepalingen bij of krachtens deze Regeling gegeven.
2. Het betalingsverkeer met het buitenland, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, is in beginsel vrij; deze vrijheid kan worden beperkt door voorwaarden, voorschriften of bepalingen bij of krachtens deze Regeling gegeven.
3. Indien de Bank van oordeel is, dat als gevolg van het betalingsverkeer met het buitenland de deviezenreservepositie van de Landen in ernstige mate wordt aangetast of dat zich een zodanige ontwikkeling dreigt voor te doen kan de Bank voorschriften geven ten aanzien van de betalingen en ontvangsten bedoeld in het tweede lid; deze voorschriften kunnen mede een verbod inhouden tot het verrichten respectievelijk ontvangen van daarbij aangeduide betalingen zonder vergunning.

Artikel 11

1. Behoudens het in artikel 10 genoemde betalingsverkeer is al het overige betalingsverkeer met het buitenland, waaronder mede te begrijpen het kapitaalverkeer, verboden anders dan krachtens een vergunning.
2. Het verrichten van of meewerken aan handelingen, die betrekking hebben op dan wel leiden tot het betalings- en kapitaalverkeer, bedoeld in het eerste lid, alsmede het stellen van garanties, borgtochten en andere zekerheden tot het verrichten van of meewerken aan deze handelingen is aan ingezetenen verboden anders dan krachtens een vergunning.

Artikel 12

Behoudens ontheffing dienen betalingen aan niet-ingezetenen in ongeacht welke buitenlandse geldsoort te geschieden hetzij ten laste van een rekening ten name van de Bank of ten name van een deviezenbank luidende in die geldsoort hetzij ten gunste van een rekening ten name van de niet-ingezetene in de boeken van de Bank of van een deviezenbank luidende in die geldsoort.

Artikel 13

1. Indien ingezetenen de aan hen toebehorende buitenlandse geldswaardige papieren of buitenlandse vorderingen niet hebben verkocht of ter inning hebben afgegeven en overgedragen aan een deviezenbank, zijn zij gehouden onmiddellijk tot inning over te gaan van de hen toebehorende buitenlandse geldswaardige papieren of buitenlandse vorderingen, zodra een geldswaardig papier betaalbaar of een vordering opeisbaar is.
2. De inning, bedoeld in het eerste lid, dient te geschieden hetzij door het te vorderen bedrag te doen storten op een rekening in het buitenland ten name van de Bank of ten name van een deviezenbank hetzij door het te vorderen bedrag te doen betalen ten laste van een tegoed van een niet-ingezetene van de Bank of van een deviezenbank.
3. Indien de inning van een buitenlands geldswaardig papier of van een buitenlandse vordering plaatsvindt op de wijze bedoeld in het tweede lid, is creditering van het desbetreffende bedrag op een in een buitenlandse geldsoort luidende rekening ten name van de ingezetene bij de Bank of bij een deviezenbank toegestaan.
4. Van de bepalingen van dit artikel kan ontheffing worden verleend.

Artikel 14

Aan ingezetenen is het verboden anders dan krachtens een vergunning in hun boeken, onder welke benaming ook, een in Caribische gulden luidend tegoed ten name of ten behoeve van een niet-ingezetene aan te houden, voor zover dit tegoed ontstaat of ontstaan is door overmaking uit het buitenland of door storting van Caribische guldens of buitenlandse geldsoorten door of in opdracht van niet-ingezetenen.

Artikel 15

Behoudens voor reisdoeleinden is het aan een ieder verboden anders dan krachtens een vergunning betaalmiddelen uit te voeren.

Artikel 16

1. Het is ingezetenen verboden anders dan krachtens een vergunning edele metalen, goud, edelstenen, effecten en soortgelijke waarden in of uit te voeren.
2. Behoudens ontheffing zijn ingezetenen verplicht de hen toebehorende buitenlandse effecten in open bewaargeving te geven:
 - a. in het binnenland: bij de Bank of een deviezenbank;
 - b. in het buitenland: bij een niet-ingezetene ter toevoeging aan een depot ten name van de Bank of ten name van een deviezenbank.
3. Ten aanzien van in open bewaargeving te geven effecten, die van coupon- of dividendbladen zijn voorzien, kan worden volstaan met bewaargeving van deze coupon- of dividendbladen op de wijze bedoeld in het tweede lid.

HOOFDSTUK IV

Vergunningen

Artikel 17

1. Voor zover voor het verrichten van of meewerken aan handelingen bij of krachtens deze Regeling een vergunning of ontheffing is vereist, is de Bank bevoegd tot het verlenen van de vergunning of ontheffing.
2. Indien bepaalde handelingen waarvoor bij of krachtens deze Regeling een vergunning of ontheffing is vereist, herhaaldelijk plegen te worden verricht, kan de Bank een algemene vergunning of ontheffing verlenen tot het verrichten van of meewerken aan zodanige handelingen.
3. Een vergunning of ontheffing kan onder voorwaarden worden verleend; indien een voorwaarde niet wordt vervuld, wordt de vergunning of ontheffing geacht niet te zijn verleend.
4. Aan een vergunning of ontheffing kunnen verplichtingen worden verbonden.

Artikel 18

1. De Bank verleent de vergunning of de ontheffing, bedoeld in artikel 17, eerste en tweede lid, indien voldaan wordt aan de bij de voorschriften van de Bank te stellen eisen met betrekking tot integriteit. De Bank draagt zorg voor de openbaarmaking van deze voorschriften.
2. Een ieder aan wie bij of krachtens deze regeling een vergunning of ontheffing is verleend, is gehouden aan de eisen gesteld bij of krachtens deze regeling voor het verkrijgen van de vergunning of ontheffing, alsmede aan de voorwaarden gesteld bij en de verplichtingen verbonden aan de vergunning of ontheffing te blijven voldoen.

Artikel 19

Indien naar het oordeel van de Bank bijzondere omstandigheden aanwezig zijn, kan de Bank achteraf voor het verrichten van of meewerken aan een handeling vergunning of ontheffing verlenen; deze vergunning of ontheffing wordt geacht te zijn verleend op het tijdstip van het verrichten van of meewerken aan die handeling.

Artikel 20

Vergunningen of ontheffingen, die bij of krachtens deze Regeling zijn vereist voor het verrichten van of meewerken aan een handeling, kunnen worden aangevraagd door en verleend aan ieder, die partij is bij of meewerkt aan een zodanige handeling. Wordt de vergunning verleend dan geldt deze voor allen, die bij de handeling partij zijn of eraan meewerken.

Artikel 21

1. De vergunninghouder of degene met een ontheffing is verplicht zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan de door de Bank te stellen voorschriften met betrekking tot integriteit.
2. De Bank kan ter uitvoering van aanbevelingen, waarschuwingen en regelingen van internationale of intergouvernementele organisaties, voorschriften uitvaardigen ten behoeve van de ingevolge deze regeling onder haar toezicht staande instellingen, die verplicht zijn zich te houden, alsmede zich te blijven houden aan die voorschriften.
3. De Bank draagt zorg voor de openbaarmaking van de voorschriften, bedoeld in het eerste en tweede lid, daaronder begrepen de plaatsing van die voorschriften op de website van de Bank, met vermelding van de datum van uitgifte.

Artikel 22

1. De Bank kan de vergunning of ontheffing intrekken, indien:
 - a. de vergunninghouder of degene met een ontheffing de intrekking daarvan verzoekt. Binnen 60 dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist;
 - b. de gegevens of bescheiden die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning of ontheffing zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen als bij de beoordeling van het verzoek de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
 - c. zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan, zo zij voor het tijdstip waarop de vergunning of ontheffing werd verleend zich hadden voorgedaan, of bekend waren geweest, de vergunning of ontheffing zou zijn geweigerd;
 - d. de vergunninghouder of degene met een ontheffing is overleden;
 - e. de vergunninghouder of degene met een ontheffing in liquidatie is getreden;
 - f. de vergunninghouder of degene met een ontheffing in staat van faillissement wordt verklaard;
 - g. de vergunninghouder of degene met een ontheffing van de vergunning, of van de ontheffing misbruik of oneigenlijk gebruik maakt;
 - h. de vergunninghouder of degene met een ontheffing niet of niet meer voldoet aan de bij of krachtens deze regeling opgelegde verplichtingen.
2. Het besluit tot intrekking van de vergunning of ontheffing, of de weigering tot intrekking van de vergunning of ontheffing wordt door de Bank bij deurwaardersexploot aan de betrokkene betekend.
3. De Bank maakt, zodra het besluit tot intrekking van de vergunning onherroepelijk is geworden, het besluit en indien zij zulks noodzakelijk acht in het belang van het financiële verkeer, de redenen voor de intrekking bekend in de bladen, waarin elk Land de

officiële berichten plaatst. De Bank kan, indien zij dit in het belang van het financiële verkeer acht, het besluit alsmede de redenen voor de intrekking, bedoeld in de eerste volzin, eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekendmaken. De kosten van bekendmaking komen ten laste van degene waarvan de vergunning of de ontheffing is ingetrokken.

4. De Bank kan de in het derde lid bedoelde publicatie tot een nader door haar te bepalen tijdstip aanhouden, indien de bekendmaking ernstige schade aan de belangen van de belanghebbenden zou kunnen toebrengen.

HOOFDSTUK V

Buitengaatse ondernemingen

Artikel 23

Indien de Bank een buitengaatse onderneming een ontheffing verleent van de voorwaarden, voorschriften en bepalingen bij of krachtens de artikelen 10, 11, 12, 13, 14, 15 en 16 gegeven, kan zij verklaren dat ten aanzien van het betalingsverkeer de buitengaatse onderneming als een niet-ingezetene wordt aangemerkt.

Artikel 24

1. Indien de Bank een ontheffing en verklaring, bedoeld in artikel 23 heeft afgegeven, zijn ten aanzien van de desbetreffende buitengaatse onderneming de bepalingen van artikel 26 niet van toepassing, tenzij de Bank redelijkerwijs vermoedt, dat er in strijd wordt gehandeld met de voorwaarden, waaronder de ontheffing bedoeld in artikel 23 is verleend.
2. Indien de bank op grond van het onderzoek in overeenstemming met de bepalingen van artikel 78 vaststelt dat één of meer voorwaarden van de ontheffing bedoeld in artikel 23 zijn overtreden, kan zij de ontheffing intrekken ten minste drie maanden na haar voornemen daartoe bij aangetekend schrijven aan de wettelijke vertegenwoordiger van de desbetreffende buitengaatse onderneming te hebben meegedeeld.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere bepalingen

Artikel 25

Alle stukken opgemaakt in verband met de toepassing en nakoming van de bij of krachtens deze Regeling gestelde bepalingen zijn vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 26

1. Voor zover niet anders bij deze Regeling bepaald, wordt wegens schade als gevolg van bij of krachtens deze Regeling gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen geen schadevergoeding toegekend.
2. Indien een handeling, waarvoor een vergunning of een ontheffing is vereist, zonder vergunning of ontheffing is verricht, kunnen de belanghebbenden bij de handeling zich tegenover elkaar niet op het ontbreken van de vergunning of ontheffing beroepen.

Artikel 27

1. Gegevens en inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze regeling bepaalde omtrent afzonderlijke ingezetenen en niet-ingezetenen zijn verstrekt of zijn verkregen en gegevens en inlichtingen die van een instantie als bedoeld in artikel 28, eerste en tweede lid, zijn ontvangen worden niet gepubliceerd en zijn geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze regeling of van krachtens deze regeling genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze regeling verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 28 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze regeling wordt geëist.
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en tweede lid, is de Bank bevoegd in het belang van het financiële verkeer aangifte te doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt geroepen om als getuige of deskundige op te treden, is de Bank bevoegd in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen te verschaffen.
4. De Bank is, in afwijking van het bepaalde in het eerste en tweede lid, bevoegd met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze regeling opgedragen taak mededelingen te doen, mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke ingezetenen en niet-ingezetenen. Met schriftelijke toestemming van de ingezetene of niet-ingezetene die het aangaat, worden de gegevens of inlichtingen met betrekking tot afzonderlijke ingezetenen of niet-ingezetenen wel gepubliceerd.
5. De Bank is, in afwijking van het eerste en tweede lid, bevoegd de Meldpunten, bedoeld in de landsverordeningen inzake melding ongebruikelijke transacties, in te lichten, indien zij bij de uitoefening van de haar ingevolge deze regeling opgedragen taak feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwassen van geld of financiering van terrorisme.

Artikel 28

1. De Bank is, in afwijking van artikel 27, eerste en tweede lid, bevoegd om gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze regeling opgedragen taak, te verstrekken aan overheidsinstanties van de Landen of buitenlandse overheidsinstanties, dan wel aan van overheidswege aangewezen instanties van de Landen of in het buitenland die belast zijn met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, tenzij:
 - a. het doel waarvoor de gegevens of inlichtingen zullen worden gebruikt onvoldoende bepaald is;
 - b. het beoogde gebruik van gegevens of inlichtingen niet past in het kader van het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn;

- c. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen zich niet zou verdragen met de wettelijke regelingen of de openbare orde van de Landen;
 - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen niet in voldoende mate is gewaarborgd;
 - e. de verstrekking van de gegevens of inlichtingen redelijkerwijs in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze regeling beoogt te beschermen;
 - f. onvoldoende is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze worden verstrekt.
2. De Bank kan, in afwijking van artikel 27, eerste en tweede lid, gegevens of inlichtingen verstrekken aan het openbaar ministerie van elk Land, de Meldpunten, bedoeld in de landsverordeningen inzake melding ongebruikelijke transacties of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging, die zij heeft verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze regeling opgedragen taak, voor zover deze gegevens of inlichtingen naar het oordeel van de Bank van belang zijn of zouden kunnen zijn voor de onderzoeken dan wel de nog in te stellen onderzoeken van het openbaar ministerie van elk Land, de Meldpunten, bedoeld in de landsverordeningen inzake melding ongebruikelijke transacties, of andere autoriteiten belast met opsporing en vervolging.

Artikel 29

1. Ter uitvoering van verdragen tot uitwisseling van gegevens of inlichtingen dan wel ter uitvoering van bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties met betrekking tot het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn, kan de Bank ten behoeve van een instantie die werkzaam is in een Staat die met de Landen partij is bij een verdrag, of die met de Landen valt onder eenzelfde bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie en die in de Staat belast is met de uitvoering van wettelijke regelingen inzake het toezicht op het deviezenverkeer, inlichtingen vragen aan, of onderzoek instellen of doen instellen bij een ieder die ingevolge deze regeling onder haar toezicht valt dan wel bij een ieder waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij over gegevens of inlichtingen beschikt die van belang kunnen zijn voor de uitvoering van de hiervoor bedoelde wettelijke regelingen.
2. Degene aan wie gegevens of inlichtingen als bedoeld in het eerste lid worden gevraagd, verstrekt deze gegevens of inlichtingen binnen een door de Bank te stellen termijn.

Artikel 30

1. De Bank kan toestaan dat een functionaris van een buitenlandse instantie als bedoeld in artikel 29, eerste lid, deelneemt aan de uitvoering van een verzoek als bedoeld in dat lid.
2. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in artikel 29, eerste lid, wordt ingesteld, verleent aan de in het eerste lid bedoelde functionaris alle medewerking die nodig is voor een goede uitvoering van dat onderzoek, met dien verstande dat degene bij wie het onderzoek wordt ingesteld en die niet ingevolge deze regeling onder toezicht staat, slechts is gehouden tot het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden.
3. De in het eerste lid bedoelde functionaris volgt de aanwijzingen op van de persoon die met de uitvoering van het onderzoek is belast en staat onder leiding van deze persoon.

Artikel 31

1. De aanvrager van een ontheffing van het bepaalde in artikel 10 tot en met artikel 16 is ter zake van die aanvraag aan de Bank een bedrag verschuldigd.
2. De kosten verbonden aan de uitvoering van het bij of krachtens deze regeling bepaalde worden doorberekend aan de houders van een vergunning, degenen met een ontheffing, deviezenbanken, respectievelijk wisselkantoren. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de kostendoorberekening en wordt de hoogte van de in dit artikel bedoelde bedragen vastgesteld.
3. De hoogte van de in dit artikel bedoelde bedragen wordt zodanig vastgesteld dat het totaal van de in rekening te brengen bedragen gezamenlijk ten hoogste gelijk is aan de kosten die de Bank maakt ter zake van de behandeling van de vergunning- en ontheffingaanvragen, alsmede ter zake van het toezicht dat zij uitoefent op de deviezenbanken en wisselkantoren.
4. Het in het tweede lid verschuldigde bedrag wordt betaald binnen vier weken na dagtekening van de brief waarbij de betalingsverplichting is opgelegd.
5. Bij gebreke van betaling wordt het in het tweede lid verschuldigde bedrag vermeerderd met de wettelijke rente in het desbetreffende Land te rekenen vanaf de dag waarop de in het vorige lid bedoelde termijn is verstreken.
6. Indien het in het tweede lid verschuldigde bedrag niet binnen de gestelde termijn is betaald, stuurt de Bank een schriftelijke aanmaning om binnen twee weken na dagtekening van de aanmaning het bedrag verhoogd met de kosten van de aanmaning alsnog te betalen. De aanmaning bevat de aanzegging dat het bedrag verhoogd met de kosten van de aanmaning, voor zover deze niet binnen de gestelde termijn wordt betaald, overeenkomstig het zevende lid zal worden ingevorderd.
7. Bij gebreke van tijdige betaling kan de Bank het bedrag verhoogd met de kosten van de aanmaning en van de invordering bij dwangbevel invorderen.
8. Het dwangbevel wordt op kosten van de betrokkene bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van elk Land.
9. Artikel 64 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32

Het is aan een ingezetene verboden mee te werken aan een overeenkomst of een handeling, waarvan hij weet of redelijkerwijs behoort te weten, dat voor het aangaan of verrichten ervan op grond van bij of krachtens deze Regeling gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen een vergunning of ontheffing is vereist tenzij hij zich tevoren heeft overtuigd, dat de vereiste vergunning of ontheffing is verkregen.

Artikel 33

1. Indien de vergunninghouder of degene met een ontheffing niet voldoen aan de bij of krachtens deze regeling opgelegde verplichtingen, kan de Bank aan de vergunninghouder of degene met een ontheffing een aanwijzing geven om binnen de door haar te stellen termijn daaraan alsnog te voldoen.
2. Indien de Bank niet binnen de door haar vastgestelde termijn een haar bevredigend antwoord van de vergunninghouder of degene met een ontheffing heeft ontvangen,

of naar het oordeel van de Bank niet of onvoldoende aan haar aanwijzing gevolg is gegeven, kan zij de vergunninghouder of degene met een ontheffing bij aangetekende brief aanzeggen, dat de Bank zal overgaan tot publicatie van de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid. De publicatie geschiedt in de bladen waarin door de Landen de officiële berichten worden geplaatst, alsook in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de publicatie wordt, indien de vergunninghouder of degene met een ontheffing zulks verlangt, tevens de correspondentie gepubliceerd, die naar aanleiding van de aanwijzing tussen de Bank en de vergunninghouder of degene met een ontheffing is gevoerd.

3. De Bank kan slechts wanneer haar beslissing tot publicatie van de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, onherroepelijk is geworden, tot publicatie overgaan. Indien de vergunninghouder of degene met een ontheffing na de publicatie alsnog voldoet aan de aanwijzing dan wel de Bank de aanwijzing intrekt, geeft de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publicatie kennis.

HOOFDSTUK VII

Last onder dwangsom

Artikel 34

Onder last onder dwangsom wordt verstaan: de herstelsanctie, inhoudende:

- a. een last tot geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding, en
- b. de verplichting tot betaling van een geldsom indien de last niet of niet tijdig wordt uitgevoerd.

Artikel 35

1. De Bank kan de vergunninghouder of degene met een ontheffing, die niet of niet tijdig voldoen aan de bij of krachtens deze regeling opgelegde verplichtingen een last onder dwangsom opleggen.
2. De last onder dwangsom kan worden opgelegd zodra het gevaar voor de overtreding klaarblijkelijk dreigt.
3. De last onder dwangsom omschrijft de te nemen herstelmaatregelen.
4. Bij de last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken van een overtreding of het voorkomen van verdere overtreding wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.
5. Een beslissing tot oplegging van een last onder dwangsom wordt op schrift gesteld en is een beschikking.
6. De Bank stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens, hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd dan wel per overtreding van de last. De bedragen staan in redelijke verhouding tot de zwaarte van het geschonden belang en tot de beoogde werking van de dwangsom.
7. De hoogte van de dwangsom voor de verschillende overtredingen wordt bepaald bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Artikel 36

Een verbeurde dwangsom wordt betaald binnen zes weken nadat zij van rechtswege is verbeurd.

Artikel 37

1. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, de looptijd ervan opschorten voor een bepaalde termijn, of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor die overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Indien een last onder dwangsom is opgelegd kan de Bank op verzoek van de overtreder de last opheffen, indien de beschikking één jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Artikel 38

In afwijking van artikel 65, eerste lid, verjaart de bevoegdheid tot invordering van een verbeurde dwangsom door verloop van één jaar na de dag waarop zij is verbeurd.

Artikel 39

Geen last onder dwangsom kan worden opgelegd voor zover voor de overtreding een rechtvaardigingsgrond bestond.

Artikel 40

1. Alvorens aan te manen tot betaling van de dwangsom beslist de Bank bij beschikking omtrent de invordering van de dwangsom.
2. De Bank geeft voorts een beschikking omtrent de invordering van de dwangsom, indien een belanghebbende daarom verzoekt.
3. De Bank beslist binnen zes weken op het verzoek.

Artikel 41

1. Indien uit een beschikking tot intrekking of wijziging van de last onder dwangsom voortvloeit dat een reeds gegeven beschikking tot invordering van die dwangsom niet in stand kan blijven, vervalt die beschikking.
2. De Bank kan een nieuwe invordering geven die in overeenstemming is met de gewijzigde last onder dwangsom.

Artikel 42

Een bezwaar, beroep, hoger beroep of een verzoek om voorlopige voorziening gericht tegen de last onder dwangsom heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist.

HOOFDSTUK VIII

Bestuurlijke boete

Artikel 43

Onder bestuurlijke boete wordt verstaan: de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom.

Artikel 44

1. De Bank kan de vergunninghouder of degene met een ontheffing, die niet of niet tijdig voldoen aan de bij of krachtens deze regeling opgelegde verplichtingen een bestuurlijke boete opleggen voor elke dag dat hij nalatig is geweest.
2. De hoogte van de bestuurlijke boete voor de verschillende overtredingen wordt bepaald bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, en in ieder geval afgestemd op de ernst en de duur van de overtreding, alsmede op de mate waarin de overtreder daarvan een verwijt kan worden gemaakt.
3. Alvorens over te gaan tot oplegging van een boete, stelt de Bank de betrokkene schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Artikel 45

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien:

- a. de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten;
- b. de overtreder is overleden;
- c. aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd.

Artikel 46

Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd, indien tegen de overtreder wegens dezelfde gedraging een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, of het recht tot strafvervolgning is vervallen ingevolge artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht van elk Land.

Artikel 47

1. Een bestuurlijke boete vervalt, indien zij op het tijdstip van het overlijden van de overtreder niet onherroepelijk is. Een onherroepelijke bestuurlijke boete vervalt voor zover zij op dat tijdstip nog niet is betaald.
2. Een reeds opgelegde bestuurlijke boete vervalt, indien het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba met toepassing van artikel 25 van het Wetboek van Strafvordering van elk Land de vervolging van de overtreder voor dat feit beveelt.
3. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt één jaar na de dag waarop de overtreding heeft plaatsgevonden.
4. Indien tegen de bestuurlijke boete bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld, wordt de vervaltermijn opgeschort tot onherroepelijk op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 48

1. Indien de personen, bedoeld in artikel 78, eerste lid, een bepaalde natuurlijke persoon of rechtspersoon verhoren met het oog op het aan hem opleggen van een bestuurlijke boete, is deze niet verplicht ten behoeve daarvan verklaringen omtrent de overtreding af te leggen. De betrokkenen worden hiervan in kennis gesteld voordat hun mondeling terzake om informatie wordt gevraagd.

2. Indien beroep is ingesteld tegen een bestuurlijke boete is de partij aan wie de boete is opgelegd niet verplicht omtrent de overtreding verklaringen af te leggen.

Artikel 49

1. De Bank of de personen, bedoeld in artikel 78, eerste lid, kunnen van de overtreding een rapport opmaken.
2. Het rapport is gedagtekend en vermeldt in ieder geval:
 - a. de naam van de overtreder;
 - b. de overtreding, alsmede het overtreden voorschrift;
 - c. zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip of periode waarop de overtreding is geconstateerd.
3. Een afschrift van het rapport wordt uiterlijk bij de bekendmaking van de beschikking tot oplegging van de bestuurlijke boete aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.
4. Indien van de overtreding een proces-verbaal als bedoeld in artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering van elk Land is opgemaakt, treedt dit voor de toepassing van deze paragraaf in de plaats van het rapport.

Artikel 50

1. Op het moment dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen, wordt het rapport reeds bij de uitnodiging daartoe aan de overtreder toegezonden of uitgereikt.
2. Indien de Bank nadat de overtreder zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat:
 - a. voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd, of
 - b. de overtreding alsnog aan de officier van justitie zal worden voorgelegd, wordt dit schriftelijk aan de overtreder medegedeeld.

Artikel 51

Een beschikking tot oplegging van een bestuurlijke boete vermeldt in ieder geval:

- a. het feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd, alsmede het overtreden voorschrift;
- b. de te betalen geldsom, alsmede een toelichting op de hoogte daarvan; en
- c. de termijn, bedoeld in artikel 55, waarbinnen de boete moet worden betaald.

Artikel 52

De werkzaamheden in verband met het opleggen van een boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

HOOFDSTUK IX

Geldschulden

Artikel 53

Deze paragraaf is van toepassing op geldschulden die voortvloeien uit de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete.

Artikel 54

1. De verplichting tot betaling van een geldsom wordt bij beschikking vastgesteld.
2. De beschikking vermeldt in ieder geval:
 - a. de te betalen geldsom;
 - b. de termijn waarbinnen de betaling moet plaatsvinden.

Artikel 55

Behoudens ingeval artikel 36 toepassing vindt, geschiedt de betaling binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt, tenzij de beschikking een later tijdstip vermeldt.

Artikel 56

1. Betaling geschiedt aan een door de Bank te bepalen kantoor dan wel door bijschrijving op een daartoe door de Bank bestemde bankrekening.
2. Betaling geschiedt in Caribische guldens, tenzij door de Bank anders is bepaald.
3. De betaling heeft plaats op het tijdstip waarop de betaling aan het kantoor wordt verricht dan wel in geval van bijschrijving de rekening van de Bank wordt gecrediteerd.
4. De kosten van betaling komen ten laste van de schuldenaar.

Artikel 57

1. De overtreder is in verzuim indien hij niet binnen de voorgeschreven termijn van zes weken heeft betaald.
2. Het verzuim heeft de verschuldigdheid van wettelijke rente tot gevolg overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land.
3. De Bank stelt het bedrag van verschuldigde wettelijke rente bij beschikking vast.

Artikel 58

1. De Bank maant de schuldenaar die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.
2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden gedwongen door op kosten van de schuldenaar uit te voeren invorderingsmaatregelen.
3. De Bank kan voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Artikel 59

1. De Bank kan een dwangbevel uitvaardigen. Onder dwangbevel wordt verstaan: een schriftelijk bevel van de Bank dat ertoe strekt de betaling van een geldschuld als bedoeld in artikel 53 af te dwingen.
2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van elk Land kan worden tenuitvoergelegd.
3. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig artikel 58 gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

Artikel 60

1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de schuldenaar aan de Bank.
3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Artikel 61

1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a. aan het hoofd het woord: dwangbevel;
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
 - c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
 - d. de kosten van het dwangbevel; en
 - e. dat het op kosten van de schuldenaar ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt, indien van toepassing:
 - a. het bedrag van de aanmaningsvergoeding; en
 - b. de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Artikel 62

1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van elk Land.
2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van elk Land kan worden opgekomen.

Artikel 63

De Bank beschikt ten aanzien van de invordering ook over de bevoegdheden die een schuldeiser op grond van het privaatrecht heeft.

Artikel 64

1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Bank.
2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de openbare rechtspersoon Curaçao of de openbare rechtspersoon Sint Maarten kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

HOOFDSTUK X

Verjaring

Artikel 65

1. De rechtsvordering tot betaling van een geldsom als bedoeld in artikel 53, behoudens indien deze voortvloeit uit een last onder dwangsom, verjaart vijf jaren nadat de voorgeschreven betalingstermijn is verstreken.

2. Na voltooiing van de verjaring kan de Bank zijn bevoegdheden tot aanmaning en tot uitvaardiging en tenuitvoerlegging van een dwangbevel niet meer uitoefenen.

Artikel 66

1. De verjaring wordt gestuit door een daad van rechtsvervolgning overeenkomstig artikel 316, eerste lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land. Artikel 316, tweede lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land is van overeenkomstige toepassing.
2. Erkenning van het recht op betaling stuit de verjaring van de rechtsvordering tegen hem die het recht erkent.
3. De Bank kan de verjaring ook stuiten door een aanmaning als bedoeld in artikel 58 of door een daad van tenuitvoerlegging van een dwangbevel.

Artikel 67

1. Door stuiting van de verjaring begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen met de aanvang van de volgende dag.
2. De nieuwe termijn is gelijk aan de oorspronkelijke, doch niet langer dan vijf jaren.
3. Wordt de verjaring echter gestuit door het instellen van een eis die door toewijzing wordt gevolgd, dan is artikel 324 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land van overeenkomstige toepassing.

Artikel 68

1. De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling aan de Bank wordt verlengd met de tijd gedurende welke de schuldenaar na de aanvang van die termijn uitstel van betaling heeft.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing, indien:
 - a. de schuldenaar in surseance van betaling verkeert;
 - b. de schuldenaar in staat van faillissement verkeert;
 - c. de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt.

HOOFDSTUK XI

Openbaarmaking van overtredingen

Artikel 69

De Bank kan, in afwijking van artikel 27, eerste en tweede lid, teneinde de naleving van deze regeling te bevorderen ter openbare kennis brengen:

- a. haar weigering om een aangevraagde vergunning of ontheffing te verlenen, wanneer deze weigering onherroepelijk is geworden en de aanvrager handelt als was hem de vergunning of de ontheffing verleend;
- b. het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, het overtreden voorschrift, alsmede de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd.

Artikel 70

Degene jegens wie door de Bank een handeling is verricht waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat de Bank zijn handelen of nalaten op grond van artikel 69 ter openbare kennis zal brengen, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem mondeling om informatie wordt gevraagd.

Artikel 71

1. De Bank geeft, indien zij voornemens is op grond van artikel 69 een feit ter openbare kennis te brengen, de betrokkene daarvan schriftelijk kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.
2. De Bank is niet gehouden de betrokkene in de gelegenheid te stellen om zijn zienswijze naar voren te brengen, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 72

De beschikking om op grond van artikel 69 een feit ter openbare kennis te brengen vermeldt in ieder geval:

- a. het feit dat ter openbare kennis wordt gebracht;
- b. de wijze waarop het feit ter openbare kennis wordt gebracht;
- c. de termijn waarna het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 73

Tenzij de bevordering van de naleving van deze regeling geen uitstel toelaat, wordt de werking van de beschikking om op grond van artikel 69 een feit ter openbare kennis te brengen opgeschort totdat de bezwaar- of beroepstermijn is verstreken of, indien bezwaar of beroep is ingesteld, op het bezwaar of beroep is beslist.

Artikel 74

De beschikking treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare kennis is gebracht zonder dat de werking op grond van artikel 73 wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Artikel 75

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 69 een feit ter openbare kennis te brengen vervalt, indien ter zake van het feit een strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht van elk Land.
2. Het recht tot strafvervolging met betrekking tot een feit als bedoeld in artikel 69 vervalt, indien de Bank het feit reeds ter openbare kennis heeft gebracht.

Artikel 76

1. De bevoegdheid om op grond van artikel 69 een feit ter openbare kennis te brengen vervalt drie jaar na de dag waarop het feit heeft plaatsgehadt.

2. De in het eerste lid genoemde termijn wordt gestuit door bekendmaking van de beschikking waarbij het feit ter openbare kennis wordt gebracht.

Artikel 77

De werkzaamheden in verband met het op grond van artikel 69 ter openbare kennis brengen van een feit worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van het feit en het daaraan voorafgaande onderzoek.

HOOFDSTUK XII

Toezicht en opsporing

Artikel 78

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze regeling bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aan te wijzen functionarissen van de Bank, belast met toezicht, alsmede de douaneambtenaren. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de bladen waarin door de Landen de officiële berichten worden geplaatst.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. goederen in de zin van artikel 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land aan opnemng en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - d. vaartuigen, stilstaande voertuigen en de lading daarvan te onderzoeken;
 - e. alle plaatsen, waaronder woningen en tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.
3. Op het binnentreden van woningen of van tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen als bedoeld in het tweede lid, onderdeel e, is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van elk Land van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur-generaal.
4. Zo nodig wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d en e, verschaft met behulp van de sterke arm.
5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Artikel 79

1. De Bank kan zich bij het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 78, eerste lid, doen bijstaan dan wel een zodanig toezicht geheel doen uitvoeren door een door de Bank aan te wijzen externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land of andere deskundigen. De Bank kan de kosten die

hiermee verband houden geheel of gedeeltelijk doorberekenen aan de betrokken houder van een vergunning of ontheffing.

2. Indien het uitoefenen van het toezicht, bedoeld in artikel 78, eerste lid, dan wel bepaalde werkzaamheden in het kader van een zodanig toezicht door de Bank aan een externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land of aan een andere deskundige worden opgedragen, is deze verplicht zijn bevindingen rechtstreeks en schriftelijk aan de Bank te rapporteren en na verkregen toestemming van de Bank een afschrift daarvan aan de betrokken vergunninghouder of degene met een ontheffing te zenden.
3. De vergunninghouder of degene met een ontheffing is op verzoek van de Bank verplicht een erkende deskundige aan te wijzen die rechtstreeks aan de Bank rapporteert over de interne organisatie van de vergunninghouder of degene met een ontheffing.

Artikel 80

1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze regeling strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van elk Land bedoelde ambtenaren, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen functionarissen van de Bank. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de bladen waarin door de Landen de officiële berichten worden geplaatst.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen functionarissen dienen te voldoen.

HOOFDSTUK XIII – Strafbepalingen

Artikel 81

1. Handelen in strijd met enig voorschrift, gegeven bij of krachtens de artikelen 3, tweede lid, 4, eerste lid, 7, tweede lid, 8, tweede lid, 9, 10, eerste lid, 11, 12, 13, eerste lid, 14, 15, 16, eerste en tweede lid, 18, tweede lid, 21, eerste en tweede lid, 27, eerste en tweede lid, 29, tweede lid, 30, tweede en derde lid, 32, 33, eerste lid, 78, vijfde lid, en 79, tweede en derde lid, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste één jaar en geldboete van ten hoogste tweehonderdvijftigduizend Caribische gulden dan wel met één van deze straffen.
2. Opzettelijk handelen in strijd met de voorschriften, genoemd in het eerste lid, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en een geldboete van ten hoogste vijfhonderdduizend Caribische gulden dan wel met één van deze straffen.
3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen en de in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

HOOFDSTUK XIV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 82

Vergunningen, vrijstellingen of ontheffingen met de daaraan verbonden voorwaarden en verplichtingen verleend krachtens de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no. 67) worden, voor zover zij hun gelding nog niet hebben verloren en niet in strijd zijn

met de bepalingen bij of krachtens deze Regeling vastgesteld, geacht te zijn verleend op grond van deze Regeling.

Artikel 83

1. Deze Regeling kan worden aangehaald als “Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten”.
2. Tot het moment van uitgifte van de Caribische gulden conform de Regeling Gemeenschappelijk Geldstelsel Curaçao en Sint Maarten, dient overal waar in deze Regeling waar gesproken wordt over de “Caribische gulden”, hiervoor in de plaats “Nederlands-Antilliaanse gulden” gelezen te worden.
3. Voorzover bij deze Regeling niet anders wordt bepaald, blijven de op de Landsverordening Deviezenverkeer (PB 1981, no. 67), zoals dit gold voor inwerkingtreding van deze Regeling, berustende nadere regelen en uitvoeringsvoorschriften van kracht totdat zij door andere nadere regelen en uitvoeringsvoorschriften overeenkomstig de bepalingen van deze Regeling zijn vervangen.

Memorie van Toelichting

bij de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten

Doel en strekking

Bijgaande regeling dient ter regeling van het deviezenverkeer in de Landen. Deviezenregelingen zijn in de regel positief, waarbij al het financiële verkeer vrij is, of negatief, waarbij al het financiële verkeer met het buitenland verboden is, tenzij een vergunning is verleend. Een combinatie van een positief en een negatief systeem is ook mogelijk.

Deze regeling bevat een tweedelig systeem. Enerzijds wordt uitgegaan van een positief stelsel, waarbij het met name aangeduide (lopend) betalingsverkeer vrij is tenzij het aan beperkingen wordt onderworpen; anderzijds wordt er uitgegaan van een negatief stelsel, waarbij al het overige betalingsverkeer, in feite dus het kapitaalverkeer, is verboden tenzij een vergunning is verleend. In dit systeem dienen de verschillende bevoegdheden ter ondersteuning en bescherming van het monetair-economische beleid van de Landen.

Uitgangspunt voor onderhavig ontwerp zijn de Landsverordening Deviezenverkeer (PB 1981, no. 67) en de hieronder nader beschreven principe-afspraken.

Achtergrond en aanleiding

In verband met het per 10 oktober 2010 intreden van de nieuwe staatkundige status voor de eilandgebieden die deel uitmaken van de Nederlandse Antillen, is het noodzakelijk de Landsverordening Deviezenverkeer door een nieuwe regeling te vervangen.

In het slotakkoord van 2 november 2006 hebben de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten afgesproken dat er één gemeenschappelijke centrale bank zal zijn voor Curaçao en Sint Maarten wanneer deze de status van „Land” binnen het Koninkrijk der Nederlanden verkrijgen. Tevens werd overeengekomen dat er één toezichthouder zal zijn (d.i. een gemeenschappelijke centrale bank) voor het monetair toezicht, het bedrijfseconomisch toezicht en het integriteittoezicht en dat éénsluidende centrale bank- en toezichtwetgeving in de toekomstige Landen zal gelden. Curaçao en Sint Maarten hebben vervolgens nadere afspraken gemaakt over een gezamenlijke centrale bank en de relevante regelgeving. Deze afspraken hielden, rekening houdend met het feit dat men hier te maken heeft met twee verschillende landen, ondermeer het navolgende in:

- er wordt een gemeenschappelijke centrale bank opgezet als openbare rechtspersoon;
- er is één valutagebied met een gemeenschappelijke munt, in een vaste wisselkoersverhouding tot de Amerikaanse dollar;
- de hoofdtaak is het toezicht (te weten het monetair toezicht, het bedrijfseconomisch toezicht en het integriteittoezicht) in beide landen op de financiële sector;
- dit toezicht dient ter handhaving van de externe waarde van de valuta en de gezondheid van het financiële systeem;
- de besluitvorming door de Landen zal op basis van pariteit geschieden.

Ter voorbereiding van de invoering van een gemeenschappelijke centrale bank onderscheidenlijk het deviezenverkeer, hebben de eilandgebieden een commissie – genaamd Commissie Gemeenschappelijke Centrale Bank – ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de respectievelijke eilandgebieden en de Bank van de Nederlandse Antillen (hierna: BNA). Deze commissie heeft onder meer wettelijke regelingen voorbereid ter introductie van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (hierna: Bank), de gemeenschappelijke munteenheid, de wisselkoers, en het deviezenverkeer.

Rechtsbasis

In artikel 88 van de Staatsregeling van Curaçao is bepaald dat het geldstelsel bij landsverordening wordt geregeld. In artikel 100 van de Staatsregeling van Sint Maarten wordt in het eerste lid bepaald dat er een centrale bank is, die het toezicht uitoefent op het geldstelsel. Aan deze centrale bank kunnen bij landsverordening andere taken worden opgedragen. In het tweede lid is bepaald dat het geldstelsel bij of krachtens landsverordening wordt geregeld.

Gerelateerd aan de hiervoor genoemde centrale bank en het geldstelsel is het deviezenverkeer, oftewel het gehele betalingsverkeer met het buitenland. Ter zake de inrichting van het deviezenverkeer dienden afspraken gemaakt te worden, die in een onderlinge regeling (als bedoeld in artikel 38, eerste lid, Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden) zijn neergelegd. Een onderlinge regeling heeft alleen werking tussen de landen die de afspraken maken, maar heeft geen automatische werking binnen de rechtsorde van elk van de landen die bij die regeling zijn betrokken. Voor die werking is een wettelijke verankering van de onderlinge regeling nodig. De onderlinge regeling houdende het deviezenverkeer zal wettelijk worden verankerd binnen de rechtsorde van elk van de landen door in een landsverordening voor te schrijven dat het deviezenverkeer wordt geregeld bij onderlinge regeling en dat die onderlinge regeling alleen tot stand komt als die regeling (door elk van de betrokken landen) bij landsverordening is vastgesteld.

Deze totstandkomingsprocedure van vaststelling bij landsverordening is in beginsel minder star en tijdrovend dan een eenvormige landsverordening waarin de regeling integraal is neergelegd. De vaststellingslandsverordening waarborgt dat de nationale wetgever betrokken is bij de vaststelling van de onderlinge regeling. Met een vaststellingslandsverordening krijgt de desbetreffende onderlinge regeling aldus kracht van wet. Er zal hierdoor sprake zijn van automatische werking binnen de nationale rechtsorde van elk van de Landen.

Ook andere voor het deviezenverkeer relevante onderwerpen, te weten de gemeenschappelijke centrale bank, het geldstelsel en de wisselkoers, zullen op de bovenstaande wijze geregeld worden, namelijk in een onderlinge regeling die bij een landsverordening in beide Landen wordt vastgesteld.

In het Centrale Bank-statuut voor Curaçao en Sint Maarten (hierna: het Statuut) is verder bepaald dat de Landen zullen waarborgen dat hun nationale wetgeving, voor zover in relatie tot de doelstellingen van de Bank, en de daarop berustende uitvoeringsbepalingen, eenvormig zijn en verenigbaar met het Statuut, alsmede een gelijklopende ingangsdatum

bevatten. Dit geldt dus ook voor de in onderhavig ontwerp genoemde landsbesluiten. Wat betreft de wijze van totstandkoming van landsbesluiten met dezelfde inhoud wordt opgemerkt dat een zogenaamd ‘eenvormig landsbesluit h.a.m.’ niet bestaat. Echter, de Landen kunnen wel ieder een landsbesluit met dezelfde inhoud vaststellen, waardoor in feite hetzelfde resultaat wordt bereikt. Tot slot dient de nationale wetgeving en de daarop berustende uitvoeringsbepalingen een gelijklopende ingangsdatum te bevatten. De reden hiervoor is dat gewaarborgd moet worden dat – met name de landsbesluiten – gelijktijdig moeten ingaan, in het geval dat deze niet gelijktijdig worden afgekondigd of gepubliceerd.

Inhoud van de regeling

Hieronder wordt nader ingegaan op de belangrijkste aspecten van het deviezenverkeer:

Deviezen

De term ‘deviezen’ wordt in de onderhavige regeling niet nader omschreven. In de woorden ‘deviezenbeleid’ en ‘deviezenverkeer’ dient het woord te worden opgevat als een trefwoord dat het gehele betalingsverkeer met het buitenland omvat. Hiermede worden dus bedoeld betalingen in het internationaal verkeer door middel van chartaal geld, wissels, andere waardepapieren, effecten, edele metalen, goud en edelstenen alsmede compensatie van vorderingen. In dit verband zij opgemerkt dat alle monetair-economische begrippen, die in de onderhavige regeling worden gebruikt, over het algemeen aansluiten aan de interpretatie van deze termen door het Internationaal Monetair Fonds. Bij twijfel over een juiste interpretatie van een bepaalde term kan het derhalve aanbeveling verdienen aan genoemde internationale instelling ter zake advies te vragen.

Beginsel van vrijheid

Het beginsel van vrijheid voor het lopende betalingsverkeer kan in de onderhavige regeling worden beperkt door voorschriften, die ter bescherming van de deviezenreserves van de Landen een regulatie van de stroom van de lopende betalingen beogen. De gebondenheid van het allesomvattende verbod voor het kapitaalverkeer daarentegen kan in de regeling worden verzacht door een liberaal toegepast vergunningsstelsel, waarvan de doelstelling is te voorkomen dat de monetair-economische ontwikkeling van de Landen door ongecontroleerde kapitaalstromen kan worden verstoord. Deze bevoegdheden scheppen de mogelijkheid het bestaande beleid ter zake van het deviezenverkeer te continueren.

Beleid vs. uitvoering

In de regeling wordt een verschil gemaakt tussen de verantwoordelijkheid voor het bepalen van het algemeen deviezenbeleid enerzijds en de verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van de regeling anderzijds. Hierbij is in de regeling als beginsel gehanteerd, dat de beleidsverantwoordelijkheid ten aanzien van het deviezenverkeer bij de Landen berust en de uitvoeringsverantwoordelijkheid bij de Bank. Het bepalen van het algemene deviezenbeleid is in wezen een politieke aangelegenheid, voor zover de beleidsbepaling zich uitstrekt tot het vaststellen van de waarde van de gulden en tot het geven van algemene maatregelen ten aanzien van het betalingsverkeer met een bepaald land of met betrekking tot bepaalde goederen. De veelzijdigheid van de problemen, die zich bij de besluitvorming op deze gebieden kunnen voordoen, vereist, naast deskundige adviezen, een inzicht in de politieke

omstandigheden. De gevolgen van besluiten op het terrein van het deviezenbeleid kunnen diep ingrijpen in de volkshuishouding en de buitenlandse betrekkingen. Om deze redenen is de beleidsverantwoordelijkheid neergelegd bij de regeringen van de Landen. De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de regeling van het deviezenverkeer is in handen van de Bank gelegd. Krachtens artikel 9 van het Statuut heeft de Bank reeds tot taak het beheer over de beschikbare deviezen en de controle op de besteding daarvan. De bevoegdheden tot regeling van het deviezenverkeer vormen bij de uitoefening van deze taak voor de Bank een onmisbaar instrument. Uiteraard dient zij voor het gebruik daarvan de verantwoordelijkheid te dragen.

Betalingsverkeer met buitenland

Zonder afbreuk te doen aan de hierboven bedoelde bevoegdheden van de Bank wordt in de onderhavige regeling het betalingsverkeer met het buitenland hoofdzakelijk via de deviezenbanken geleid. Hierbij past het verbod enerzijds dat andere ingezetenen dan de deviezenbanken geen rekeningen bij financiële instellingen of moedermaatschappijen in het buitenland mogen hebben en anderzijds dat niet-ingezetenen geen tegoeden in Caribische guldens mogen aanhouden. Het eerstbedoelde verbod is vastgelegd in artikel 13 van de onderhavige regeling. In dit artikel wordt aan ingezetenen een incassoplicht voorgeschreven, waarvan het gevolg is, dat het hen zonder ontheffing niet mogelijk zal zijn rekeningen in het buitenland aan te houden. In artikel 14 is het verbod vervat, dat niet-ingezetenen in de Landen geen Caribische guldens mogen aanhouden. Dit laatste verbod beoogt er tevens toe bij te dragen dat voorkomen wordt dat de Caribische gulden in het internationale betalingsverkeer een rol als betaalmiddel zal spelen. Het verbod om een in Caribische guldens luidende rekening te mogen aanhouden zal bij de niet-ingezetenen de voorkeur doen ontstaan om de facturen ter zake van transacties met ingezetenen in een buitenlandse geldsoort te doen uitdrukken. Teneinde de effectuering van deze verbodsbepalingen te bevorderen zijn er in de onderhavige regeling voorts bepalingen opgenomen, die de in- en uitvoer van betaalmiddelen en andere waarden, die als deviezen kunnen worden beschouwd, beperken respectievelijk verbieden.

Deze verbodsbepalingen zijn in de regeling opgenomen om effectief te kunnen ingrijpen wanneer er sprake is van een sterke en aanhoudende daling van de deviezenreserves, zoals in crisissituaties. In de praktijk is door middel van verschillende bekendmakingen inzake het deviezenverkeer, die bij of krachtens deze Regeling zijn uitgevaardigd, het betalingsverkeer met het buitenland in grote mate geliberaliseerd.

Als uitvloeisel van haar monopolistische taak met betrekking tot het beheer over de beschikbare deviezen en de controle op de besteding daarvan ex artikel 13 van eerder genoemd Statuut, is aan de Bank de bevoegdheid toegekend met betrekking tot het betalingsverkeer met het buitenland aan de deviezenbanken aanwijzingen te geven.

Licentierecht

Op betalingen van ingezetenen van de Landen aan niet-ingezetenen is licentierecht verschuldigd (LB h.a.m. 1995, no. 187). Het licentierecht bedraagt 1% van het bedrag van de

betaling. In het betalingsverkeer tussen de Landen is geen sprake van licentierecht; dit is vrij.

Naamloze vennootschappen

Ter bevordering van het streven in de Landen een internationaal erkend financieel centrum op te bouwen, is in de regeling een mogelijkheid opgenomen om aan in de Landen gevestigde, nader omschreven naamloze vennootschappen deviezenrechtelijke faciliteiten en garanties te verstrekken. Bedoelde naamloze vennootschappen dienen aan bepaalde deviezenteknische kenmerken te voldoen op grond waarvan kan worden vastgesteld dat het binnenlandse monetair-economische beleid niet door hun activiteiten wordt beïnvloed.

Aan de Bank, die ten aanzien van de beoordelingscriteria als de bij uitstek deskundige dient te worden beschouwd, is de bevoegdheid toegekend aan de hierboven bedoelde naamloze vennootschappen, in de onderhavige regeling buitengaats ondernemingen genoemd, de deviezenrechtelijke faciliteiten en garanties al dan niet te verlenen.

Integriteit

Een actueel onderwerp is de integriteit van de financiële instellingen die onder toezicht van de Bank staan, alsmede van hun (mede)beleidsbepalers en de uiteindelijke gerechtigden. De internationale boekhoudschandalen waarbij (mede)beleidsbepalers de deconfitures van multinationale instellingen bewerkstelligden, hebben de noodzaak voor integriteittoetsing in al haar facetten doen toenemen. In dit kader beoogt de onderhavige Regeling tevens de wettelijke basis voor de integriteittoets te bestendigen.

In het jaar 2002 heeft het International Monetary Fund (hierna: het IMF) op verzoek van de Nederlands-Antilliaanse regering een evaluatie gehouden van het Nederlands-Antilliaanse toezichtregime en de reguleringen van de financiële sector van de Nederlandse Antillen. In het IMF-rapport zijn aanbevelingen gegeven aan de Nederlands-Antilliaanse autoriteiten om te kunnen voldoen aan de internationale criteria voor adequaat toezicht. Deze aanbevelingen zijn, voor zover mogelijk, in de onderhavige regeling verwerkt. Deze aanbevelingen betreffen veelal onderwerpen die geactualiseerd en geharmoniseerd worden, zoals de bestendiging van de wettelijke basis voor de integriteittoetsing van (mede) beleidsbepalers en uiteindelijke gerechtigden en de introductie van bestuursrechtelijke sancties zoals de bestuurlijke boete en de last onder dwangsom. Ook de incorporatie van een wettelijke aansprakelijkheidsuitsluiting voor de toezichthouder en haar medewerkers belast met het toezicht op de financiële instellingen is sterk aanbevolen en in de onderhavige regeling opgenomen. De voornaamste reden hiervoor is om de Bank de noodzakelijke bewegingsvrijheid te geven, zodat deze haar werkzaamheden op een onafhankelijke wijze kan doen uitvoeren. Opgemerkt wordt dat daar waar in deze memorie van toelichting de term financiële instellingen wordt gehanteerd, zowel de natuurlijke personen als de rechtspersonen, die op grond van de toezichtlandsverordeningen onder toezicht van de Bank staan, worden bedoeld.

Last onder dwangsom en bestuurlijke boete

De last onder dwangsom en de bestuurlijke boete zijn twee onderscheiden bestuurlijke handhavingmiddelen. In geval een last onder dwangsom door de Bank wordt opgelegd, geeft de Bank aan de overtreder van een bepaalde norm een last onder verbeurte van een geldsom bij niet nakoming. Een last onder dwangsom strekt ertoe de overtreding ongedaan te maken of verdere overtreding, dan wel een herhaling van de overtreding te voorkomen. Met andere woorden de last onder dwangsom is een herstelsanctie. De bestuurlijke boete heeft in tegenstelling tot de last onder dwangsom het karakter van een straf. Naar aard en doelstelling verschilt de bestuurlijke boete niet van de strafrechtelijke boete. Het onderscheid tussen herstelsancties en bestraffende sanctie is van belang omdat:

- een bestraffende sanctie door de LAR-rechter integraal dient te worden getoetst, terwijl bij de herstelsanctie de rechter rekening dient te houden met de discretionaire bevoegdheid van het bestuursorgaan;
- een bestraffende sanctie als een “criminal charge” in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) wordt aangemerkt; op deze sanctie zijn derhalve de in die bepaling neergelegde waarborgen van toepassing;
- de algemene beginselen van het sanctierecht (legaliteitsbeginsel, strafuitsluitingsgronden) van toepassing zijn op de bestraffende sancties, terwijl dit voor de herstelsancties niet het geval is.

De doeltreffendheid van de toezichtlandsverordeningen vereist niet alleen dat er sprake is van goede materiële regels, maar ook dat een overtreding van die regels direct en effectief kan worden aangepakt. Als toezichthouder is de Bank onder andere belast met het toezicht op de naleving van de in de Nederlandse Antillen geldende wettelijke regelingen ter voorkoming van witwassen en de financiering van terrorisme. Voorts stelt de Bank anti-witwas voorschriften en voorschriften ter bestrijding van de financiering van terrorisme vast. Ook de overtreding van deze voorschriften kan met een administratieve sanctie, zoals de bestuurlijke boete, worden bestraft. De hoofdstukken VII en VIII van deze regeling zijn gericht op versterking van de effectiviteit van de bestuursrechtelijke handhaving van de regels zoals vastgelegd in de verschillende toezichtlandsverordeningen en de krachtens deze landsverordeningen vastgestelde voorschriften.

Overtreding van de bepalingen van de verschillende toezichtlandsverordeningen is in de toezichtlandsverordeningen zelf strafbaar gesteld en dient vooraf te gaan door een aangifte van de Bank. Veelal zal een strafrechtelijke procedure niet even snel en effectief zijn. Het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete kan een doeltreffend additioneel middel zijn bij de handhaving van de regels van de verschillende toezichtlandsverordeningen. Bovendien kan de effectieve handhaving van deze regels verder worden versterkt door de mogelijkheid te scheppen om de opgelegde dwangsommen en bestuurlijke boetes ter openbare kennis te brengen. De openbaarmaking kan de goede naam van een financiële instelling schaden, terwijl een goede naam voor een financiële instelling juist van het grootste belang is.

Wegens het feit dat de Bank zelf belast wordt met het opleggen van de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete, bestaat de noodzaak om te voorkomen dat men rechter wordt in eigen zaak. De interne organisatie bij de Bank wordt zodanig ingericht dat een functionaris die een overtreding constateert niet tevens beoordeelt of een dwangsom of een bestuurlijke boete moet worden opgelegd, dit is de zogenaamde functiescheiding. Derhalve wordt in de verschillende toezichtlandsverordeningen voorgeschreven dat de werkzaamheden in verband met het opleggen van een dwangsom of een bestuurlijke boete worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Omdat niemand voor een tweede keer mag worden berecht of gestraft voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld of waarvan hij is vrijgesproken – het zogenaamde „ne bis idem” beginsel – moet cumulatie van een bestuurlijke boete en een strafrechtelijke sanctie niet mogelijk zijn. In de onderhavige regeling is een strikte anti-cumulatieregeling opgenomen. Aan de ene kant vervalt de bevoegdheid om een bestuurlijke boete op te leggen, indien ter zake van dezelfde overtreding strafvervolging is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen. Ook vervalt deze bevoegdheid indien het openbaar ministerie van elk Land op grond van artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht van elk Land een schikking met de verdachte heeft getroffen. Aan de andere kant vervalt het recht tot strafvervolging, indien de Bank ter zake van die overtreding reeds een bestuurlijke boete heeft opgelegd. Het recht tot strafvervolging vervalt daarmee niet op het moment van de onherroepelijke inwerkingtreding van de beschikking tot het opleggen van een bestuurlijke boete, maar reeds op het moment van het opleggen van een bestuurlijke boete. Deze regel is in feite een uitwerking van het zogenaamde “una via beginsel”. Dit beginsel houdt in dat een eenmaal gemaakte keuze voor hetzij de bestuursrechtelijke weg, hetzij de strafrechtelijke weg, bindend is.

Voor sommige bepalingen geldt dat een combinatie van een bestuurlijke boete en een last onder dwangsom het meest effectieve handhavingsmiddel kan zijn. Te denken valt aan de situatie waarbij een financiële instelling stelselmatig haar periodieke rapportageplicht overtreedt. In principe is dan sprake van een aantal momentovertredingen waarvoor evenzoveel bestuurlijke boetes kunnen worden opgelegd. In zo'n geval kan het effectief zijn als de Bank niet alleen een bestuurlijke boete oplegt, maar tevens een last onder dwangsom oplegt om herhaling van de overtreding te voorkomen.

Bezwaar en beroep

De Landsverordening Deviezenverkeer kende een aparte bepaling inzake beroep, die is komen te vervallen met inwerkingtreding van de Landsverordening administratieve rechtspraak (hierna: Lar). Om die reden zijn in deze regeling de artikelen die nog verwezen naar deze aparte beroepsbepaling niet meer opgenomen.

Op grond van artikel 7 van de Lar kunnen natuurlijke personen of rechtspersonen, die door een beschikking rechtstreeks in hun belang zijn getroffen, daartegen beroep instellen bij het Gerecht. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Lar wordt onder beschikking verstaan een schriftelijk besluit van een bestuursorgaan inhoudende een publiekrechtelijke rechtshande-

ling die niet van algemene strekking is. Een bestuursorgaan is ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Lar een persoon of een college met enig openbaar gezag bekleed. Dit is duidelijk als het orgaan krachtens publiekrecht is ingesteld; ze zijn ingesteld (opgericht) omdat dat in een wet is bepaald. Als dat niet het geval is, moet bepaald worden wat openbaar gezag is. Dit heeft te maken met het eenzijdig bepalen; het hebben van gezag of macht. Die macht moet dan betrekking hebben op de publieke taak, datgene wat tot de taken van de overheid behoort of wat door de overheid wordt gefinancierd.

Artikelsgewijze toelichting

Ad artikel 2

In dit artikel is het beginsel vastgelegd van de verhouding van de bevoegdheden van de Landen enerzijds en de Bank anderzijds. De verantwoordelijkheid voor het deviezenbeleid ligt bij de regeringen van de Landen, terwijl de Bank zorg draagt voor de technische uitvoering van dit beleid. In deze opzet past dat de gevolgen van het beleid bij een juiste uitvoering daarvan voor rekening en risico komen van de Landen.

In lijn met de gedachte dat het beleid een landsverantwoordelijkheid is, wordt in het verlenende van de Landsverordening Deviezenverkeer een collectieve verantwoordelijkheid van de Landen voorgesteld. Overwegingen, dat deviezenbeleidsmaatregelen verstrekkende gevolgen kunnen hebben onder meer voor de volkshuishouding en de buitenlandse betrekkingen, hebben ertoe geleid de voorkeur te geven aan een collectieve verantwoordelijkheid van de regeringen van de Landen boven een primair bij de Ministers van Financiën gelegen beleidsverantwoordelijkheid. Overeenkomstig de reeds bestaande praktijk is de uitvoering aan de Bank opgedragen.

Ad artikel 3

Aangezien het vaststellen van de waarde van de gulden in de eerste plaats een politieke beleidsbeslissing is en in de tweede plaats een monetair-technische aangelegenheid, is het bepalen van de waarde van de gulden in handen gelegd van de Landen. Deze is door de Landen vastgesteld in de Regeling Wisselkoers Caribische gulden. Het tweede lid van dit artikel verzekert dat de door de Bank vastgestelde koersen worden gehandhaafd in het betalingsverkeer tussen de in dit lid genoemde instellingen en hun cliënten.

Ad artikel 4

Dit artikel heeft de strekking dat de Landen bij landsbesluit hun beleid kunnen uitvoeren ten aanzien van het betalingsverkeer met bepaalde landen, voor zover de omstandigheden het verdedigen van of het optreden voor de in het eerste en tweede lid van het onderhavige artikel bedoelde belangen nodig maken. Hierbij wordt in de eerste plaats bedoeld op maatregelen, die met betrekking tot het betalingsverkeer met een land de nadelige gevolgen van beperkingen, die in dat land ten aanzien van het internationale betalingsverkeer gelden, tegengaan. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan maatregelen, die enerzijds inhouden een verplichting voor ingezetenen om schulden jegens inwoners van dat land te voldoen door storting op een speciale vereffeningsrekening bij de Bank en anderzijds een recht aan ingezetenen om uit de op bedoelde vereffeningsrekening gestorte gelden betaling te verkrijgen van vorderingen op inwoners van dat land. In de tweede plaats wordt bij het eerste

en tweede lid van dit artikel gedacht aan de mogelijkheid voor de Landen om maatregelen te nemen ter voldoening aan internationale verplichtingen en ter behartiging van de belangen van de internationale rechtsorde. Hieronder worden mede begrepen maatregelen op grond van internationale afspraken, die geen juridisch bindend karakter hebben. In de derde plaats doelen het eerste en tweede lid van dit artikel op door de Landen uit te vaardigen maatregelen in verband met de handel in wapens en andere strategisch belangrijke goederen.

In het kader van de internationale ontwikkelingen betreffende het bestrijden van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, wordt de bevoegdheid van de Ministers van Financiën om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voorschriften te geven ten aanzien van het financiële verkeer ruimer geformuleerd. Hier geldt een ruimere bevoegdheid, omdat in de onderhavige regeling de term “goederen in de zin van artikel 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek”, wordt gehanteerd. In artikel 1 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van elk Land worden goederen namelijk gedefinieerd als alle zaken en alle vermogensrechten, terwijl onder goederen als bedoeld in artikel 1, sub 11, van deze regeling verstaan wordt roerende zaken, met uitzondering van goud, edele metalen, edelstenen, betaalmiddelen, geldswaardige papieren, effecten en documenten, waarin vorderingen zijn belichaamd. Daarnaast bestaat nu ook ten aanzien van de inhoud van de voorschriften een ruimere regelgevende bevoegdheid voor de Ministers van Financiën. Immers in het eerste en tweede lid wordt niet alleen ten aanzien van het financiële verkeer met daarbij aan te wijzen landen of met betrekking tot daarbij aan te wijzen goederen regelgevende bevoegdheid voor de regering gecreëerd, maar ook ten aanzien van het financiële verkeer met daarbij aan te wijzen personen, groepen van personen of organisaties.

In de Landsverordening Deviezenverkeer vormden het huidige eerste en tweede lid gezamenlijk een lid. In verband met het besluitvormingsproces, het gaat nu immers om twee landen, is dit gesplitst. Daarbij is het tweede lid, in tegenstelling tot het eerste lid, dwingend opgesteld; optreden is dus vereist. Hierbij geldt dat de Ministers van Financiën in hun optreden zoveel mogelijk streven naar harmonisatie.

In het derde en vierde lid wordt de bovengenoemde regelgevende bevoegdheid ingekaderd. Het derde lid van het onderhavige artikel is een bevestiging van het beginsel, vastgelegd in artikel 2 van deze regeling, dat de technische uitvoering van het beleid berust bij de Bank. Wat betreft het in sub b bedoelde toezicht wordt verwezen naar de artikelen 8 en 43 van het Statuut.

In het vijfde lid wordt de mogelijkheid opgenomen om ontheffing, dat is een uitzondering op de naleving van de voorschriften, bedoeld in het derde lid, in een individueel geval, dan wel vrijstelling, dat is een uitzondering op de naleving van bovengenoemde voorschriften voor een categorie van gevallen, te verlenen.

Ad artikel 5

De Ministers van Financiën zullen bij het uitvaardigen van beschikkingen zoveel mogelijk streven naar eenvormigheid. In dit kader wordt verwezen naar hetgeen in het algemene deel van deze toelichting onder Rechtsbasis, laatste alinea, is gesteld inzake eenvormigheid.

Ad artikel 6

De in dit artikel genoemde vrijstelling geldt voor de Bank voor zover het waarden betreft die hetzij direct hetzij indirect aan de Landen toebehoren.

Ad artikel 7

In de opzet van de onderhavige regeling wordt het betalingsverkeer met het buitenland grotendeels via de deviezenbanken geleid. Aangezien het beheer over de beschikbare deviezen en de controle op de besteding daarvan overeenkomstig artikel 9 van het Statuut bij de Bank is ondergebracht, wordt in dit artikel bepaald dat de Bank een controlebevoegdheid heeft op de werkzaamheden van de deviezenbanken betreffende het betalingsverkeer met het buitenland. Daarom is toegevoegd een bevoegdheid van de Bank om aanwijzingen ter zake te geven. Deze aanwijzingen kunnen behalve instructies aan de deviezenbanken tevens opdrachten bevatten tot het aanhouden van minimale, respectievelijk maximale saldi luidende in een of meer buitenlandse geldsoorten, alsook tot het afdragen van bedragen in buitenlandse geldsoorten aan de Bank. De laatste zinsnede van het tweede lid van dit artikel regelt impliciet de sanctie op het niet nakomen door de deviezenbanken van de onderhavige aanwijzingen. Immers, door de bepaling dat deze aanwijzingen deel uitmaken van de voorwaarden waaronder machtiging is verleend om als deviezenbank werkzaam te zijn, is de Bank bevoegd de door haar verleende machtiging als vervallen te beschouwen, indien een deviezenbank de aanwijzingen niet opvolgt.

Ad artikel 8

Dit artikel heeft ten doel personen of instellingen, die bij de uitoefening van hun werkzaamheden noodzakelijkerwijs regelmatig te maken hebben met de vraag naar en de aanbidding van buitenlandse gelden en cheques, de mogelijkheid te geven een wisselkantoor te houden. Gedacht wordt bijvoorbeeld aan reisbureaus. Tevens beoogt dit artikel meer zekerheid in het betalingsverkeer te bevorderen door de gelegenheid te scheppen dat de door de Bank vast te stellen koersen voor buitenlandse geldsoorten ook buiten de kring van deviezenbanken worden gehanteerd. Aan de wisselkantoren is de verplichting hiertoe opgelegd in artikel 3, lid 2 van de regeling.

Hoewel wisselkantoren nimmer dezelfde status als een deviezenbank kunnen hebben, zullen zij krachtens de door de Bank aan de deviezenbanken te geven aanwijzingen de gelegenheid hebben in het betalingsverkeer met de deviezenbanken de interbancaire koersen voor buitenlandse geldsoorten te hanteren.

Het tweede lid van dit artikel verstrekt aan de Bank gelijke bevoegdheden ten aanzien van wisselkantoren als die welke zij heeft ten aanzien van de deviezenbanken.

Ad artikel 9

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid dat de Bank de voor de betalingsbalans nodige inlichtingen en gegevens – inclusief van buitengaats ondernemingen – kan verzamelen. Het tweede lid is opgenomen om duidelijk te maken dat in afwijking van het bepaalde in artikel 1, voor zover het gaat om ingezetenen en niet-ingezetenen, transacties tussen ingezetenen van de Landen bij de opmaak van de betalingsbalans aangemerkt worden als betalingsbalanstransacties van de afzonderlijke Landen.

In het derde lid wordt aan de Bank de bevoegdheid gegeven administratieve voorschriften op het terrein van het eerste lid uit te vaardigen. Hierdoor wordt de mogelijkheid geschapen in de meeste gevallen de gewenste inlichtingen te doen verschaffen via de deviezenbanken, die uit hoofde van hun bedrijf vaak nauw bij de te rapporteren feiten zijn betrokken. Voor wat betreft de vertrouwelijke behandeling van de door de Bank ingewonnen gegevens wordt verwezen naar artikel 27.

Ad artikel 10

De Landen vormen een monetaire unie; dientengevolge is het betalingsverkeer tussen de Landen vrij.

Dit artikel bevat het hierboven in de algemene beschouwingen vermelde beginsel van het positieve systeem voor lopende betalingen. Bij dit systeem zijn alle in de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer (1 mei 2009) genoemde betalingen in beginsel vrij:

1. Algemene goederen
2. Olie en olieproducten
3. Goederen voor veredeling/bewerking
4. Reparatie aan goederen
5. Bunkeren
6. Luchtvaart, passagiers
7. Luchtvaart, vracht
8. Luchtvaart, overige
9. Scheepvaart, passagiers
10. Scheepvaart, vracht
11. Scheepvaart, overige
12. Toerisme
13. Telecommunicatie
14. Constructie
15. Financiële diensten
16. Computer en informatiediensten
17. Royalty's en licenties
18. Overige zakelijke dienstverlening
19. Particuliere, culturele en recreatie diensten
20. Overheidsdiensten (niet elders geclassificeerd)
21. Inkomen uit arbeid
22. Uitgekeerde winsten
23. Rente op leningen

24. Dividenden
25. Rente op effecten
26. Inkomen uit overige financiële activa
27. Ontvangst offshore belastingen
28. Overige inkomensoverdrachten overheid
29. Inkomensoverdrachten buitenlandse werknemers
30. Premies schadeverzekering
31. Uitkeringen schadeverzekering
32. Overige inkomensoverdrachten

Deze vrijheid kan slechts worden beperkt door maatregelen bij of krachtens deze regeling gegeven.

Met de bepalingen van het derde lid van dit artikel wordt beoogd aan de Bank ter bescherming van de deviezenreservepositie van de Landen een bevoegdheid te geven de in het lopende betalingsverkeer voorkomende excessen te temporiseren. Een verbod in de door de Bank uit te geven voorschriften dat een in dit artikel bedoelde betaling niet zonder vergunning mag plaatsvinden, dient in de eerste plaats te worden gelezen als een technisch middel om de hiervoor bedoelde temporisering te kunnen realiseren. Het gestelde in het tweede lid van dit artikel verzekert dat een krachtens het derde lid van dit artikel gegeven verbod van de Bank nooit een lopende betaling geheel kan tegenhouden, maar alleen de tijdstippen waarop en de hoeveelheden waarin de betaling geschiedt, kan reguleren. Het is overigens niet zo dat de Bank kan bepalen wanneer een betaling geschiedt; op grond van het derde lid kan de Bank voor een bepaalde periode bepaalde betalingen verbieden.

Ad artikel 11

Dit artikel handhaaft voor het overige betalingsverkeer het negatieve systeem, zoals dat geregeld was in de Landsverordening Deviezenverkeer. Met name beoogt dit artikel het kapitaalverkeer met het buitenland aan een vergunningenstelsel te binden. Teneinde de mogelijkheid uit te sluiten dat een betaling noch als een kapitaaltransactie noch als een transactie behorend tot het lopend betalingsverkeer, bedoeld in artikel 10, kan worden gerekend met als gevolg dat er twijfel bestaat over het al dan niet vereist zijn van een vergunning, wordt in dit artikel, uitgezonderd het lopend betalingsverkeer in artikel 10, al het betalingsverkeer met het buitenland verboden. De overwegingen, die tot een zodanig veel omvattend verbod hebben geleid, zijn onder meer dat ongecontroleerde kapitaalstromen een gezonde monetair-economische ontwikkeling van de Landen nadelig kunnen beïnvloeden.

Ter voorkoming dat een weigering tot het verlenen van vergunning voor het verrichten van een betaling ter zake van een kapitaaltransactie kan leiden tot ongewenste gevolgen voor de daaraan voorafgaande activiteiten, zoals het sluiten van bepaalde overeenkomsten, zijn in het tweede lid van dit artikel ook deze voorbereidende handelingen waaruit kapitaaltransacties voortvloeien, aan een voorafgaande vergunning onderworpen.

Zoals blijkt uit de tekst van het onderhavige tweede lid vallen niet alleen alle rechtshandelingen onder het verbod maar ook alle feiten, daden en handelingen, waarvan een kapitaal-

transactie het gevolg kan zijn. Volledigheidshalve is in dit lid het stellen van zekerheden om uiteindelijk tot een kapitaaltransactie te komen nog met name genoemd.

Ad artikel 12

Dit artikel regelt de betalingswijze naar het buitenland. Een ingezetene dient eerst de gewenste geldsoort te kopen alvorens een betalingsopdracht te geven ten gunste van een niet-ingezetene. De strekking van dit artikel is de Caribische gulden in het internationale betalingsverkeer niet als betaalmiddel te doen fungeren. Het verbod aan niet-ingezetenen om een rekening luidende in Caribische guldens aan te houden, zoals dit is vervat in artikel 14 van de onderhavige regeling, hangt hiermee nauw samen. In de praktijk zullen deze twee bepalingen ertoe leiden, dat niet-ingezetenen voorkeur eraan zullen hechten ter zake van transacties met ingezetenen de facturen te doen luiden in een vreemde geldsoort.

Ad artikel 13

Dit artikel schrijft aan ingezetenen een incassoplicht voor en regelt de wijze waarop de incasso dient te geschieden. Deze bepalingen hebben ten doel te voorkomen dat door ingezetenen in het buitenland rekeningen luidende in een buitenlandse geldsoort worden aangehouden. Het aanhouden van een rekening in het buitenland is aan ingezetenen slechts toegestaan krachtens een door de Bank daartoe verleende vergunning.

Opgemerkt wordt dat normale kredieten in het handelsverkeer door deze bepalingen niet rechtstreeks worden getroffen. Afgezien van expliciete overeenkomsten ter zake van leverancierskredieten en het gebruik van wissels e.d. berusten de uitgestelde betalingen in het handelsverkeer vaak op een gebruik in de desbetreffende bedrijfstak. Het is in deze gevallen dus moeilijk te spreken van direct opeisbare vorderingen. Hieraan wordt echter volledigheidshalve toegevoegd dat, voor zover er bij de hiervoor bedoelde handelsfaciliteiten excessen optreden, die het monetair-economische beleid in ernstige mate verstoren, het onderhavige artikel mogelijkheden biedt daartegen op te treden.

Uit het tweede lid van dit artikel volgt dat deze bepalingen niet gelden voor deviezenbanken, aangezien ingezetenen de door hen te vorderen bedragen kunnen doen storten op een rekening van een deviezenbank in het buitenland. Ingevolge het derde lid van dit artikel kunnen ingezetenen de door hen geïncasseerde bedragen zonder een vergunning wel in een buitenlandse geldsoort aanhouden op een rekening bij een deviezenbank.

De ontheffing waar in het vierde lid naar wordt verwezen wordt op grond van artikel 17 verleend door de Bank.

Voor de situatie in de praktijk wordt verwezen naar het onderdeel Betalingsverkeer met het buitenland in het algemene deel van deze toelichting.

Ad artikel 14

Dit artikel beoogt te voorkomen dat niet-ingezetenen een rekening luidende in Caribische guldens kunnen aanhouden in de Landen. Zoals reeds uiteengezet bij artikel 12 van deze

regeling wordt hierdoor mede bereikt dat de Caribische gulden in het internationaal betalingsverkeer geen rol als betaalmiddel kan gaan spelen.

De laatste zinsnede van het artikel laat de mogelijkheid open dat ingezetenen ter zake van bijvoorbeeld goederenleveranties in hun boeken een vordering luidende in Caribische guldens aanhouden. De normale leverancierskredieten worden door dit artikel dan ook niet getroffen. Aan niet-ingezetenen, die kunnen aantonen een belang in de Landen te hebben uit hoofde waarvan zij genoopt zijn betalingen in Caribische gulden te doen, kan de Bank desgevraagd toestaan een rekening in Caribische guldens bij een deviezenbank aan te houden.

Voor de situatie in de praktijk wordt verwezen naar het onderdeel Betalingsverkeer met het buitenland in het algemene deel van deze toelichting.

Ad artikel 15

De strekking van dit artikel is te verhinderen dat buiten de Bank en de deviezenbanken om er een betalingsverkeer met het buitenland kan plaats vinden door middel van uitvoer van met name buitenlands bankbiljetten. Opgemerkt zij dat het artikel niet in de eerste plaats beoogt de betaling aan het buitenland te treffen, maar meer de wijze waarop deze betaling plaatsvindt.

In de Landsverordening Deviezenverkeer kende dit artikel nog een tweede lid, dat ingezetenen, behoudens ontheffing, verplichtte om buitenlandse betaalmiddelen binnen een bepaalde termijn in te wisselen. Hoewel dit het gebruik van de eigen munt trachtte te bevorderen en belangrijk werd geacht voor de samenstelling van de betalingsbalans, betrof het hier een in de praktijk niet te handhaven bepaling. Om die reden is het tweede lid in deze regeling niet opgenomen.

Ad artikel 16

Dit artikel beoogt te verzekeren dat ook het deviezenverkeer, dat bestaat uit de in het eerste lid bedoelde waarden, niet buiten het gezichtsveld van de Bank geschiedt. Het sluiten van overeenkomsten ter zake van de hier bedoelde waarden is reeds op grond van de bepalingen van artikel 11 van deze regeling aan een vergunning gehouden. Wellicht zou uit dien hoofde kunnen worden geconcludeerd dat de onderhavige bepalingen in feite een doublure vormen van het verbod in artikel 11. Onafhankelijk hiervan kan echter in een stelsel waar het kapitaalverkeer zonder vergunning verboden is, een bepaling als de onderhavige niet worden gemist zonder aan de effectiviteit van het systeem afbreuk te doen. Het verbod van in- en uitvoer in het eerste lid en de verplichting tot openbewaargeving van buitenlandse effecten in het tweede lid, vullen elkaar in deze aan.

Hieraan zij echter toegevoegd, dat met de onderhavige bepalingen geenszins wordt beoogd instellingen zoals de bestaande trustkantoren te verhinderen hun werkzaamheden uit te oefenen met betrekking tot het bewaren van buitenlandse effecten ten behoeve van hun cliënten. Voor zover nodig zullen vorenbedoelde instellingen een algemene vergunning tot in- en uitvoer van effecten en een algemene ontheffing van de openbewaargevingplicht

kunnen verkrijgen, ook wanneer het effecten betreft die weliswaar juridisch de eigendom zijn van de meergenoemde instellingen maar economisch van niet-ingezetenen.

Het behoeft geen betoog, dat aan laatstbedoelde algemene vergunningen en ontheffingen door de Bank de nodige voorwaarden zullen moeten worden verbonden ter voorkoming dat de betreffende effecten in handen van ingezetenen kunnen komen.

Ad artikel 18

In het eerste lid wordt de juridische basis voor de door de Bank te houden integriteitstoets voor een vergunning als bedoeld in artikel 17, gecreëerd. In het belang van het financiële verkeer dient de vergunninghouder of degene met een ontheffing te blijven voldoen aan de eisen gesteld bij of krachtens deze regeling voor het verkrijgen van de vergunning of ontheffing, alsmede aan de voorwaarden gesteld bij en de verplichtingen verbonden aan de vergunning of ontheffing, en niet slechts tot aan het moment van de vergunningverlening.

De openbaarmaking van de voorschriften geschiedt door middel van publicatie op de website van de Bank en een brief aan de desbetreffende instelling.

Ad artikel 22

Het bepaalde in het tweede lid is opgenomen in het derde lid van artikel 9 van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen 1994, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van de Landsverordening actualisering en harmonisatie toezichtlandsverordeningen Bank van de Nederlandse Antillen.

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordening, alsmede rekening houdend met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, wordt in deze regeling bepaald dat het besluit tot intrekking van een vergunning en de weigering tot intrekking van een vergunning aan de betrokkene moet worden betekend.

In het kader van de actualisering en harmonisatie van de toezichtlandsverordeningen is in dit artikel ook opgenomen dat de Bank de bekendmaking tot een nader door haar te bepalen tijdstip aan kan houden, indien de bekendmaking ernstige schade aan de belangen van de belanghebbenden zou kunnen toebrengen.

Op grond van de toezichtlandsverordeningen kan de Bank bij de onder haar toezicht staande financiële instellingen een aantal maatregelen treffen. Zo kan de Bank beperkingen opleggen, respectievelijk voorschriften c.q. voorwaarden verbinden aan de vergunning van de vergunninghouders en kan zij door middel van rapportages, meldingen en zowel periodieke als bijzondere onderzoeken, nagaan of de regels vastgelegd in de toezichtlandsverordening dan wel in de op basis van de toezichtlandsverordening uitgebrachte voorschriften van de Bank, worden nageleefd.

In geval van overtreding van de voorschriften staan een aantal instrumenten ter beschikking van de Bank om tegen de overtreding op te treden. Zo kan de Bank de overtreder een

aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen of, in het uiterste geval, kan zelfs de vergunning van de vergunninghouder worden ingetrokken.

Ad artikel 27

De handhaving van de integriteit in het algemeen en de bestrijding van de (georganiseerde) criminaliteit in het bijzonder, maken dit artikel inzake de geheimhoudingsplicht noodzakelijk.

De geheimhoudingsplicht betreft slechts de gegevens of inlichtingen die op grond van de toezichtlandsverordeningen en met gebruikmaking van de betreffende toezichtlandsverordening of met gebruikmaking van bepaalde toezichtbevoegdheden heeft verkregen. De geheimhoudingsplicht geldt tevens ten aanzien van de gegevens en inlichtingen verkregen van het openbaar ministerie van een Land, de Meldpunten, bedoeld in de landsverordeningen inzake melding ongebruikelijke transacties en/of een buitenlandse toezichthouder. Ten aanzien van andere gegevens of inlichtingen kan geen beroep worden gedaan op de geheimhoudingsplicht.

Op de plicht om bepaalde gegevens of inlichtingen geheim te houden, bestaat een aantal uitzonderingen, zie de leden drie, vier en vijf. De bevoegdheid van de Bank om de Meldpunten Ongebruikelijke Transacties in te lichten, indien zij bij het uitoefenen van haar taken en bevoegdheden feiten ontdekt die duiden op een vermoeden van witwas praktijken of van financiering van terrorisme, vloeit onder meer voort uit een aanbeveling in het IMF-rapport, de noodzaak tot handhaving van een integere financiële sector en de bestrijding van de (georganiseerde) criminaliteit en de noodzaak om uitvoering te geven aan overige regelingen en voorschriften betreffende witwassen van geld en financiering van terrorisme.

Ad artikelen 28, 29 en 30

Internationale ontwikkelingen leiden ertoe dat financiële instellingen steeds meer raakvlakken met elkaar hebben of gaan hebben, waardoor de uitwisseling van gegevens tussen de toezichthouders van de verscheidene sectoren noodzakelijk wordt. Mede gelet op de noodzaak tot handhaving van de integriteit van de sectoren, alsmede de bescherming van de belangen van de betrokkenen die de toezichtlandsverordeningen beogen te beschermen, wordt in de onderhavige regeling de autoriteiten c.q. instanties waarmee de Bank gegevens of inlichtingen kan uitwisselen uitgebreid.

Opgemerkt wordt dat onder de in artikel 28, eerste lid, genoemde overheidsinstanties niet de zogenaamde internationale organisaties, zoals het IMF en de Wereldbank, vallen. Tevens slaat in de aanhef van het eerste lid de bijzin “die belast zijn met het toezicht op financiële markten of op rechtspersonen, vennootschappen of natuurlijke personen die op die markten werkzaam zijn” terug op alle in de aanhef genoemde overheidsinstanties.

Ad artikel 31

Met dit artikel is een gestandaardiseerde bepaling voor de kostendoorberekening in alle toezichtlandsverordeningen opgenomen. Met de uitvoering van deze bepalingen zal de Bank de thans door haar gemaakte toezichtkosten enigszins kunnen terugvorderen.

In tegenstelling tot de overige toezichtlandsverordeningen wordt in deze regeling, gelet op de aard en de strekking van de te verlenen vergunningen of ontheffingen, niet bepaald dat het verzoek om een vergunning of ontheffing niet in behandeling wordt genomen alvorens het verschuldigde bedrag, bedoeld in het eerste lid, is betaald.

Ten aanzien van het laatste lid wordt het volgende opgemerkt. De brief van de Bank waarbij een betalingsverplichting wordt opgelegd, zoals bepaald in het vierde lid, is een beschikking. Tegen een zodanige beschikking van de Bank kan de financiële instelling bij de Bank bezwaar indienen, alsook bij het Gerecht in beroep gaan. Voor wat betreft het dwangbevel, bedoeld in het zevende lid, en waarbij de invordering geschiedt, kan de financiële instelling nog slechts in verzet gaan tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel. Verzet kan bijvoorbeeld wanneer het in het dwangbevel genoemde bedrag niet overeenkomt met dat in de beschikking van de Bank waarin de betalingsverplichting is opgelegd. Om die reden is de bepaling die gaat over het rechtsmiddel verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel, zoals bepaald in het hoofdstuk c.q. de paragraaf betreffende geldschulden, van overeenkomstige toepassing verklaard. In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van elk Land is namelijk het verzet niet opgenomen.

Tot slot wordt opgemerkt dat de in het vijfde lid genoemde wettelijke rente per Land kan verschillen. Deze wordt namelijk vastgesteld door de desbetreffende Minister van Justitie.

Ad artikel 33

Ter bescherming van de belangen van de betrokkenen die de verschillende toezichtlandsverordeningen trachten te beschermen, wordt de Bank de bevoegdheid toegekend om in overleg te treden met de organisaties, die op grond van de toezichtlandsverordeningen door de Ministers van Financiën als representatieve organisaties zijn aangewezen. De Bank dient evenwel alvorens in overleg te treden met de desbetreffende representatieve organisaties, de betrokken financiële instellingen mededeling te doen van het overleg. De Bank heeft deze bevoegdheid wanneer de financiële instellingen niet of niet binnen de door de Bank gestelde termijn of onvoldoende gevolg hebben gegeven aan de aanwijzing van de Bank, dan wel wanneer bijzondere gebeurtenissen een adequate functionering van de betrokken financiële instellingen in gevaar brengen.

Ad artikel 34 t/m artikel 5

Voor een toelichting op deze artikelen wordt verwezen naar het onderdeel Last onder dwangsom en bestuurlijke boete in het algemene deel van deze toelichting.

Ad artikel 69 t/m artikel 77

In dit hoofdstuk is de bevoegdheid van de Bank opgenomen om een tweetal feiten, te weten de weigering van de Bank om een aangevraagde vergunning te verlenen wanneer deze weigering onherroepelijk is geworden en het niet beschikbaar over een vergunning, ter openbare kennis te brengen. Ook is in dit hoofdstuk opgenomen de bevoegdheid van de Bank om het feit ter zake waarvan een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete is opgelegd, het overtreden voorschrift, alsmede de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, openbaar te maken.

Opgemerkt wordt dat het openbaar maken van een overtreding een effectief handhaving-instrument is, omdat de openbaarmaking de goede naam van een financiële instelling kan schaden, terwijl een goede naam voor een financiële instelling juist van het grootste belang is. Om die reden is tot uitdrukking gebracht dat de openbaarmaking een handhaving-instrument betreft dat slechts wordt toegepast in geval er sprake is van een overtreding van de toezichtlandsverordening.

Met het oog op het sanctionerende karakter van deze bevoegdheid zijn enkele bepalingen opgenomen ter bescherming van degene wiens handelen of nalaten openbaar wordt gemaakt. Het zal echter niet mogelijk zijn om de overtreder altijd voldoende waarborgen te bieden. Te denken valt bijvoorbeeld aan de overtreder die geen bekend adres heeft of die zijn identiteit verhult. In dergelijke gevallen kan van de Bank redelijkerwijs niet gevergd worden dat zij de overtreder toch alle waarborgen biedt, alvorens de noodzakelijke handhavingmaatregelen te nemen.

De ‘openbaarmaking’ van overtredingen, zoals hiervoor weergegeven, geschiedt op de door de Bank te bepalen wijze, bijvoorbeeld door publicatie in de bladen, waarin door de Landen de officiële berichten worden geplaatst, of in één of meer dagbladen ter keuze van de Bank.

Tenslotte verdient het aandacht dat het bij de publicatie van overtredingen gaat om gevallen waarin de Bank gebruik maakt van gegevens die op grond van de desbetreffende toezichtlandsverordening zijn verkregen. Wanneer de overtreding van een toezichtlandsverordening bij het publiek bekend is of dat het anderszins openbare informatie betreft, zoals bijvoorbeeld publicatie die reeds verschenen is in dagbladen, op het internet etc., staat het de Bank natuurlijk vrij om op grond van deze openbare informatie te waarschuwen. De Bank zal er dan wel goed aan doen om de informatie te verifiëren.

Wegens het feit dat de Bank zelf belast wordt met de openbaarmaking van een overtreding is het noodzakelijk, om te voorkomen dat men rechter wordt in eigen zaak, dat de interne organisatie bij de Bank zo wordt ingericht dat een functionaris die een overtreding constateert niet tevens beoordeelt of een overtreding ter openbare kennis moet worden gebracht (functiescheiding). Derhalve dient in de toezichtlandsverordeningen te worden voorgeschreven dat de werkzaamheden in verband met het ter openbare kennis brengen van een overtreding worden verricht door personen die niet betrokken zijn geweest bij het vaststellen van de overtreding en het daaraan voorafgaande onderzoek.

Ad artikel 78

Sinds de invoering van het Wetboek van Strafvordering (P.B. 1996, no. 164) werd in de Nederlandse Antillen een standaardtoezichtbepaling gehanteerd, waarin op gestructureerde en uniforme wijze geregeld was wie bevoegd is om toezicht uit te oefenen, welke bevoegdheden in dat kader kunnen worden uitgeoefend, alsmede aan welke regels de uitoefening van die bevoegdheden gebonden is. Artikel 78 is op deze standaardtoezichtbepaling gebaseerd. Hierbij is afgewogen welke bevoegdheden in het kader van het toezicht op de naleving noodzakelijk zijn.

Ten aanzien van het eerste lid, waarin is bepaald dat met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens enige landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen, wordt het navolgende opgemerkt. Principe 1 van de 'Basel Core Principles', principe 3 van de 'Insurance Core Principles and Methodology' en principe 6.1 van de 'Objectives and Principles of Securities Regulation' bepalen onder meer dat de toezichthouder operationeel onafhankelijk moet zijn om diens verantwoordelijkheid bij de uitoefening van haar taken en bevoegdheden te kunnen dragen. Daarom wordt in dit lid bepaald dat de toezichthouders door de President van de Bank worden aangewezen.

Ten slotte wordt ten aanzien van de aanwijzing van toezichthouders opgemerkt dat, gelet op de aard en de strekking van deze regeling, naast de functionarissen van de Bank, die met toezicht belast zijn, ook de douaneambtenaren worden aangewezen om toezicht uit te oefenen op de naleving van het bij of krachtens deze regeling bepaalde.

Ten aanzien van de bevoegdheden van de toezichthouders, zoals opgenomen in het tweede lid van dit artikel, wordt het navolgende opgemerkt. In het tweede lid zijn de bevoegdheden van de toezichthouders limitatief opgesomd. Door het steeds moderner worden van de technieken waarmee de financiële instellingen hun werkzaamheden verrichten, respectievelijk hun activiteiten uitoefenen kan het voor een adequate uitoefening van het toezicht door de Bank nodig zijn om plaatsen te betreden, vaartuigen, stilstaande voertuigen en de ladingen daarvan te onderzoeken, alsmede woningen binnen te treden zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner. Te denken valt bijvoorbeeld aan het zonder vergunning uitoefenen van de werkzaamheden van een kredietinstelling vanuit een schip of de activiteiten door functionarissen van de Bank in het kader van de bestrijding van witwassen van geld en de financiering van terrorisme, waarbij verdergaand ingrijpen noodzakelijk kan zijn. Om die reden zijn, ten opzichte van de bepaling in de Landsverordening Deviezenverkeer, de onderdelen d en e aan het tweede lid toegevoegd.

Door het opnemen van de bevoegdheid voor de toezichthoudende personen om woningen en tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen binnen te treden zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, werd ook de tekst van het derde lid, dat verwijst naar de voorschriften met betrekking tot het strafvorderlijk binnentreden in woningen, noodzakelijk. Zo is op grond van artikel 155, eerste lid van het Wetboekboek van Strafvordering, welke van toepassing is op grond van het derde lid van artikel 78 van deze regeling, voor het binnentreden in een woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner een bijzondere schriftelijke machtiging vereist. Deze machtiging wordt ingevolge het derde lid van dit artikel verleend door de procureur-generaal. Omdat het van belang is om de eenheid van procedures ten aanzien van het binnentreden te handhaven, worden slechts enkele bepalingen die zich vanwege hun specifieke strafvorderlijk karakter niet voor overeenkomstige toepassing lenen, uitgezonderd.

Op grond van het vierde lid is het, los van de vraag of een machtiging nodig is voor het binnentreden, mogelijk om politie of justitie te vragen behulpzaam te zijn bij het verschaffen van toegang tot de plaatsen genoemd in de onderdelen d en e van het tweede lid.

Ad artikel 83

Zoals reeds in het algemene deel van deze toelichting is vermeld, wordt de inwerking-treding van deze regeling geregeld bij vaststellingslandsverordening. In deze vaststellings-landsverordening wordt ook de publicatie van de regeling geregeld.

Deviezenregulering uitvoeringsbesluiten van de Landsverordening Deviezenverkeer

(P. B. 1981, No.67)
Willemstad, 1 mei 2009

HOOFTUK 1

Aanwijzingen (aw) deviezenbanken Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer AW/2009-1

De Bank van de Nederlandse Antillen,
gelet op,
het bepaalde in artikel 6, lid 2 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),
maakt bekend,
dat aan de deviezenbanken de volgende aanwijzingen zijn gegeven;

Aanwijzing no. 1: Algemene bepalingen

- 1.1 Op alle aanwijzingen die aan deviezenbanken zijn en worden gegeven, zijn de definities van artikel 1 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67) van toepassing.
- 1.2 In alle aanwijzingen die aan deviezenbanken zijn en worden gegeven, wordt onder deviezen verstaan: -buitenlandse geldswaardige papieren, buitenlandse betaalmiddelen, vorderingen op niet-ingezetenen en buitenlandse effecten, alles als omschreven in artikel 1 sub 6 t/m 10 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67).
- 1.3 De deviezenbanken zijn verplicht bij al hun transacties in het deviezenverkeer de administratieve voorschriften in acht te nemen. Deze zijn gegeven op grond van artikel 8 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B.1981, no.67).

Aanwijzing no. 2: Bevoegdheden deviezenbanken

- 2.1 Onverminderd de overige aanwijzingen, voorschriften en bepalingen bij of krachtens de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67) gegeven, zijn deviezenbanken bevoegd de volgende werkzaamheden te verrichten:
 - a. het verkrijgen, aanhouden, bezwaren en vervreemden van deviezen zowel ten behoeve van henzelf als ten behoeve van ingezetenen en niet-ingezetenen;
 - b. het openen, aanhouden en opheffen van rekeningen op eigen naam bij bank- en giro-instellingen in het buitenland;
 - c. de sub b. bedoelde rekeningen te doen crediteren respectievelijk te doen debiteren voor onder andere provisies, renten, interesten, dividenden, opgezonden betaalmiddelen en bemiddeling bij het betalingsverkeer;
 - d. bemiddeling te verlenen bij het betalingsverkeer met het buitenland en bij andere financiële transacties tussen ingezetenen en niet-ingezetenen;
 - e. binnen de uitoefening van hun buitenlands bankbedrijf met niet-ingezetenen financiële transacties aan te gaan, zoals het verlenen of opnemen van kredieten en

het openen van deposito's; voor het verlenen van kredieten aan niet-ingezetenen in guldens is een vergunning vereist.

- f. over de onder e. bedoelde financiële transacties rente te betalen respectievelijk te ontvangen.
- 2.2 De deviezenbanken dienen ervoor zorg te dragen dat elk van de onder 2.1 sub b. bedoelde rekeningen zonder een daartoe strekkende vergunning van de Bank van de Nederlandse Antillen (de Bank) geen debetstand aanwijst; kortstondige debetstanden in afwachting van dekkingsremises zijn echter wel toegestaan.
 - 2.3 Deviezen worden door een deviezenbank voor eigen rekening en risico verkregen, aangehouden en vervreemd.
 - 2.4 Het is deviezenbanken niet toegestaan, zonder daartoe strekkende vergunning van de Bank, andere buitenlandse geldsoorten aan te houden dan valuta's welke de Bank nooteert en publiceert en de Venezolaanse valuta.
 - 2.5 Het is deviezenbanken toegestaan in hun boeken rekeningen op naam van niet-ingezetenen te openen, aan te houden en op te heffen:
 - a. luidende in een van de in 2.4 toegestane buitenlandse geldsoorten;
 - b. luidende in guldens, waarbij:
 - het tegoed niet mag worden verkregen door storting van binnenlandse bankbiljetten en munten;
 - het totale tegoed in guldens van een en dezelfde niet-ingezetene het bedrag van NM 200.000,- niet te boven mag gaan.

Voor het aanhouden van tegoeden die deze limiet te boven gaan dient een vergunning aangevraagd te worden.

Deze rekeningen dienen in de kolom buitenland van de Chart of Accounts te worden opgevoerd. De Bank behoudt zich voor deze faciliteit te wijzigen of in te trekken indien zij dit uit hoofde van monetaire ontwikkelingen wenselijk acht.

- 2.6 Het is deviezenbanken toegestaan in hun boeken guldensrekeningen te openen, aan te houden en op te heffen op naam van natuurlijke personen of rechtspersonen, die een ontheffing hebben gekregen van de verplichtingen in artikel 9 tot en met 15 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67). Ten laste van deze rekeningen mogen door de betrokken rekeninghouders uitsluitend betalingen worden gedaan aan ingezetenen (voor zover de transacties zijn toegestaan) alsmede het betalen van belasting aan de Lands-/Eilandsontvanger. Deze rekeningen dienen in de kolom binnenland van de Chart of Accounts te worden opgevoerd.
- 2.7 Een rekening als bedoeld onder 2.6 mag geen debetstand vertonen. Telkens wanneer een debetstand dreigt te ontstaan, is de betrokken rekeninghouder verplicht de rekening aan te vullen door verkoop van vreemde valuta bedoeld in 2.4. Het is tevens niet toegestaan de guldensrekening door storting van guldens aan te vullen, ongeacht of er een debetstand is of dreigt te ontstaan. Bovendien mogen geen vreemde valuta worden opgenomen ten laste van deze rekening.
- 2.8 Voor zover Antilliaanse bankbiljetten door niet-ingezetenen ter omwisseling worden aangeboden, is het de deviezenbanken verboden zonder vergunning meer dan NAf 10.000,- per niet-ingezetene per kalenderkwartaal om te wisselen in een buitenlandse geldsoort. Deze beperking geldt niet, indien deze bankbiljetten verkregen zijn uit lopende transacties met ingezetenen.

Aanwijzing no. 3: koersen buitenlandse geldsoorten

- 3.1 Dagelijks worden door de Bank de aan- en verkoopkoersen voor de belangrijkste buitenlandse geldsoorten officieel genoteerd en gepubliceerd.
- 3.2 De dagelijks door de Bank vastgestelde en gepubliceerde koersen van buitenlandse geldsoorten dienen door de deviezenbanken te worden aangehouden, respectievelijk kruiselings te worden berekend in het betalingsverkeer tussen ingezetenen onderling, tussen ingezetenen en niet-ingezetenen en tussen deviezenbanken onderling. Het is de deviezenbanken echter toegestaan om voor transacties boven de NAF 5.000,- zelf de koersen te bepalen. De koersen voor transacties boven de NAF 5.000,- dienen dagelijks uiterlijk 15.00 uur aan de Bank te worden gemeld. Voor de goede orde wijst de Bank erop dat de rapportering van transacties aan de Bank, niettegenstaande het bovengestelde, met gebruikmaking van de officiële koersen moet plaatsvinden.
- 3.3 De dagelijks door de Bank vastgestelde en gepubliceerde koersen van buitenlandse geldsoorten behoeven door de deviezenbanken niet kruiselings te worden berekend bij de uitoefening van hun buitenlands bankbedrijf als bedoeld in aanwijzing 2 onder 2.1 sub b.
- 3.4 De Bank kan bij de deviezenbanken nagaan of zij de onder 3.2 omschreven verplichting naleven.

Aanwijzing no. 4: deviezentransacties met de Bank

- 4.1 De Bank is tot nader order bereid girale U.S. dollars te verkopen aan respectievelijk te kopen van de deviezenbanken tegen de voor de deviezenbanken geldende aan- en verkoopkoersen, met inachtneming van het gestelde in aanwijzing no. 5.2. Een besluit tot opschorting of wijziging van deze mogelijkheid brengt de Bank onmiddellijk ter kennis aan de deviezenbanken.
- 4.2 Van de overige officieel genoteerde buitenlandse geldsoorten staat het de Bank vrij deze al of niet te verkopen respectievelijk te kopen, indien een daartoe strekkend verzoek wordt gedaan door een of meer deviezenbanken.
- 4.3 Bij de levering van buitenlandse geldsoorten, zowel bij verkoop als bij koop, komt het risico van gestoorde verbindingen niet voor rekening van de Bank.
- 4.4 Met betrekking tot de aankoop, respectievelijk verkoop van US dollars gelden de volgende regels:
 - Bij een incidentele spoedaankoop van U.S. dollars door de Bank geschiedt de valuterig op dezelfde dag, indien de Bank voor 10:00 uur 's ochtends hierover wordt medegedeeld en de levering door de Federal Reserve Bank te New York plaatsvindt voor 11:00 uur 's ochtends New York-tijd.
 - Bij een normale aankoop van U.S. dollars door de Bank vindt de valuterig plaats op de werkdag volgend op de dag waarop de deviezenbank de verkooporder aan de Bank heeft gegeven, mits de Bank de order voor 15:00 uur heeft ontvangen.
 - Bij een verkoop van US dollars vindt de valuterig plaats op de werkdag volgende op de dag waarop de deviezenbank de aankooporder aan de Bank heeft gegeven, mits de Bank de order voor 15:00 uur heeft ontvangen.
 - Een verkooporder respectievelijk aankooporder die door de Bank na 15:00 uur is ontvangen, wordt geacht op de eerstvolgende werkdag te zijn ontvangen.

- 4.5 De valtering bij aan- en verkoop van de overige officieel genoteerde buitenlandse geldsoorten wordt door de Bank per transactie bepaald.
- 4.6 Betaalmiddelen en direct opeisbare vorderingen luidende in een andere geldsoort dan die, waarvan de koersen dagelijks officieel worden genoteerd en gepubliceerd, worden in principe door de Bank niet verkocht aan, respectievelijk gekocht van de deviezenbanken.

Aanwijzing no. 5: werksaldo deviezenbanken

- 5.1 De deviezenbanken zijn verplicht wekelijks, op maandag, hun buitenlandse netto werksaldo van de afgelopen vrijdag 11.00 uur aan de Bank te rapporteren. De Bank zal bij te late ontvangst van de rapportage, dat wil zeggen ná maandag, de deviezenbank administratiekosten in rekening brengen van NAf 1.000,- per dag dat de opgave te laat is ontvangen. Deze kosten worden maandelijks in rekening gebracht.
- 5.2 Het is niet toegestaan dat de totale buitenlandse verplichtingen van een deviezenbank haar totale buitenlandse vorderingen overtreffen.
- In het geval dat een deviezenbank een negatief saldo heeft, zal de Bank deze bank administratiekosten in rekening brengen, die op wekelijkse basis als volgt worden berekend: de beleningsrente over het negatieve saldo vermenigvuldigd met 7 dagen en gedeeld door 360 dagen. Deze kosten worden maandelijks in rekening gebracht.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer AW/2000-1 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

HOOFSTUK 2

Kapitaal betalingsverkeer

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.1A

Betreft: aan- en verkoop buitenlandse effecten.

De Bank van de Nederlandse Antillen,

gelet op,

het bepaalde in artikel 10, lid 1 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no. 67),

maakt bekend,

dat aan ingezetenen een algemene vergunning is verleend om buitenlandse effecten te kopen, in eigendom te verkrijgen, te bewaren en te verkopen met in achtneming van de volgende voorschriften:

- a. De aan- en verkoop van buitenlandse effecten dient plaats te vinden door bemiddeling van een deviezenbank in de Nederlandse Antillen.

- b. Het is een ingezetene toegestaan het verkoopprovenu van buitenlandse effecten, alsmede van buitenlandse stock-dividenden en van claims te laten storten op een E-rekening bij een deviezenbank in de Nederlandse Antillen.
- c. Het is een ingezetene toegestaan ten laste van een E-rekening op zijn naam buitenlandse effecten te kopen, voor zover de E-rekening geen debetstand aanwijst.
- d. Behoudens de mogelijkheid onder c. is het een ingezetene toegestaan zonder een bijzondere vergunning per kalenderjaar tot de tegenwaarde van een bedrag van ten hoogste NAF 250.000,- (voor zover dit bedrag niet uit binnenlandse kredietverlening is verkregen) effecten als bedoeld in respectievelijk Bekendmaking 2009/K..1.A en/of 2009/K.1B te kopen.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/K.1A ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.1B

De Bank van de Nederlandse Antillen,

gelet op,

het bepaalde in de artikelen 1(1, lid 1 en 15, lid 2 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),

maakt bekend,

1. dat aan ingezetenen een algemene vergunning is verleend om bij zogenaamde “open end” beleggingsmaatschappijen aandeelhoudersrekeningen te openen en aan te houden met inachtneming van de volgende voorschriften:
 - a. De aan- en verkoop van deze aandelen dient plaats te vinden door bemiddeling van een deviezenbank in de Nederlandse Antillen.
 - b. Het is een ingezetene toegestaan de dividenden en/of het verkoopprovenu van aandelen, alsmede het verkoopprovenu van stockdividenden en/of claims van die aandelen te laten herbeleggen op zijn naam bij een andere of dezelfde “open end” beleggingsmaatschappij.
 - c. Behoudens de mogelijkheid onder b. is het een ingezetene toegestaan zonder bijzondere vergunning per kalenderjaar tot de tegenwaarde van een bedrag van ten hoogste NAF 250.000,- (voor zover dit bedrag niet uit binnenlandse kredietverlening is verkregen) effecten als bedoeld in respectievelijk Bekendmaking 2009/K.1A en/of 2009/K.1B te kopen.
2. dat aan ingezetenen voor de hun toebehorende aandelen, waarvan zij op hun naam aandeelhoudersrekeningen aanhouden zoals hierboven onder 1 bedoeld, ontheffing is verleend van de verplichting om deze aandelen in het buitenland in open bewaring te geven aan een niet-ingezetene voor toevoeging aan een depot op naam van de Bank of op naam van een deviezenbank.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/K1B ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.2

Betreft: ontheffing van het verbod tot in- en uitvoer van edele metalen

De Bank van de Nederlandse Antillen,

gelet op,

het bepaalde in artikel 15 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),

maakt bekend,

dat aan alle ingezetenen vergunning wordt verleend edele metalen, goud en edelstenen in- of uit te voeren.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/IC2 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.3

De Bank van de Nederlandse Antillen,

gelet op,

het bepaalde in artikel 10 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),

maakt bekend,

dat het in de Nederlandse Antillen gevestigde rechts- en natuurlijke personen, die trustdiensten verlenen, toegestaan is aandelen in vennootschappen, die een ontheffing als bedoeld in artikel 19 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67) hebben verkregen, over te dragen aan niet-ingezetenen.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/IC3 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.4

De Bank van de Nederlandse Antillen,
gelet op,
het bepaalde in artikel 10 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),
maakt bekend,
dat aan ingezetenen een algemene vergunning is verleend om onroerend goed, gelegen in de Nederlandse Antillen of in het buitenland, te vervreemden aan of te verwerven van niet-ingezetenen en betalingen te ontvangen van, respectievelijk te verrichten aan niet-ingezetenen voor het vervreemden, respectievelijk verwerven van onroerend goed gelegen in de Nederlandse Antillen of in het buitenland.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/K.4 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.5

De Bank van de Nederlandse Antillen,
gelet op,
het bepaalde in artikel 12, lid 4 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),
maakt bekend,
dat aan ingezetenen ontheffing wordt verleend van de innings- en stortingsplicht als omschreven in artikel 12, lid 2 en 3 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67). Voor zover tot inning van de opeisbaar geworden buitenlandse geldswaardige papieren of buitenlandse vorderingen wordt overgegaan, kunnen tegoeden op een rekening op hun naam, bij een niet-ingezetene bank- of giro-instelling worden gestort. Op verzoek dienen de standen van en de mutaties op de rekening als hierboven bedoeld per kwartaal aan de Bank te worden gerapporteerd.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/K5 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.6

De Bank van de Nederlandse Antillen,
gelet op,
het bepaalde in artikelen 10, 11 en 12 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),
maakt bekend,
dat aan ingezetenen natuurlijke personen vergunning wordt verleend om een rekening op hun naam te openen en aan te houden bij een niet-ingezetene bank- of giro-instelling, met inachtneming van de volgende voorwaarde:

dat de ingezetenen natuurlijke personen die een rekening aanhouden bij een niet-ingezetene bank- of giro-instelling niet meer dan de tegenwaarde van NA F. 250.000,- per jaar, per ingezetene door bemiddeling van een deviezenbank vanuit de Nederlandse Antillen op deze rekening mogen storten.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/K.6 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7

De Bank van de Nederlandse Antillen,
gelet op,
het bepaalde in artikel 10 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),
maakt bekend,
dat aan ingezetenen die het levensverzekeringsbedrijf of het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen als ook aan ingezetenen die als ondernemingspensioenfondsen optreden een vergunning wordt verleend om jaarlijks het door hen te beleggen kapitaal bij niet-ingezetenen uit te zetten, mits minimaal de volgende beleggingen bij ingezetenen worden gedaan:

- 40% van de som van de eerste NAf 10 miljoen van de totale voorzieningen en schulden;
- 50% van de som van de volgende NAf 10 miljoen van de totale voorzieningen en schulden; en
- 60% van de rest van de som van de totale voorzieningen en schulden.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/K.7 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7A
Aanvulling op Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7

De ingezetene die het levensverzekeringsbedrijf of het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent en de ingezetene die als ondernemingspensioenfonds optreedt, hierna genoemd 'de instelling', en die voldoet aan de onderstaande voorwaarden, mag in afwijking van de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7, een bedrag gelijk aan het door haar belegde kapitaal in kwalificerende lokale beleggingen bij niet-ingezetenen uitzetten.

Voorwaarden

- Als kwalificerende lokale belegging wordt aangemerkt de vanaf 1 januari 2009 door de instelling gepleegde duurzame belegging in de vorm van eigen vermogen, quasi eigen vermogen of een lening (uitgezonderd herfinanciering) ten behoeve van een in de Nederlandse Antillen uitgevoerd project dat op zijn minst een beperkte positieve economische impact voor de Nederlandse Antillen heeft of zal hebben.
- De instelling moet vooraf een schriftelijk verzoek bij de Bank indienen voor toepassing van de bovengenoemde uitzetting bij niet-ingezetenen.
- De instelling moet alle aan de kwalificerende lokale belegging relevante informatie met haar verzoek bij de Bank indienen. De Bank kan om nadere informatie verzoeken.
- De Bank deelt na ontvangst en beoordeling van de vereiste informatie haar beslissing op het verzoek schriftelijk mede en kan bij een positieve beslissing hieraan voorwaarden verbinden.
- Indien de instelling de kwalificerende lokale belegging vervreemdt, dan wordt de goedkeuring voor de toegestane uitzetting bij niet-ingezetenen ingetrokken en zal het daaraan gerelateerd uitgezet kapitaal moeten worden geremigreerd op aanwijzing van de Bank.
- Alle rapportageformulieren behorende bij de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2006/K.7B vanaf het 2e kwartaal 2006 moeten bij de Bank zijn ingediend.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2005/K.7A ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K7B
Aanvulling op Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/1L7

Additionele voorwaarde die wordt gesteld aan de algemene vergunning zoals opgenomen in de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7.

Indien de ingezetene die het levensverzekeringsbedrijf of het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent en de ingezetene die als ondernemingspensioenfonds optreedt (hierna te noemen "de instelling") niet ten minste de minimale beleggingen bij ingezetenen zoals uiteengezet

in de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/I(.7) aanhoudt, met daarbij in acht nemend het bepaalde in de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7A, dan is de instelling gehouden:

- een heffing over het totale tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen te betalen aan de Bank; en
- die betaling binnen 30 dagen na ontvangst van de desbetreffende nota van de Bank te voldoen.

Het heffingspercentage voor de berekening van de heffing over het afgelopen kwartaal is het gemiddeld 3 maands dollar libid plus een aantal basispunten. Wijzigingen van het aantal basispunten zal telkens op kwartaalbasis door de Bank op haar website worden bekend gemaakt.

De heffing wordt na ieder kalenderkwartaal op basis van gegevens verkregen van de instelling, opgelegd middels een nota van de Bank.

De heffing wordt bepaald volgens de navolgende formule:

$$\frac{\text{Bedrag tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen} * \text{heffingspercentage} * 3}{12}$$

Iedere instelling, met of zonder een tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen, dient in verband met deze bekendmaking relevante gegevens aan de Bank te rapporteren binnen 6 weken na ieder kalenderkwartaal met gebruikmaking van het aangehechte formulier.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2006/K.7B ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Form to Foreign Exchange Transactions 2009 /K.7B
 (Due within 6 weeks after reporting date)

For the exclusive use of the
 Bank van de Nederlandse Antillen

Amounts in NAf 1,000

Confidential

Name of institution:

Reporting date (calendar quarter end):

Investments *with residents* as per reporting date:

Real Estate

Unconsolidated companies & participations

Stocks

Bonds and other fixed income securities

Participations in non-affiliated investment pools

Mortgage loans

Other loans

Deposits with financial institutions

Other investments

From separate accounts statements

Total investments with residents ⁽¹⁾

⁽¹⁾ of which:

– in qualifying local investment

– in debt of the central government and island governments of the Netherlands Antilles redeemed by the Dutch government

– other exemptions

Provisions and liabilities as per reporting date:

Total provisions for insurance (pension) obligations

Current Liabilities

Other Liabilities

Contingent liabilities

From separate accounts statements

Total provisions and liabilities

Va

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K3C
Aanvulling op Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7

De ingezetene die het levensverzekeringsbedrijf of het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent en de ingezetene die als ondernemingspensioenfonds optreedt, hierna genoemd 'de instelling', en die voldoet aan de onderstaande voorwaarden, mag in afwijking van de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7, de bedragen die worden ontvangen in het kader van de aflossing van de schulden van het Land en de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen door Nederland geheel bij niet-ingezetenen uitzetten.

Voorwaarden

- De uitstaande bedragen per schuldtitle van het Land en de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen in portefeuille dienen binnen 6 weken na het einde van een kwartaal aan de Bank gerapporteerd te worden vanaf het 4^e kwartaal van 2008. Dit overzicht dient gelijk met het rapportageformulier behorende bij de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7B te worden ingediend.
- Alle rapportageformulieren behorende bij de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2006/K.7B vanaf het 2^e kwartaal 2006 moeten bij de Bank zijn ingediend.

Het rapportageformulier en het overzicht van de schuldtitle moeten stipt binnen 6 weken na het einde van een kwartaal bij de Bank worden ingediend.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Toelichting op de Bekendmakingen inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7,
2009/K.7A, 2009/K.7B en 2009/K.7C

Deze toelichting bevat nadere uitleg betreffende relevante aspecten voortvloeiende uit de:

- Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7 (BD2009/1(7));
- Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7A (BD2009/K7A);
- Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7B (BD2009/K.713); en
- Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/K.7C (BD2009/K.7C)

hierna gezamenlijk 'de bekendmakingen'.

De in de bekendmakingen genoemde ingezetene die het levensverzekeringsbedrijf of het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent en de ingezetene die als ondernemingspensioenfonds optreedt, worden nader aangeduid als 'de instelling'.

Algemeen

BD2009/K.7 omvat een algemene vergunning aan de instelling om beleggingen bij niet-ingezetenen uit te zetten, mits de instelling minstens een aangegeven minimale omvang aan beleggingen bij ingezetenen aanhoudt. Voor de berekening van die omvang wordt uitgegaan van de totale voorzieningen en schulden.

BD2009/K.7A is een aanvulling op BD2009/K.7 en heeft als doel een versoepeling van het bepaalde in BD2009/K.7, door in afwijking daarvan aan de instelling toe te staan om een gelijk bedrag als dat van haar totaal kwalificerende lokale beleggingen bij niet-ingezetenen uit te zetten. Hierdoor krijgt de instelling additionele ruimte om bij niet-ingezetenen beleggingen te verrichten. In de berekening van bovengenoemde minimale omvang aan beleggingen bij ingezetenen vindt hiermee een aanpassing plaats.

BD2009/K.7B is een aanvulling op BD2009/K.7 en heeft als doel een verdere versoepeling van het bepaalde in BD2009/K.7, door de instelling toe te staan een lagere omvang data de in BD2009/K.7 vereiste minimale omvang aan beleggingen bij ingezetenen aan te houden. De instelling krijgt daardoor meer ruimte om beleggingen bij niet-ingezetenen te verrichten. Echter, over het totale tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen is de instelling een heffing verschuldigd aan de Bank.

BD2009/K.7C is een aanvulling op BD2009/K.7 en heeft als doel een verdere versoepeling van het bepaalde in BD2009/K.7, door de instelling toe te staan de bedragen die worden ontvangen in het kader van de aflossing van de schulden van het Land en de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen door Nederland geheel bij niet-ingezetenen uit te zetten.

Rekenvoorbeelden

De relevante berekeningen op basis van de bekendmakingen zijn in de aangehechte vijf rekenvoorbeelden geïllustreerd.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Rekenvoorbeeld 1

(slechts BD 2009/K.7 is van toepassing)

Bedragen in NAF 1.000,-

Activa		Passiva	
Beleggingen bij ingezetenen ⁽¹⁾	297.000	Eigen vermogen	50.000
Beleggingen bij niet-ingezetenen	153.000	Voorzieningen	450.000
Overige activa	<u>100.000</u>	Schulden en overige passiva	<u>50.000</u>
	550.000		550.000

⁽¹⁾ *De instelling heeft geen kwalificerende lokale beleggingen.*

Toepassing BD2009/K.7

Totaal voorzieningen en schulden (V&S) 500.000

Minimaal te beleggen bij ingezetenen:

– 40% van de eerste NAF 10.000 van de V&S	4.000
– 50% van de volgende NAF 10.000 van de V&S	5.000
– 60% van de rest van de V&S	<u>288.000</u>
Totaal minimaal te beleggen bij ingezetenen:	297.000

Werkelijke beleggingen bij ingezetenen: 297.000

Tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen: 0

Toepassing BD2009/K.7A

De instelling heeft geen gekwalificeerde lokale beleggingen.
BD2009/K.7A is dan ook niet van toepassing

Toepassing BD2009/K.7B

De instelling heeft geen tekort aan minimale beleggingen.
BD2009/K.7B is dan ook niet van toepassing.

Rekenvoorbeeld 2

(alleen BD 2009/K.7 en BD 2009/K.7B zijn van toepassing)

Bedragen in NA. 1.000,-

Activa		Passiva	
Beleggingen bij ingezetenen ⁽¹⁾	275.000	Eigen vermogen	50.000
Beleggingen bij niet-ingezetenen	175.000	Voorzieningen	450.000
Overige activa.	<u>100.000</u>	Schulden en overige passiva	<u>50.000</u>
	550.000		550.000

⁽¹⁾ De instelling heeft geen kwalificerende lokale beleggingen.

Toepassing BD2009/K.7

Totaal voorzieningen en schulden (V&S) 500.000

Minimaal te beleggen bij ingezetenen:

- 40% van de eerste NAf 10.000 van de V&S 4.000
 - 50% van de volgende NAf 10.000 van de V&S 5.000
 - 60% van de rest van de V&S 288.000
- Totaal minimaal te beleggen bij ingezetenen: 297.000

Werkelijke beleggingen bij ingezetenen: 275.000

Tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen: 22.000

Toepassing BD2009/K.7A

De instelling heeft geen kwalificerende totale beleggingen. BD2009/K.7A is dan ook niet van toepassing.

Toepassing BD2009/K.7B

De instelling heeft een tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen.

BD2009/K.7B is dan van toepassing. Over het tekort wordt de heffing als volgt berekend:

$$\frac{\text{Tekort minimale beleggingen ingezetenen} \times \text{heffingspercentage} \times 3}{12}$$

12

Stel het heffingspercentage is: 6.26%

Dan wordt de heffing: $\frac{22.000 \times 6.26\% \times 3}{12} = 344.3$

12

Rekenvoorbeeld 3

(alleen BD 2009/K7 en BD 2009/K.7A zijn van toepassing)

Bedragen in NAf 1.000,-

Activa		Passiva	
Beleggingen bij ingezetenen ⁽¹⁾	275.000	Eigen vermogen	50.000
Beleggingen bij niet-ingezetenen	175.000	Voorzieningen	450.000
Overige activa	<u>100.000</u>	Schulden en overige passiva	<u>50.000</u>
	550.000		550.000

(1) Deze beleggingen zijn inclusief 22.000 aan kwalificerende lokale beleggingen.

Toepassing BD2009/K.7 + BD2009/K.7A

Totaal voorzieningen en schulden (V&S) 500.000

Minimaal te beleggen bij ingezetenen:

– 40% van de eerste NAf 10.000 van de V&S	4.000
– 50% van de volgende NAf 10.000 van de V&S	5.000
– 60% van de rest van de V&S	<u>288.000</u>
	297.000
– Totaal kwalificerende beleggingen:	<u>-22.000</u>
Totaal minimaal te beleggen bij ingezetenen:	275.000

Werkelijke beleggingen bij ingezetenen: 275.000

Tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen: 0

Toepassing BD2009/K.7B

De instelling heeft geen tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen. BD2009/K.7B is dan ook niet van toepassing.

Rekenvoorbeeld 4

(BD 2009/K.7, BD 2009/K.7A en BD 2009/K.7B zijn van toepassing)

Bedragen in NAf 1.000,-

Activa		Passiva	
Beleggingen bij ingezetenen ⁽¹⁾	275.000	Eigen vermogen	50.000
Beleggingen bij niet-ingezetenen	175.000	Voorzieningen	450.000
Overige activa	<u>100.000</u>	Schulden en overige passiva	<u>50.000</u>
	550.000		550.000

(1) Deze beleggingen zijn inclusief 20.000 aan kwalificerende lokale beleggingen.

Toepassing BD2009/K.7 + BD2009/K.7A

Totaal voorzieningen en schulden (V&S) 500.000

Minimaal te beleggen bij ingezetenen:

- 40% van de eerste NAf 10.000 van de V&S 4.000
- 50% van de volgende NAf 10.000 van de V&S 5.000
- 60% van de rest van de V&S 288.000
- 297.000
- Totaal kwalificerende beleggingen: -20.000
- Totaal minimaal te beleggen bij ingezetenen: 277.000

Werkelijke binnenlandse beleggingen: 275.000

Tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen: 2.000

Toepassing BD2009/K.7B

De instelling heeft een tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen.

BD2009/K7B is dan van toepassing. Over het tekort wordt de heffing als volgt berekend:

$$\frac{\text{Tekort minimale beleggingen ingezetenen} * \text{heffingspercentage} * 3}{12}$$

12

Stel het heffingspercentage is: 6.26%

Dan wordt de heffing; $\frac{2.000 \times 6.26\% \times 3}{12} = 31.3$

12

Rekenvoorbeeld 5

(alleen BD 2009/K.7, BD 2009/K.7A en BD 2009/K.7C zijn van toepassing)

Bedragen in Naf 1000,-

Activa		Passiva	
Beleggingen bij ingezetenen ⁽¹⁾	275.000	Eigen vermogen	50.000
Beleggingen bij niet-ingezetenen	175.000	Voorzieningen	450.000
Overige activa	<u>100.000</u>	Schulden en overige passiva	<u>50.000</u>
	550.000		550.000

(1) Deze beleggingen zijn inclusief

22.000	aan kwalificerende lokale beleggingen.
10.000	aan afgeloste overheidsschuld door Nederland

Toepassing BD2009/K.7 BD2009/K.7A + BD2009/K.7C

Totaal voorzieningen en schulden (V&S) 500.000

Minimaal te beleggen bij ingezetenen:

– 40% van de eerste Naf 10.000 van de V&S	4.000
– 50% van de volgende Naf 10.000 van de V&S	5.000
– 60% van de rest van de V&S	<u>288.000</u>
	297.000
– Totaal kwalificerende beleggingen:	-22.000
– Afgeloste overheidsschuld door Nederland	<u>-10.000</u>
Totaal minimaal te beleggen bij ingezetenen:	265.000

Werkelijke beleggingen bij ingezetenen: 275.000

Tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen: 10.000

Toepassing BD2009/K.7B

De instelling heeft geen tekort aan minimale beleggingen bij ingezetenen.

BD2009/K.7B is dan ook niet van toepassing.

HOOFDSTUK 3
Lopend betalingsverkeer
Bekendmaking intake het Deviezenverkeer 2009/L.1

De Bank van de Nederlandse Antillen, gelet op,
het bepaalde in artikel 9, lid 2 sub q van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67),
maakt bekend,

dat het betalingsverkeer als bedoeld in artikel 9 lid 2 (mede) de volgende betalingen omvat:

1. Algemene goederen
2. Olie en olieproducten
3. Goederen voor veredeling/bewerking
4. Reparatie aan goederen
5. Bunkeren
6. Luchtvaart, passagiers
7. Luchtvaart, vracht
8. Luchtvaart, overige
9. Scheepvaart, passagiers
10. Scheepvaart, vracht
11. Scheepvaart, overige
12. Toerisme
13. Telecommunicatie
14. Constructie
15. Financiële diensten
16. Computer en informatiediensten
17. Royalty's en licenties
18. Overige zakelijke dienstverlening
19. Particuliere, culturele en recreatie diensten
20. Overheidsdiensten (niet elders geclassificeerd)
21. Inkomen uit arbeid
22. Uitgekeerde winsten
23. Rente op leningen
24. Dividenden
25. Rente op effecten
26. Inkomen uit overige financiële activa
27. Ontvangst offshore belastingen
28. Overige inkomensoverdrachten overheid
29. Inkomensoverdrachten buitenlandse werknemers
30. Premies schadeverzekering
31. Uitkeringen schadeverzekering
32. Overige inkomensoverdrachten

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/L.1 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2009/L.2

De Bank van de Nederlandse Antillen,

gelet op,

het bepaalde in artikel 9 lid 1 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67), maakt bekend dat:

- uitkering van dividenden en winstovermaking zoals bepaald in artikel 9 lid 2 sub f en g slechts mogen plaatsvinden, nadat door de Bank aan de hand van de winst- en verliesrekening over het desbetreffende jaar is vastgesteld tot welk bedrag er sprake is van winst;
- een verzoek om goedkeuring van de voorgenomen winstovermaking of dividenduitkering schriftelijk moet worden ingediend bij de Bank, onder overlegging van de relevante jaarrekeningen.

Deze Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer treedt in werking op 1 mei 2009 en werkt terug tot 1 januari 2009; zij is, behoudens intrekking, voor onbepaalde tijd geldig. Hierbij is de Bekendmaking inzake het Deviezenverkeer 2000/L.2 ingetrokken.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

HOOFDSTUK 4

Algemene administratieve voorschriften (deel 1)

Algemene Administratieve Voorschriften AAV 2009 (deel 1)

Deviezenbanken & geldtransactiekantoren

Voor de opstelling van de betalingsbalans en het verkrijgen van inzicht in de aard van de betalingstransacties tussen ingezetenen en niet-ingezetenen is een rapportagesysteem ontwikkeld, waarbij ingezetenen krachtens artikel 8 van de Landsverordening Deviezenverkeer P.B.(1981, no. 67) verplicht zijn gegevens over deze transacties aan de Bank te verstrekken. Op grond hiervan wordt door de Bank van de Nederlandse Antillen het volgende bepaald voor de rapportering:

A.1 Wijze van rapportering door deviezenbanken en geldtransactiekantoren

De deviezenbanken en door de Bank gemachtigde geldtransactiekantoren dienen hun deviezentransacties als volgt aan de Bank te rapporteren:

1. De gegevens dienen in een standaard formaat via het AFT systeem van de Bank of via een ander door de Bank aan te geven medium te worden gerapporteerd.
2. De gegevens als bedoeld onder 1 dienen vergezeld te zijn van een aanbiedingsbrief op het officiële briefpapier van de deviezenbank of het geldtransactiekantoor, getekend door een daartoe bevoegde werknemer. De deviezenbank of het geldtransactiekantoor

dient de Bank bewijzen aan te leveren dat de werknemer die de aanbiedingsbrief tekent, daartoe bevoegd is.

3. De gegevens onder 1 dienen ook vergezeld te zijn van een gewaarmerkte uitdraai van de transacties.

De gegevens moeten nauwkeurig, volledig en naar waarheid worden gerapporteerd, zodat de Bank de bestanddelen van de betalingsbalans kan groeperen en een controle op de rapportage kan uitoefenen. De rapportages dienen ook tijdig te worden ingediend.

Met ingang van augustus 2003 heeft de Bank bepaald dat alle transacties beneden de NAF 5.000,- geaggregeerd mogen worden naar land en muntsoort.

Voor een specifieke toelichting op de rapportage die de deviezenbanken en geldtransactiekantoren namens ingezetenen moeten rapporteren, wordt verwezen naar hoofdstuk 7, A1.

A.2 Instructies voor het inzenden van de A- en B-transacties. C-, D- en G-staten

De A- en B-transacties en de C-staat¹ moeten binnen 21 dagen na afloop van de desbetreffende maand aan de sectie Betalingsbalans van de afdeling SIRO² van de Bank worden toegezonden.

De D- en G-staten³ dienen zo spoedig mogelijk doch in ieder geval binnen 25 dagen na afloop van de desbetreffende maand aan de sectie Betalingsbalans van de afdeling SIRO van de Bank te worden toegezonden.

A.3 Administratiekosten

Alle deviezenbanken en geldtransactiekantoren zijn verplicht de te rapporteren gegevens correct, volledig en tijdig bij de Bank in te dienen op het door de Bank aangegeven medium. Incorrecte en/of onvolledige rapportages worden door de Bank aan de desbetreffende deviezenbank geretourneerd.

Deviezenbanken en geldtransactiekantoren die in overtreding zijn met het bovenstaande dienen ervoor zorg te dragen dat de correcte en/of volledige gegevens binnen twee weken na dagtekening van de retourbrief bij de Bank aankomen. Indien de rapportages, na het verstrijken van de eerdergenoemde periode, niet zijn ingediend, dan wordt de rapportage als te laat beschouwd.

De Bank zal de deviezenbanken en de gemachtigde geldtransactiekantoren die minstens twee keer binnen één kwartaal na de termijnen genoemd onder A.2 rapporteren, administratiekosten in rekening brengen van NAF 1.000,- per rapportagestaat per dag dat te laat is gerapporteerd.

A.4 Richtlijnen voor het vaststellen van ingezetenen-/niet-ingezetenschap

Indien de deviezenbank of het geldtransactiekantoor, waaraan de documenten en andere bescheiden worden overlegd, constateert dat de verstrekte gegevens onvoldoende zijn voor

¹ Zie hoofdstuk 7 voor definities

² Statistische Informatie, Rapportage en Onderzoek

³ Zie hoofdstuk 7 voor definities

de identificatie van hun cliënt, is de deviezenbank of het geldtransactiekantoor verplicht aanvullende informatie van de cliënt te vragen. Onder aanvullende informatie wordt verstaan: een rekening van elektriciteit en waterverbruik, telefoonrekening of andere door de Bank te bepalen documenten.

Voor wat betreft de vaststelling van het ingezetenschap van natuurlijke personen kunnen de volgende richtlijnen worden gehanteerd:

I. Richtlijn voor het paspoort gebruik

1. Vraag aan cliënt of hij/zij in de Nederlandse Antillen woont.
2. Check de aangegeven woonplaats in het paspoort.

Klopt de woonplaats niet met wat de cliënt aangeeft, check dan of er een stempel aanwezig is in het paspoort met een inschrijf- of uitschrijfdatum:

- is de woonplaats volgens het paspoort in het buitenland en geeft de cliënt aan woonachtig te zijn in de Nederlandse Antillen, dan wordt er gecontroleerd op een inschrijfdatum;
- is de woonplaats in de Nederlandse Antillen en de cliënt geeft aan niet in de Nederlandse Antillen te wonen, dan wordt er gecontroleerd op een uitschrijfdatum.

II. Richtlijn voor het gebruik van de identiteitskaart (sedula)

Cliënt met een tijdelijke identiteitskaart met een geldigheidsduur van minder dan 1 jaar: vraag aan cliënt of hij/zij langer dan 1 jaar in de Nederlandse Antillen verblijft.

- Luidt het antwoord ja, dan dient de cliënt dit te bewijzen d.m.v. een werk-/verblijfsvergunning.

III. Richtlijn voor het gebruik van het rijbewijs

1. Vraag aan cliënt of hij/zij in de Nederlandse Antillen woont.
2. Check rijbewijsnummer:

- Luidt het antwoord op vraag 1 negatief en het nummer op het rijbewijs is gelijk aan het paspoortnummer, dan is de cliënt een niet-ingezetene.
- Luidt het antwoord op vraag 1 positief en het nummer op het rijbewijs is gelijk aan het identiteitsnummer, dan is de cliënt een ingezetene.

Paspoortnummer is herkenbaar aan de combinatie van letters en cijfers; een identiteitsnummer bestaat alleen uit cijfers (geboortedatum plus twee cijfers aan het einde). Deze controle op rijbewijsnummer is alleen geldig voor een rijbewijs van “credit-card” formaat.

Voor alle drie de gevallen geldt, dat mocht de status van de cliënt nog steeds niet duidelijk zijn, de bank of het geldtransactiekantoor naar ten ander geldig identiteitsbewijs of aanvullende informatie dient te vragen.

IV. Richtlijn voor vaststelling ingezetenen-/niet-ingezetenschap van rechtspersonen

Een rechtspersoon hoort zich te allen tijde te identificeren als legale entiteit om banktransacties te kunnen doen met het buitenland.

1. Vraag de cliënt naar een gewaarmerkt uittreksel uit het register van de Kamer van Koophandel. Let hierbij op de volgende gegevens: naam entiteit, adres entiteit en status bij de Kamer van Koophandel.
2. Vraag de cliënt naar een kopie van de vestigingsvergunning uitgegeven door de Dienst Economische Zaken (DEZ). Als de vestigingsvergunning nog niet is uitgegeven, dient naar een kopie van het aanvraagformulier gevraagd te worden.
 - a. Ingezetene rechtspersoon (“onshore”)Een vestigingsvergunning verleend aan een **ingezetene rechtspersoon** is voorzien van het embleem van het eilandgebied Curaçao. Het aanvraagformulier is ook voorzien van het embleem van het eilandgebied Curaçao en heeft als titel: “Onshore Application for a New Business Establishment License and Director’s License.”
 - b. Niet-ingezetene rechtspersoon (“off-shore”)Een vestigingsvergunning verleend aan een **niet-ingezetene rechtspersoon** is niet voorzien van het embleem van het eilandgebied Curaçao. Het aanvraagformulier wordt aangevraagd door een notaris, advocaat of een trustmaatschappij en dient geadresseerd te zijn aan het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao. Op dit aanvraagformulier staat bij overige opmerkingen: “de vennootschap is opgericht voor niet-ingezetenen”.
 - c. Een E-Zone rechtspersoonEen E-Zone rechtspersoon wordt in de regel aangemerkt als een **niet-ingezetene rechtspersoon**. Als bewijs hiervoor dient een kopie van de toelating verleend door het eilandgebied Curaçao en een kopie van de vestigingsvergunning met het embleem van het eilandgebied Curaçao te worden overlegd.

Als een E-Zone rechtspersoon beweert een **ingezetene rechtspersoon** te zijn, dient een kopie van de door het bestuurscollege in overeenstemming met de Minister van Financiën verleende vergunning te worden overlegd (zie Landsverordening economische zones 2000, P.B. 2001, no.18).
3. Heeft de cliënt een beschikking van de Bank, waarin ontheffing wordt verleend van de artikelen 9 tot en met 15 van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67), dan dient de cliënt als een niet-ingezetene beschouwd te worden.

B. Wijze van rapportering door deviezenbanken in speciale gevallen

De rapportage kan worden bemoeilijkt als een buitenlandse betalingstransactie verricht wordt in opdracht van een ingezetene, die cliënt is bij een andere lokale bank dan die via welke de afrekening met het buitenland plaatsvindt. Hierbij zijn de volgende mogelijkheden te onderscheiden:

1. Betaling aan het buitenland door het debiteren van een nostro-rekening of creditering van een loro-rekening van bank A.

Bijvoorbeeld: indien een incasso uit het buitenland is ontvangen door bank A van een ingezetene, die een rekening heeft bij een andere lokale bank en het incasso daar betaalbaar stelt.
2. Betaling aan het buitenland geschiedt middels een cheque, getrokken op een ingezetene die een rekening heeft bij een andere lokale bank.

Bijvoorbeeld: een niet-ingezetene cliënt van bank A wil een cheque op zijn rekening laten bijstorten, maar de cheque is van een ingezetene met een rekening bij een andere lokale bank.

3. Vergoeding uit het buitenland door creditering van een nostro-rekening of het debiteren van een loro-rekening van bank A. De laatste rekening zal meestal in Antilliaanse guldens luiden.
4. Vergoeding uit het buitenland geschiedt middels een cheque, getrokken op een niet-ingezetene die een rekening heeft bij een andere lokale bank.

Bijvoorbeeld: een ingezetene cliënt van bank A wil een cheque op zijn rekening laten bijstorten, maar de cheque is van een niet-ingezetene met een rekening bij een andere lokale bank.

In alle gevallen zal de bank, waarbij de mutatie in de buitenlandse positie optreedt, deze transactie moeten rapporteren als een A- of B-transactie. Het is niet toegestaan dat deze bank de transactie alleen verwerkt op de D-staat (post “Deviezenbanken”) en aanneemt dat de bank, waarmee de transactie uiteindelijk verrekend wordt, de vereiste A- of B-transactie rapporteert.

In genoemde voorbeelden zullen in het algemeen geen problemen optreden bij de bepaling van de aard van de betaling, omdat die voldoende uit de omschrijving op het incasso of de bijgevoegde documenten van de cliënten zal blijken. Indien de aard van de transactie bij de rapporterende bank niet bekend is, dient zij de bankrelatie van de begunstigde/ingezetene te verzoeken deze aan haar bekend te maken.

Deze voorschriften treden in werking op 1 mei 2009.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

HOOFDSTUK 5

Algemene administratieve voorschriften (deel 2)

Algemene Administratieve Voorschriften AAV 2009 (deel 2)

Ondernemingen niet zijnde deviezenbanken of geldtransactiekantoren

Met ingang van januari 2000 wordt de betalingsbalans van de Nederlandse Antillen conform internationale richtlijnen opgesteld. Naast de rapportage van de deviezenbanken en door de Bank gemachtigde geldtransactiekantoren, dienen ook transacties verricht via buitenlandse rekeningen en diverse andere rapportages door ondernemingen niet zijnde deviezenbanken of geldtransactiekantoren te worden ingediend.

Wijze van rapportering door ondernemingen (surveys)

Voor de ondernemingen zijn er afhankelijk van hun situatie/transacties een aantal rapportagemodellen vastgesteld (zie hoofdstuk 7, B Rapportagemodellen). Na beoordeling van de activiteiten van een onderneming wordt door de Bank vastgesteld voor welke rap-

portages ze in aanmerking komen. Ondernemingen kunnen voor de volgende rapportages in aanmerking, komen:

1. Buitenlandse rekeningen

Het op eigen naam openen en aanhouden van rekeningen bij niet-ingezetenen ongeacht de geldsoort.

Deze rapportage beoogt alle transacties van ondernemingen, die lopen via buitenlandse bankrekeningen te achterhalen. Ondernemingen hebben een vergunning van de Bank nodig voor het openen van een buitenlandse bankrekening. Vervolgens zijn zij verplicht de transacties over deze rekeningen te rapporteren ten behoeve van de samenstelling van de betalingsbalans.

Als ondernemingen nalaten een vergunning aan te vragen, heeft de Bank toch een instrument in handen om achter het bestaan van buitenlandse rekeningen te komen, namelijk als overboekingen van en naar deze rekening plaatsvinden via de lokale banken.

Zie Hoofdstuk 7, B1 voor een uitleg van de buitenlandse rekening rapportage.

2. Intercompany account

Het openen en aanhouden van rekening-courantverhoudingen bij niet-ingezetenen (inclusief niet-banken) voor de verrekening van wederzijdse vorderingen en schulden.

Deze rapportage is bedoeld voor ingezetene ondernemingen die een directe investeringsrelatie hebben met een buitenlandse onderneming. Vaak komt het voor dat deze ondernemingen in hun eigen administratie een onderlinge rekening-courant verhouding hebben die niet via het lokale bankwezen loopt.

Zie Hoofdstuk 7, B2 voor een uitleg van de intercompany account rapportage.

3. Handelskrediet

Het geven (leverancierskrediet) of ontvangen (afnemerskrediet) van een krediet aan/van een niet-ingezetene met betrekking tot het importeren of exporteren van goederen.

Ingezetenen zijn verplicht zonder uitstel schriftelijk aan de Bank te melden: het sluiten van een overeenkomst voor de aan- en verkoop van goederen van respectievelijk aan niet-ingezetenen als daarbij een leveranciers- of afnemerskrediet is bedongen. Deze rapportage is bedoeld om het verkregen en verleende handelskrediet te meten. Voor een open economie als de Nederlandse Antillen is het noodzakelijk een goed inzicht te hebben in de stand en ontwikkeling van het handelskrediet. In navolging van de aanbevelingen van het IMF wordt het goederenverkeer sinds 2000 opgesteld op basis van gegevens van de Douane. De meting van het handelskrediet is een aanvulling op de meting van het goederenverkeer.

Zie Hoofdstuk 7, B3 voor een uitleg van de handelskrediet rapportage.

4. Overige rapportages (surveys)

Het verstrekken van gegevens betreffende het afwikkelen dan wel effectueren van transacties met niet-ingezetenen op een andere wijze dan onder 1 tot en met 3 genoemd.

Ingezetenen zijn ingevolge de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no.67) verplicht zonder uitstel aan de Bank te melden:

1. Kapitaaldeelnemingen (directe investeringen)
Mutaties in kapitaaldeelnemingen in het buitenland c.q. in de Nederlandse Antillen, indien deze mutaties resulteren uit handelingen van of met niet-ingezetenen.
Dergelijke mutaties kunnen voortvloeien uit het (mede) oprichten, het verkrijgen, het uitbreiden van of het (mede) deelnemen in ondernemingen en filialen, alsmede uit het verminderen of vervreemden van eerder verworven belangen.
2. Leningen
 - a. het aangaan van leningen in het buitenland en de geleende gelden doorlenen aan derden in het buitenland;
 - b. het aangaan van leningen in het buitenland voor de betaling van schulden in het buitenland;
 - c. het aangaan van leningen in het binnenland door niet-ingezetenen bij niet-banken voor de betaling van hun schulden aan ingezetenen.
3. Andere wijzen van vereffening
 - a. verrekening, voortvloeiend uit overeenkomsten van schuldvernieuwing, bijvoorbeeld door omzetting van kortlopende in langlopende leningen, of door debiteuren-crediteurensubstitutie;
 - b. compensatie en verrekening van uitstaande vorderingen met schulden;
 - c. betaling in natura.

Deze voorschriften treden in werking op 1 mei 2009.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

HOOFDSTUK 6

Algemene administratieve voorschriften (deel 3)

Algemene Administratieve Voorschriften AAV 2009 (deel 3)

Licentierecht (license fee)

Op grond van Artikel 12, lid 2 van het Bankstatuut (P.B. 1985, no.183) is de Bank de enige instelling die andere banken kan machtigen om als deviezenbank werkzaam te zijn. Sinds 1996 zijn de banken hiervoor een maandelijkse vergoeding verschuldigd aan de Bank. Deze vergoeding wordt de license fee genoemd en met de introductie ervan werd de deviezenprovisie afgeschaft.

De license fee bedraagt 1% van de waarde van alle transacties waarbij sprake is van gelduitstroom, ofwel transacties die plaatsvinden van een ingezetene naar een niet-ingezetene, en

bij aankoop van vreemde valuta. Het bedrag dat geïnd wordt door de Bank is uiteindelijk bestemd voor de centrale overheid.

De license fee is opgenomen in de verkoopkoers van vreemde valuta. Aangezien de license fee berekend wordt als een percentage van de uitgaande deviezenstroom en de banken voor transacties boven NAF 5.000,- zelf de verkoopkoers mogen bepalen, dient bij rapportering van transacties aan de Bank de officiële koers gebruikt te worden.

Een beperkt aantal transacties zijn vrijgesteld van de license fee, namelijk:

- Transacties van de centrale overheid (zie lijst pagina 42-43)
- Vrije zone importen die bestemd zijn voor re-export
- Herbeleggingtransacties
- Transacties in de Arubaanse gulden (AWG).

Op de volgende pagina worden de gevallen, waarin license fee geheven moet worden schematisch weergegeven.

Deze voorschriften treden in werking op 1 mei 2009.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Schema transacties waarvoor license fee is verschuldigd

	Girale overboeking	Kas storting	Kas opname	Kas omwisseling
Persoon/entiteit	Ingezetene	Ingezetene	Ingezetene	Ingezetene
Valuta	NAf/ buitenlandse valuta	NAf/ buitenlandse valuta	Buitenlandse valuta	Cash NAF naar buitenlandse valuta
Bankrekening	Van ingezetene rekening naar niet-ingezetene rekening	Op niet-ingezetene rekening	Van ingezetene rekening of niet-ingezetene rekening	n.v.t.

Girale overboeking

Bij een girale overboeking wordt license fee in rekening gebracht, wanneer een transactie plaatsvindt van een ingezetene rekening naar een niet-ingezetene rekening ongeacht de valuta die overgeboekt wordt.

Kasopname

Bij een opname van buitenlandse valuta door een ingezetene wordt er license fee in rekening gebracht.

Kasstorting

Bij een kasstorting door een ingezetene op een niet-ingezetene rekening wordt license fee in rekening gebracht.

Het bovengenoemde geldt niet voor vrijgestelde transacties.

Van license fee vrijgestelde centrale overheidsentiteiten

Afdeling Voorlichting van de Raad van Ministers (RVD)	Directie Onderwijs, Sport en Cultuur
Algemene Rekenkamer	Directie Personeel Organisatie & ICT (POICT)
Bureau Voogdijraad	Directie Sociale Ontwikkeling
Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS)	Directie Volksgezondheid
Departement van Economische Zaken	Directie Wetgeving en Juridische Zaken (DWJZ)
Dienst Ontwikkelingssamenwerking (DOS)	Douane Nederlandse Antillen
Directie van Arbeidszaken (dirAZ)	Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de N.A. en Aruba
Directie Bestuurlijke en Constitutionele Zaken	Georganiseerd Overleg Ambtenarenzaken (CGO-A)
Directie Buitenlandse Betrekkingen (DBB)	Gouvernement Opvoedingsgesticht (GOG)
Directie Financiën	Inspectie der Belastingen
Directie Fiscale Zaken	Inspectie voor de Volksgezondheid
Directie Jeugd en Jongerenontwikkeling (DJJO)	Kabinet van de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen
Directie Justitiële Zaken	Koninklijke Marechaussee
Directie Luchtvaart	Koninklijke Marine/Defensie
Korps Politie Nederlandse Antillen	Landelijke Politie Opleidingsinstituut
Kustwacht Nederlandse Antillen en Aruba	Landsloterij N.A.
Landsontvanger	Raad van Ministers
Landsrecherche	Raad Onderwijs – Arbeidsmarkt (ROA)
Meldpunt Ongebruikelijke Transacties N.A. (MOT)	Sociaal Economische Raad (SER)
Meteorologische Dienst	Staten van de Nederlandse Antillen
Ministerie van Constitutionele en Binnenlandse Zaken	Strafgevangenis en het Huis Bewaring Curacao
Ministerie van Economische en Arbeidszaken	Vreemdelingendienst
Ministerie van Financiën	
Ministerie van Justitie	
Ministerie van Onderwijs en Cultuur	
Ministerie van Verkeer en Vervoer	
Ministerie van Volksgezondheid en Sociale Ontwikkeling	
Nationaal Archief	
Ondersteuningsbureau Algemene Zaken & Buitenlandse Betrekkingen	
Openbaar Ministerie	
Raad van Advies der Nederlandse Antillen	

HOOFDSTUK 7

Algemene administratieve voorschriften (deel 4)

AI Rapportagevoorschriften en richtlijnen voor

A- en B- transacties, C-, D- en G-Staten

Uitgangspunt bij de rapportage is, dat alle betalingen tussen ingezetenen en niet-ingezetenen door de deviezenbanken en door de Bank gemachtigde geldtransactiekantoren gerapporteerd worden. De betalingen kunnen zowel in vreemde valuta als in Antilliaanse gulden plaatsvinden. In principe blijven betalingen in vreemde valuta tussen ingezetenen onderling, evenals betalingen tussen niet-ingezetenen buiten beschouwing.

Het aanbrengen van een juist onderscheid tussen ingezetene en niet-ingezetene is van essentieel belang voor een correcte rapportage. Kort samengevat⁴ is een ingezetene een natuurlijke persoon die voor langer dan een jaar in de Nederlandse Antillen woonachtig is of een rechtspersoon die in de Nederlandse Antillen is gevestigd en tevens binnen dit gebied zijn voornaamste activiteiten ontplooit. Zo worden bijvoorbeeld beleggings- en financieeringsmaatschappijen, gevestigd in de Nederlandse Antillen, maar die hun werkzaamheden voornamelijk elders verrichten, als niet-ingezetenen van de Nederlandse Antillen beschouwd voor de betalingsbalansregistratie.

Namens ingezetenen worden door de deviezenbanken en door de Bank gemachtigde geldtransactiekantoren de volgende transacties en staten aan de Bank gerapporteerd:

1. Aanbiedingsbrief:

Er dienen afzonderlijke aanbiedingsbrieven te worden opgemaakt voor de chartale en girale betalingen en ontvangsten. In de geldkolom wordt het nettobedrag vermeld, dat wil zeggen inclusief de bedragen van de negatieve transacties. Dit nettobedrag is bepalend voor de vaststelling van de license fee.

2. A-transactie:

Een A-transactie is de registratie van girale betalingen (money orders, bank cheques, traveler cheques, etc.) van ingezetenen aan niet-ingezetenen.

Bij de rapportage van de A-transactie moet het navolgende worden aangegeven:

- Aard van de betaling:

Voor een juiste rubricering van de verschillende posten van de betalingsbalans dient de aard van de transactie vermeld te worden met een codenummer. Voor een uitvoerige omschrijving van de posten wordt verwezen naar de bijgevoegde codelijst op pagina 46 en 47

- Tegenwaarde in NAF:

De tegenwaarde in Nederlands Antilliaanse gulden wordt verkregen uit de omrekening van het bedrag in vreemde valuta tegen de officiële valutakoers op de dag van de overboeking.

- Vergunningsnummer:

⁴ De volledige definitie staat in artikel 1, onder 1a tot en met e van de Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no. 67)

Indien voor een transactie een vergunning is vereist, dient deze bij de Bank te worden aangevraagd. Heeft de cliënt al een vergunning gekregen, dan dient het nummer van de vergunning te worden vermeld. Bij aflossing- en interestbetalingen van leningen dient het nummer van de oorspronkelijke vergunning voor het aangaan van de lening vermeld te worden.

- Naam ingezetene:
De naam van de ingezetene die de transactie initieert, dient volledig te worden vermeld.
- Naam niet-ingezetene:
De naam van de begunstigde niet-ingezetene dient volledig te worden vermeld.
- Land van niet-ingezetene:
Hier dient de ISO-landencode van de begunstigde niet-ingezetene te worden genoteerd. Voor een uitvoerige lijst van de ISO-landencodes wordt verwezen naar:
<http://ftp.ics.uci.edu/pub/websoft/wwwstat/country-codes.txt>
- Muntsoort van het bedrag:
Hier dient de ISO-muntcode van het bedrag te worden genoteerd, ook als het bedrag in NAF wordt overgemaakt. Voor een uitvoerige lijst van de bestaande ISO-muntcodes wordt verwezen naar:
<http://www.nationsonline.org/oneworld/currencies.htm>
- Bedrag in vreemde valuta:
Hier dient het bedrag dat de cliënt wenst over te maken te worden genoteerd.
- Soort transactie:
Hier dient te worden aangegeven of de transactie license fee-plichtig is of vrijgesteld is van license fee. License fee-plichtige transacties worden aangemerkt met AGT en transacties vrijgesteld van license fee dienen met AGF aangemerkt te worden.
- Omschrijving:
Hier dient een gedetailleerde omschrijving van de transactie te worden gegeven bij transacties met een tegenwaarde van NAF 150.000 of meer.

3. B-transactie:

Een B-transactie is de registratie van girale betalingen (money orders, bank cheques, traveller cheques, etc.) van niet-ingezetenen aan ingezetenen.

Wat de rapportage van de B-transactie betreft, wordt verwezen naar het gestelde bij de A-transactie, met de volgende aanpassingen:

- Naam ingezetene:
De naam van de begunstigde ingezetene dient volledig te worden vermeld.
- Naam niet-ingezetene:
De naam van de niet-ingezetene, die de transactie initieert, dient volledig te worden vermeld.
- Soort transactie:
B-transacties worden aangemerkt met BGF.

4. C-staat:

De C-staat is een maandelijks opgave van totaalbedragen van valutatransacties over de balie door deviezenbanken en door de Bank gemachtigde geldtransactiekantoren. Om ad-

ministratieve redenen hoeft niet te worden nagegaan of deze valutatransacties betrekking hebben op ingezetenen of niet-ingezetenen.

De bedragen dienen te worden gerapporteerd in duizenden Nederlands-Antilliaanse gulden waarbij de totaalbedragen van de diverse valuta kastransacties worden aangegeven.

Om de bedragen van de C- en D-staat op elkaar te laten aansluiten, dient van alle kastransacties ten laste of ten gunste van niet-ingezetenen een negatieve A- of B-transactie te worden gerapporteerd (zie onder 5).

Het bedrag aan license fee dient te worden berekend over het bedrag in regel 11 van de C-staat: "Totaal" in de kolom "licentierechtplichtig".

5. Negatieve A- en B-transacties:

Deze transacties betreffen correcties op eerder gerapporteerde transacties. De volgende correcties worden onderscheiden:

- correctie van een A-transactie middels een negatieve A-transactie
- correctie van een B-transactie middels een negatieve B-transactie
- correctie van een kastransactie van een niet-ingezetene middels een negatieve A- of B-transactie

Voor de rapportage van deze transacties wordt verwezen naar de toelichting op de A- en B-transacties.

6. D-staat

De D-staat dient voor de controle op alle verrichte deviezentransacties in de desbetreffende maand en wordt alleen gebruikt door de deviezenbanken. De rapporterende instelling kan met deze opstelling zelf controleren of de rapportage aan de Bank volledig is.

De rapportering van de D-staat vindt plaats als volgt:

- regel 1 en regel 7:
De netto buitenlandse positie wordt bepaald door salderen van de activa en passiva kolommen voor niet-ingezetenen van de Chart of Accounts. Op regel 1 wordt het saldo per ultimo van de voorgaande maand ingevuld. Een positief saldo wordt verkregen, indien de vorderingen op niet-ingezetenen en buitenlandse bezittingen een hoger bedrag aangeven dan de verplichtingen aan niet-ingezetenen. Een positief saldo moet in de debetkolom "ontvangst" worden ingevuld, terwijl een negatief saldo in de creditkolom "uitgaven" wordt vermeld.
Op regel 7 gebeurt dit om boekhoudkundige redenen andersom.
- regel 2:
Hier wordt het totaalbedrag vermeld van alle A- en B-transacties, die in de desbetreffende maand aan de Bank zijn toegezonden.
- regel 3:
Hier wordt het totaalbedrag vermeld van de kastransacties, zoals aangegeven onder regel 11 van de C-staat.
- regel 4:
Hier moet vermeld worden de tegenwaarde van de valuta die in de rapportage maand van/aan de Bank zijn gekocht respectievelijk verkocht en bovendien verrekend zijn op het dagafschrift van de Bank.

Ter vereenvoudiging van de controle op de juistheid van de ingevulde bedragen, dienen alle vreemde valutatransacties uitgesplitst te worden naar chartaal en giraal.

- regel 5:
Hier moet vermeld worden de tegenwaarde van de valuta die in de rapportagemaand door de banken onderling van/aan elkaar gekocht respectievelijk verkocht werden (interbancaire transacties).
Naast aan- en verkoop van vreemde valuta kan onder het lokale interbancaire deviezenverkeer ook begrepen worden de onderlinge verrekening van een buitenlandse betalingstransactie die door de ene bank is verricht ten behoeve van een ingezetene die cliënt is bij een andere lokale bank.
Met nadruk wordt er nogmaals op gewezen dat in zulke gevallen de rapportage van de oorspronkelijke buitenlandse transactie uitsluitend dient te worden gedaan door de bank, die deze transactie heeft uitgevoerd en als gevolg daarvan een mutatie in haar buitenlandse positie ziet optreden. De eventueel daaropvolgende onderlinge verrekening van deviezen dient door beide banken uitsluitend vermeld te worden op de D-staat.
- regel 6:
Deze regel dient voor de rapportage van waarderingsverschillen en koersverschillen als gevolg van de handel in valuta. Als algemene regel geldt, dat de omvang niet groter mag zijn dan 3% van het saldo van de ontvangsten (debet) en uitgaven (credit) gerapporteerd op de voorgaande regels. Bij een relatief hoge afwijking dienen de transacties op de voorgaande regels nader te worden gecontroleerd.

7. G-staat

De G-staat dient voor het recapitulieren van alle valutatransacties. De rapportage van de G-staat vindt plaats als volgt:

- regel 1 en regel 6:
Hier moet het bedrag van de niet-ingezetene kolom van item 1101 in de Chart of Accounts van de voorgaande maand worden ingevuld aan de debetzijde.
Op regel 6 gebeurt dit om boekhoudkundige redenen andersom.
- regel 2:
Hier wordt het totaalbedrag vermeld van de kastransacties, zoals aangegeven onder regel 11 van de C-staat minus regel 8 (NAf).
- regel 3:
Hier moet vermeld worden de tegenwaarde van de valuta die in de rapportagemaand chartaal van/aan andere banken gekocht respectievelijk verkocht werd.
- regel 4:
Hier moeten alle kastransacties met betrekking tot buitenlandse correspondent-rekeningen gerapporteerd worden.
- regel 5:
Deze regel dient voor de rapportage van waarderingsverschillen en koersverschillen als gevolg van de handel in valuta. Als algemene regel geldt, dat de omvang niet groter mag zijn dan 3% van het saldo van de ontvangsten (debet) en uitgaven (credit) gerapporteerd op de voorgaande regels. Bij een relatief hoge afwijking dienen de transacties op de voorgaande regels nader te worden gecontroleerd.

Deze voorschriften treden in werking op 1 mei 2009.

Willemstad, 1 mei 2009

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

A2 a. Codelijst lopend betalingsverkeer

0. *Goederen*

- 00. Algemene goederen
- 03. Olie en olieproducten
- 04. Goederen voor veredeling/bewerking
- 05. Reparatie aan goederen
- 06. Bunkereren

1. *Transportdiensten*

- 13. Luchtvaart, passagiers
- 14. Luchtvaart, vracht
- 15. Luchtvaart, overige
- 16. Scheepvaart, passagiers
- 17. Scheepvaart, vracht
- 18. Scheepvaart, overige

2. *Overige diensten*

- 20. Toerisme
- 22. Telecommunicatie
- 23. Constructie
- 24. Financiële diensten
- 25. Computer- en informatiediensten
- 26. Royalty's en licenties
- 27. Overige zakelijke dienstverlening
- 28. Particuliere, culturele en recreatie diensten
- 29. Overheidsdiensten (niet elders geclassificeerd)

3. *Inkomen*

- 33. Inkomen uit arbeid
- 34. Uitgekeerde winsten
- 35. Rente op leningen
- 36. Dividenden
- 37. Rente op effecten
- 38. Inkomen uit overige financiële activa

4. *Inkomensoverdrachten*

- 40. Ontvangst offshore belastingen
- 45. Overige inkomensoverdrachten overheid
- 46. Inkomensoverdrachten buitenlandse werknemers
- 47. Premies schadeverzekering

- 48. Uitkeringen schadeverzekering
- 49. Overige inkomensoverdrachten

A2 b. Codelijst kapitaal betalingsverkeer

5. Kapitaaloverdrachten

- 50. Schenkingen Nederland
- 51. Schenkingen EU
- 53. Overdrachten bij (r)emigratie
- 58. Patenten, auteursrechten
- 59. Overige kapitaaloverdrachten

6-9. Financiële transacties

- 60. Kapitaaldeelname in het buitenland
- 61. Overige financiële transacties van directe investeerders in het buitenland
- 62. Kapitaaldeelname in de Nederlandse Antillen
- 63. Overige financiële transacties van directe investeerders in de Nederlandse Antillen.
- 64. Buitenlandse aandelen
- 65. Buitenlandse obligaties
- 66. Buitenlands geldmarktpapier
- 67. Buitenlandse financiële derivaten
- 68. Antilliaanse aandelen, obligaties en overig geldmarktpapier
- 69. Antilliaanse overheidsobligaties
- 70. Leningen verstrekt door de Nederlandse Antillen, kort
- 71. Leningen verstrekt door de Nederlandse Antillen, lang
- 73. Leningen verstrekt door het buitenland, kort
- 74. Leningen verstrekt door het buitenland, lang

- 87. Overige activa, kort
- 88. Overige activa, lang
- 89. Overige passiva, kort
- 90. Overige passiva, Lang
- 91. Betaalde/ontvangen premies levensverzekering
- 92. Betaalde/ontvangen uitkeringen levensverzekering

- 96. Transacties tussen niet-ingezetenen
- 97. Overboekingen van/naar buitenlandse bankrekeningen van bedrijven
- 98. Overboekingen voor de afwikkeling van intercompany rekeningen
- 99. Overboekingen van agenten van transportondernemingen

B Rapportagemodellen (templates)
B1 Rapportagemodel buitenlandse bankrekening

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Rapportageformulier Foreign Bank Account
VERTROUWELIJK

Naam bedrijf:

Adres:

Land waar bankrekening aangehouden wordt:

Naam van de bank:

Rapportageperiode: van tot

Valuta (bijv. USD of Euro):

		Debet	Credit
Beginsaldo (vordering: credit)			
Transactie Code (ingevuld door de BNA)	Omschrijving van de transactie		
Eindsaldo (vordering: debt)			
Consistentie: som debet = som credit			

Rapportageformulier ingevuld door: _____ Handtekening: _____

Telefoon: _____ Extensie _____

Datum: _____

1. Valuta

De bedragen hoeven niet geconverteerd te worden naar Nederlands-Antilliaanse gulden. De muntsoort van de rekening dient op het formulier te worden aangegeven.

2. Bruto rapportage

De transacties dienen bruto gerapporteerd te worden. Salderen van de debet- en credit bedragen is niet toegestaan. Bijvoorbeeld, een bedrijf betaalt USD 500 voor ontvangen diensten en krijgt USD 800 voor verleende diensten. Deze transacties dienen als volgt te worden verwerkt

Credit:	export van diensten	800
Debet:	import van diensten	500

en niet

Credit:	export van diensten	300
---------	---------------------	-----

3. Debet en credit kolommen

Een positief beginsaldo op de buitenlandse rekening dient in de credit-kolom te staan. In de credit-kolom worden alle transacties opgenomen die een toename van het saldo tot gevolg hebben, zoals ontvangsten voor export van goederen en diensten. In de debet-kolom worden alle transacties opgenomen die een daling van het saldo tot gevolg hebben, zoals betalingen voor import van goederen en diensten en interest betalingen op ontvangen leningen.

Het eindsaldo op de buitenlandse rekening zal in de meeste gevallen ook een positief bedrag zijn en dit dient in de debet-kolom genoteerd te worden⁵.

4. Omschrijving van de transacties

Voor een correcte classificatie van de betalingsbalanstransacties is het belangrijk dat u een juiste omschrijving geeft van de transacties. In de onderstaande tabel vindt u enkele van de meest voorkomende transacties.

Debet	Credit
Import van goederen	Export van goederen
Import van diensten ⁶	Export van diensten ⁷
Interest betaling op ontvangen lening	Ontvangen interest op verstrekte lening
Betaling dividend	Ontvangen dividend
Koop buitenlandse obligaties	Verkoop buitenlandse obligaties
Aflossing op ontvangen lening	Ontvangen aflossing op verstrekte lening
Transfer naar een lokale bankrekening	Transfer van een lokale bankrekening

⁵ Is het eindsaldo een negatief bedrag, dan dient dit in de credit-kolom genoteerd te worden.

⁶ Specificeer welk soort dienst: bijvoorbeeld communicatie, advertentie, consultancy, accountancy, en financiële diensten.

⁷ Specificeer welk soort dienst: bijvoorbeeld communicatie, advertentie, consultancy, accountancy, en financiële diensten

5. Voorbeeld

Stel het beginsaldo van uw buitenlandse rekening bedraagt USD 5,000. Uw bedrijf ontvangt een bedrag van USD 2.000 voor export van goederen en maakt een bedrag van USD 1.250 over op een rekening in Nederland in verband met de aflossing op een lening. Tenslotte wordt een bedrag van USD 3.000 overgemaakt van uw lokale rekening naar uw buitenlandse rekening. Deze transacties dienen als volgt te worden gerapporteerd:

		Debet	Credit
	Beginsaldo (vordering: credit)		5.000
Transactie code (ingevuld door de BNA)	Omschrijving van transactie		
	Export van goederen		2.000
	Aflossing op ontvangen lening	1.250	
	Transfer van een lokale bankrekening		3.000
	Eindsaldo (vordering: debet)	8.750	
	Consistentie: som debet = som credit	10.000	10.000

**B2 Rapportagemodel buitenlandse rekeningcourant
BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN**

**Rapportageformulier Intercompany Account
VERTROUWELIJK**

Naam van ingezetene bedrijf:

Adres:

Naam van moederbedrijf:

Land van moederbedrijf:

Rapportageperiode: van tot

Valuta (bijv. USD of Euro):

		Debet	Credit
Beginsaldo (vordering: credit)			
Transactie Code (ingevuld door de BNA)	Omschrijving van de transactie		
Eindsaldo (vordering: debt)			
Consistentie: som debet = som credit			

Rapportageformulier ingevuld door: _____ Handtekening: _____

Telefoon: _____ Extensie _____

Datum: _____

1. Valuta

Alle bedragen dienen gerapporteerd te worden in de muntsoort van de rekening-courant. De bedragen hoeven niet in Nederlands-Antilliaanse gulden te worden geconverteerd. De muntsoort van de rekening dient op het formulier te worden aangegeven.

2. Tijdstip

De transacties dienen gerapporteerd te worden op het moment dat ze geregistreerd worden in de boeken van het ingezetene bedrijf.

3. Bruto rapportage

Alle transacties dienen bruto gerapporteerd te worden. Salderen van de debet- en credit bedragen is niet toegestaan. Bijvoorbeeld, uw bedrijf importeert goederen van de moedermaatschappij voor een bedrag van USD 500 en exporteert USD 800 aan goederen naar de moedermaatschappij. Deze transacties dienen als volgt te worden verwerkt

Debet:	export van goederen	800
Credit:	import van goederen	500

en niet:

Debet:	export van goederen	300
--------	---------------------	-----

4. Debet- en credit-kolommen

Is het beginsaldo van de rekening-courant een schuld aan de moedermaatschappij, dan dient dit in de credit-kolom te worden genoteerd⁸. In de credit-kolom worden alle transacties genoteerd die de schulden aan de moedermaatschappij doen toenemen (of de vorderingen op de moedermaatschappij doen afnemen), zoals ontvangen goederen en diensten van de moedermaatschappij.

In de debet-kolom worden alle transacties genoteerd die de schulden aan de moedermaatschappij doen afnemen (of de vorderingen op de moedermaatschappij doen toenemen), zoals de levering van goederen en diensten aan de moedermaatschappij.

De afwikkeling van de debet- of creditbalans via het banksysteem dient ook op het formulier te worden verwerkt: een betaling aan de moedermaatschappij (afname van de schuld aan de moedermaatschappij) dient aan de debet-zijde te worden verwerkt en een ontvangen betaling van de moedermaatschappij (een afname van de vordering op de moedermaatschappij) dient aan de credit-zijde te worden verwerkt.

5. Omschrijving van de transacties

Voor een correcte classificatie van de betalingsbalanstransacties is het belangrijk dat u een juiste omschrijving geeft van de transacties. Bij de afwikkeling van het rekening-courant-saldo via het bank-systeem, dient u aan te geven wanneer de transactie via een lokale dan wel een buitenlandse bank heeft plaatsgevonden. In de volgende tabel vindt u enkele van

⁸ Is het beginsaldo een vordering, dan dient dit in de debet-kolom te worden vermeld.

de meest voorkomende transacties tussen twee bedrijven die een rekening-courant-verhouding hebben.

Debet	Credit
Export van goederen	Import van goederen
Export van diensten ⁹	Import van diensten ¹⁰
Nog te ontvangen royalties	Nog te betalen royalties
Nog te ontvangen dividend	Nog te betalen dividend
Ontvangen lening	Aflossing op ontvangen lening
Ontvangen aflossing op verstrekte lening	Verstrekte lening

6. Voorbeeld

Stel, het beginsaldo van de rekening-courant bedraagt USD 3.750 en is een schuld aan de moederschappij. Vervolgens levert het bedrijf goederen aan de moedermaatschappij voor een totaal bedrag van USD 2.000 en wordt een uitstaande lening afgelost voor een bedrag van USD 250. Tenslotte betaalt u ook een gedeelte van de openstaande schuld via een lokale bank voor een bedrag van USD 500. Deze transacties dienen als volgt te worden gerapporteerd:

		Debet	Credit
	Beginsaldo		3.750
Transactie code (ingevuld door de BNA)	Omschrijving van transactie		
	Export van goederen	2.000	
	Aflossing op ontvangen lening		250
	Betaling via een lokale bank	500	
	Eindsaldo	1500	
	Consistentie: som debet = som credit	4.000	4.000

⁹ Specificeer welk soort dienst: bijvoorbeeld communicatie, advertentie, consultancy, accountancy, en financiële diensten

¹⁰ Specificeer welk soort dienst: bijvoorbeeld communicatie, advertentie, consultancy, accountancy, en financiële diensten

B3 Rapportagemodel leveranciers- en afnemerskrediet

Voor exclusief gebruik van rapportage IMPORT
 BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN ONTVANGEN
 Afdeling Statistiek HANDELSKREDIET
 KORTE TERMIJN

Naam bedrijf:

Adres:

Rapportage periode: van tot

VERTROUWELIJK

Land	Rapportage valuta	Begin-saldo	Ontvangen handels-krediet	Aflossing handels-krediet	Andere transacties*	Eindsaldo

* Uitleg van andere transacties

.....

.....

rapportage IMPORT
 ONTVANGEN
 VOORUITBETALINGEN
 KORTE TERMIJN

Land	Rapportage valuta	Begin saldo	Ontvangen vooruitbeta-lingen	Levering goederen diensten	Andere transacties*	Eindsaldo

* Uitleg van andere transacties

.....

.....

Rapportage ingevuld door _____ Handtekening _____
 Telefoon _____ Extensie _____
 Datum _____

Voor exclusief gebruik van BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
 Afdeling Statistiek

rapportage EXPORT
 VERSTREKTE
 HANDELSKREDIET
 KORTE TERMIJN

Naam bedrijf:

Adres:

Rapportage periode: van tot

VERTROUWELIJK

Land	Rapportage valuta	Begin-saldo	Verstreckte handels-krediet	Aflossing handels-krediet	Andere transacties*	Eindsaldo

* Uitleg van andere transacties

.....

.....

rapportage EXPORT
 ONTVANGEN
 VOORUITBETALINGEN
 KORTE TERMIJN

Land	Rapportage valuta	Begin saldo	Ontvangen vooruitbetalingen	Levering goederen diensten	Andere transacties*	Eindsaldo

* Uitleg van andere transacties

.....

.....

Rapportage ingevuld door _____ Handtekening _____

Telefoon _____ Extensie _____

Datum _____

De handelskredietrapportage bestaat uit de volgende componenten

- a. ontvangen handelskredieten op import van goederen;
- b. vooruitbetalingen op import van goederen;
- c. verleende handelskredieten op export van goederen;
- d. ontvangen vooruitbetalingen op export van goederen.

1. Korte-termijn en lange-termijn handelskrediet

De handelskredietrapportage maakt een onderscheid tussen korte- en lange-termijn handelskrediet. Korte-termijn handelskrediet heeft betrekking op een periode van één jaar of minder, terwijl lange-termijn handelskrediet betrekking heeft op een periode van meer dan één jaar. Het onderscheid ligt in de oorspronkelijke termijn van de lening; daarom hoeven de lange-termijn kredieten niet te worden hergekwificeerd als het resterende bedrag dat nog dient te worden afgelost korter is dan een jaar.

2. Land

De handelskredieten moeten onderverdeeld worden naar land. Verschillende kredieten naar hetzelfde land mogen gecombineerd worden.

3. Valutarapportage

Elke kredietlijn kan in de originele valuta worden gerapporteerd of kan worden omgerekend in Nederlands Antilliaanse gulden. De valuta die is gebruikt, dient op het formulier vermeld te worden.

4. Beginsaldo

Het beginsaldo van de balans is het uitstaande saldo van het handelskrediet aan het begin van ieder kwartaal. Dit beginsaldo moet gelijk zijn aan het eindsaldo van het vorige kwartaal.

5. Nieuwe handelskredieten voor import of export van goederen

Alle nieuwe handelskredieten voor importen of exporten van goederen gedurende een kwartaal dienen in de vierde kolom (“Ontvangen handelskrediet”/“Verstrekt handelskrediet”) te worden gerapporteerd.

Voor de *import van goederen* is er een onderscheid gemaakt tussen ontvangen handelskredieten door de lokale importeur **van** de leverancier en vooruitbetalingen door de lokale importeur **aan** de leverancier.

Voor de *export van goederen* is er een onderscheid gemaakt tussen verstrekte handelskredieten door de lokale exporteur **aan** de koper en ontvangen vooruitbetalingen door de lokale exporteur **van** de koper.

6. Terugbetalingen / levering van goederen

In de vijfde kolom (“Aflossing handelskrediet”) dienen de betalingen te worden opgenomen die gemaakt zijn op handelskredieten die ontvangen of verleend zijn in vorige kwartalen. Deze betalingen zijn in de vorm van een geldtransacties (terugbetalingen) of van goederen die vooraf waren betaald (levering van goederen).

7. Andere veranderingen

De zesde kolom (“Andere transacties”) is voor alle andere veranderingen die een daling/stijging van het uitstaande saldo tot gevolg hebben, bijvoorbeeld veranderingen wegens wisselkoersschommelingen. Deze veranderingen moeten worden gerapporteerd als een negatief (positief) bedrag als het tot een daling (toename) zou leiden van het uitstaande saldo van het krediet.

8. Eindbalans

De laatste kolom is gereserveerd voor het uitstaande saldo van de handelskredieten aan het einde van ieder kwartaal. De eindbalans is gelijk aan de beginbalans *plus* de ontvangen / verleende handelskredieten *minus* de terugbetalingen *plus* de andere veranderingen (positief of negatief).

9. Voorbeeld van handelskrediet in verband met importen

Een lokale onderneming heeft op 1 juli een beginschuld aan een leverancier in Brazilië van USD 2,000 vanwege een korte-termijn ontvangen handelskrediet in de vorige kwartalen. Tussen juli en september heeft deze onderneming de volgende transacties met de leverancier in Brazilië:

- Import van suiker voor een bedrag van USD 1,000 waarvan USD 100 direct is betaald en USD 900 na negen maanden zal worden betaald.
- Een partij koffie, die in het vorige kwartaal geïmporteerd werd, wordt gedeeltelijk terugbetaald ad. USD 500. De kredietlijn voor de geïmporteerde koffie was voor 4 maanden.

Dezelfde lokale onderneming heeft 5 nieuwe computerservers nodig en de computerfabrikant in *Nederland* wil de helft van de betaling op het moment van de bestelling. Als gevolg hiervan heeft er een betaling van EUR 20.000 in augustus plaatsgevonden. De servers worden binnen 6 maanden geleverd na ontvangst van de betaling.

Verder doet deze onderneming ook handel met verschillende leveranciers in *Duitsland*. Bij leverancier no. 1 heeft de onderneming een initiële schuld van USD 8,000 en importeert diverse computerprogramma's voor het bedrag van USD 3,000 in juli, die in het volgende kwartaal betaald worden.

Bij leverancier no. 2 heeft de onderneming een initiële schuld van EUR 9,500 en verricht een terugbetaling van EUR 4,000. Een eerder ontvangen handelskrediet van deze leverancier voor het bedrag van EUR 1,000 wordt afgeboekt, want bij inkleding van de goederen bij de Douane bleek, dat ze niet voldeden aan de vereiste normen. De goederen werden teruggestuurd en de order werd geannuleerd.

Deze transacties dienen als volgt in de handelskredietrapportage verwerkt te worden:

Rapportage formulier.

IMPORT
ONTVANGEN HANDELSKREDIET
KORTE TERMIJN

Land	Rapportage valuta	Begin saldo	Ontvangen handelskrediet	Aflossing handelskrediet	*Andere transacties	Eindsaldo
Brazil	USD	2,000	900	500	0	2,400
Germany ¹¹	USD	8,000	3,000	0	0	11,000
	EUR	9,500	0	4,000	-1,000	4,500

*Toelichting op andere transacties: Goederen voldeden niet aan de normen.

Rapportageformulier:

IMPORT
VOORUITBETALINGEN
KORTE TERMIJN

Land	Rapportage valuta	Begin saldo	Vooruit betalingen	Levering goederen & diensten	*Andere transacties	Eindsaldo
Holland	EUR	0	20,000	0	0	20,000

10. Voorbeeld van handelskrediet in verband met exporten

Een lokale onderneming heeft op 1 januari een vordering van USD 27,500 op een afnemer in Mexico vanwege een korte-termijn verstrekt handelskrediet in de vorige kwartalen. Tussen januari en maart heeft deze onderneming de volgende transacties met de afnemer in Mexico:

- Export van vlees voor een bedrag van USD 10,000, dat binnen 60 dagen betaald wordt.
- Gedeeltelijke afbetaling van handelskrediet verleend op diverse producten, die in de vorige kwartalen geleverd werden, ad. USD 13,000.

Dezelfde lokale onderneming krijgt ook een grote bestelling van een bedrijf op Aruba. De bestelling betreft diverse producten voor een bedrag van AWG 19,500. Echter, de meeste producten zijn niet in voorraad en kunnen pas over 4 maanden geleverd worden. Deze goederen hebben een waarde van AWG 10,000. Het bedrijf in Aruba is bereid de helft van

¹¹ Er zijn twee leveranciers in Duitsland en hun handelskredieten worden bijgehouden in verschillende valuta's. Daarom dienen deze apart gerapporteerd te worden.

dit bedrag vooruit te betalen. De goederen die wel voorradig zijn, worden meteen geleverd en binnen 60 dagen betaald.

Deze transacties dienen als volgt in de handelskredietrapportage verwerkt te worden:

Rapportageformulier.

EXPORT
VERSTREKT HANDELSKREDIET
KORTE TERMIJN

Land	Rapportage valuta	Beginsaldo	Verstrekt handelskrediet	Aflossing handelskrediet	*Andere transacties	Eindsaldo
Mexico ¹²	USD	27,500	10,000	23,000	0	14,500
Aruba	AWG	0	9,500	9,500	0	0

Rapportage formulier.

EXPORT
ONTVANGEN VOORUITBETALINGEN
KORTE TERMIJN

Land	Rapportage valuta	Begin saldo	Ontvangen vooruitbetalingen	Levering goederen & diensten	*Andere transacties	Eindsaldo
Aruba	AWG	0	5,000	0	0	5,000

HOOFDSTUK 8

Algemene administratieve voorschriften (deel 5)

Algemene Administratieve Voorschriften AAV 2010 (deel 5)

Integriteitseisen bij indiening aanvraag deviezenvergunning of -vrijstelling

1. Voor de Bank dient het duidelijk te zijn, dat degene aan wie een deviezenvergunning of -vrijstelling (= ontheffing van de bepalingen in de artikelen 9 tot en met 15 Landsverordening Deviezenverkeer (P.B. 1981, no. 67)) wordt verleend, geïdentificeerd is.
2. Identificatie door de (financiële) dienstverlener dient te geschieden conform de Landsverordening Identificatie bij Dienstverlening (LID) en/of de diverse Provisions and Guidelines on the Detection and Deterrence of Money Laundering and Terrorist Financing van de Bank.

¹² Bedrag aflossing handelskrediet is inclusief een bedrag van USD 10,000 dat binnen 60 dagen betaald wordt

3. Elke (financiële) dienstverlener die namens een cliënt een aanvraag indient voor een deviezenvergunning of -vrijstelling, dient (kopieën van) de relevante identificatiedocumenten van de cliënt met de aanvraag mee te sturen.
4. De identificatiedocumenten van rechtspersonen dienen naast het gewaarmerkte uit-treksel uit het register van de Kamer van Koophandel en Nijverheid, een kopie van de akte van oprichting, de identificatiedocumenten van de directeuren, procuratiehouders, commissarissen, bestuurders en van de Ultimate Beneficial Owner(s) (UBO), zoals gedefinieerd in de diverse Provisions and Guidelines on the Detection and Deterrence of Money Laundering and Terrorism Financing van de Bank¹³, te bevatten.
5. In verband met de identificatie van natuurlijke personen kan door de notarissen, en trustkantoren ook volstaan worden met het verstrekken van een schriftelijke verklaring, waarin is vastgelegd dat de identificatie conform de bepalingen van de LID en/of genoemde Provisions and Guidelines van de Bank zijn verricht. Deze verklaring dient getekend te zijn door een persoon die bevoegd is desbetreffende instelling/bedrijf te vertegenwoordigen.
6. Indien er meerdere/andere instanties zijn die de identificatie van cliënten verrichten, is het toegestaan dat degene, die de identificatie heeft verricht, genoemde identificatiedocumenten of getekende verklaring stuurt, mits deze onder adequaat anti-money laundering en counter terrorism finance (aml/ctf) toezicht staat; met dien verstande dat het in geval van deviezenvergunningen en deviezenvrijstellingen ook de lokale notarissen en advocatenkantoren is toegestaan dit te doen, aangezien zij ook onder de LID voorschriften vallen. Er is sprake van adequaat aml/ctf toezicht in een jurisdictie wanneer het (FATF, IMF of FSRB¹⁴) Mutual Evaluation Report over die jurisdictie minder dan 10 “Non Compliant” of “Partially Compliant” beoordelingen bevat betreffende de 16 sleutel- en kern-FATF-aanbevelingen en een “Compliant” of “Largely Compliant” beoordeling heeft voor FATF-aanbeveling 23.
7. Bij reeds opgerichte “plank”vennootschappen en Stichting Particuliere Fondsen (SPFs) zijn alle formele stappen, inclusief de aanvraag van een deviezenvrijstelling, vooraf afgehandeld. Echter, degene die bij de oprichting, voor onder andere het verkrijgen van een deviezenvrijstelling, als eigenaar is aangegeven, is niet per definitie de UBO op het moment dat deze vennootschap actief is geworden. Voor deze instellingen geldt een overgangsbeleid: bij het actief worden van deze vennootschappen en stichtingen moet degene die op dat moment de UBO is, op adequate wijze worden geïdentificeerd en aan de Bank worden gemeld. Hierbij is een verklaring zoals bovenvermeld ook voldoende.
8. Ook toekomstige veranderingen van naam en/of UBO moeten aan de Bank worden gemeld. Dit geldt overigens ook voor vennootschappen die in het verleden niet als “plank”-vennootschap waren opgericht en waarbij een naamsverandering en/of een verandering van UBO plaatsvindt. Aan nieuw op te richten vennootschappen, SPFs e.a. zal geen deviezenvergunning/ -vrijstelling worden verleend als de UBO (nog) met bestaat.

¹³ Inclusief vergelijkbare belanghebbenden, bijvoorbeeld in het geval van een SPF.

¹⁴ FATF Style Regional Bodies

9. Aanvragen voor deviezenvergunningen en/of -vrijstellingen die niet aan de integriteitseisen voldoen, zullen niet door de Bank worden gehonoreerd.
10. Voor iedere aanvraag van een deviezenvrijstelling zal een vergoeding worden gevraagd door de Bank voor het dekken van de administratieve kosten.

Deze voorschriften treden in werking op 1 augustus 2010. Hierbij zijn de Algemene Administratieve Voorschriften AAV 2009 (deel 5) ingetrokken.

Willemstad, 1 augustus 2010

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELLEN, van de 1ste september 2000 tot vaststelling van de wijze van berekening van de maandelijkse vergoeding die een deviezenbank ingevolge artikel 12, derde lid, van het Centrale Bank-Statuut 1985 aan de Bank van de Nederlandse Antillen is verschuldigd.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WNDE. GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat artikel 3 van het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 27ste oktober 1995 tot vaststelling van de wijze van berekening van de maandelijkse vergoeding, die een deviezenbank ingevolge artikel 12, derde lid van het Centrale Bank-Statuut 1985 (P.B. 1985, no. 183) aan de Bank van de Nederlandse Antillen is verschuldigd (P.B. 1995, no. 187) bepaalt, dat ingaande 1 september 2000 de vergoeding die een deviezenbank ingevolge artikel 12, derde lid, van het Centrale Bank-Statuut 1985 aan de Bank van de Nederlandse Antillen is verschuldigd 0,8% zal bedragen;

dat het in verband met de budgettaire gevolgen niet wenselijk is deze vergoeding ingaande 1 september 2000 te verlagen tot 0,8%, doch te handhaven op het huidige niveau, zijnde 1%;

dat het in verband met de op korte termijn door de Bank van de Nederlandse Antillen te wijzigen deviezenregelingen noodzakelijk is de in eerder genoemd landsbesluit gehanteerde aanduidingen met betrekking tot de in het deviezenverkeer te hanteren formulieren te wijzigen;

dat het gezien de aard van de wijzigingen wenselijk is het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 27ste oktober 1995 tot vaststelling van de wijze van berekening van de maandelijkse vergoeding, die een deviezenbank ingevolge artikel 12, derde lid van het Centrale Bank-Statuut 1985 (P.B. 1985, no. 183) aan de Bank van de Nederlandse Antillen is verschuldigd (P.B. 1995, no. 187) te vervangen door een nieuw landsbesluit;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- a. Bank: de Bank van de Nederlandse Antillen;
- b. Deviezenbank: een bank waaraan een machtiging als bedoeld in artikel 12, tweede lid, van het Centrale Bank-Statuut 1985 is verleend om als deviezenbank werkzaam te zijn;

- c. Vergoeding: de maandelijkse vergoeding, bedoeld in artikel 12, derde lid, van het Centrale Bank-Statuut 1985;
- d. A-transacties: de transacties, bedoeld in de krachtens de Landsverordening Deviezenverkeer (P.R. 1981, no. 67) gegeven Algemene Administratieve Voorschriften voor de Deviezenbanken (AAV 2000 /2).

Artikel 2

1. De vergoeding die een deviezenbank verschuldigd is, wordt per kalendermaand berekend door één ten honderd te nemen van de som van de A-transacties in die maand uitgevoerd door de deviezenbank.
2. De Bank zendt een deviezenbank de berekening van de vergoeding zo spoedig mogelijk toe na ontvangst van de rapportage van de A-transacties, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 3

Het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 27ste oktober 1995 tot vaststelling van de wijze van berekening van de maandelijkse vergoeding, die een deviezenbank ingevolge artikel 12, derde lid van het Centrale Bank-Statuut 1985 (P.B. 1985, no. 183) aan de Bank van de Nederlandse Antillen is verschuldigd, wordt ingetrokken.

Artikel 4

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad, waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 september 2000.

Gegeven te Curaçao, 1 september 2000
R.M. DE PAULA

De Minister van Financiën,
W.R. VOGES

Uitgegeven de 15de september 2000
De Minister van Algemene Zaken,
M.A. POURIER

Monetary Circular 2012-01: credit freeze

In light of the persistent high deficit on the current account of the balance of payments and the declining international reserves, the Bank started to tighten its monetary policy through increasing the reserve requirement percentage as of September 16, 2011. Despite the increase of the reserve requirement percentage from 7.75% to 10.75% as of January 16, 2012, private credit growth continued to accelerate, exceeding economic growth and fueling the current account deficit and the decline in reserves.

The current ineffectiveness of the reserve requirement in containing private sector credit growth is related to the high excess liquidity in the banking system. Mopping up this excess liquidity would require an increase of the reserve requirement percentage to unprecedented levels, which is considered undesirable. Therefore, the Bank will introduce a temporary freeze on domestic private credit extension¹ measured from the outstanding amount on February 29, 2012 for a period of six months. By the end of this period, the measure will be evaluated.

Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten
March 14, 2012

Definition domestic private credit extension

Domestic private credit extension is defined as the sum of the outstanding amounts reported in the resident NAF and forex columns of the following Chart of Accounts items:

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140103	Current Account	Agencies and Institutions
140105		Other Financial Institutions
140106		Business Enterprises
140107		Individuals
140109		Other
140203	Time Loans	Agencies and Institutions
140205		Other Financial Institutions
140206		Business Enterprises
140207		Individuals
140209		Other
140303	Mortgages	Agencies and Institutions

¹ See the attachment for the definition.

Monetaire zaken – Deviezen

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140305		Other Financial Institutions
140306		Business Enterprises
140307		Individuals
140308		Construction Loans
140309		Other
140403	Leases	Agencies and Institutions
140405		Other Financial Institutions
140406		Business Enterprises
140407		Individuals
140409		Other
1503	Advances	Agencies and Institutions
1505		Other Financial Institutions
1506		Business Enterprises
1507		Individuals
1509		Other

Monetary Circular 2012-02: exemptions from the credit freeze

With reference to Monetary Circular 2012-01 on the credit freeze and the comments received by the banks, the Bank hereby introduces the following exemptions:

1. Credit commitments agreed up to and including March 16, 2012.
2. Credit extensions for projects that contribute to a strengthening of the foreign exchange reserves.
3. Takeover of credit facilities from other banks.

The exemptions are explained in more detail in the attachment. The file with the Excel sheets in which the exemptions must be reported can be downloaded from the website of the Bank through the following link: <http://www.centralbank.an/monetary-circulars>.

Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten

April 16, 2012

Exemptions from the credit freeze

1. Credit commitments

- a. A credit is considered committed when the application has been approved by the credit committee of the bank.
- b. Credit commitments agreed up to and including March 16, 2012 will be exempted.
- c. The credit commitments must be adequately substantiated by a document, which should be submitted to the Bank electronically.
- d. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit commitment the total amount of the commitment and the cumulative amount disbursed at month end, starting with February 29, 2012. Please note that:
 - commitments for overdrafts may be summed and reported as a total;
 - credit commitments not exceeding NAf 100,000 may be summed and reported as a total;
 - it is not necessary to send the documents of the commitments that may be summed and reported as a total, but they should be submitted to the Bank upon request.
- e. The Excel sheet must be accompanied by a cover letter on official letter paper stating that the data are complete and correct and signed by an authorized employee.

2. Credit extensions for projects that contribute to a strengthening of the foreign exchange reserves

- a. Credit extensions for projects that will strengthen the foreign exchange reserves of the monetary union are eligible for exemption. The project should promote exports or reduce imports and should have a significant positive net impact on the foreign exchange reserves.

- b. Only credit extensions of NAF 1,000,000 or more will be considered for exemption.
 - c. Applications for exemption must contain:
 - a description of the project;
 - the maximum amount of the credit extension;
 - the term of the credit extension.
 - d. The Bank will decide if an application is accepted for exemption within five business days after receipt of the application.
 - e. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each exempted credit extension the total outstanding amount at month end, starting with March 31, 2012.
- 3. Takeover of credit facilities from other banks**
- a. If a bank takes over a credit facility from another bank that is subject to the credit measure, the outstanding amount is eligible for exemption.
 - b. The outstanding amount of the credit facility will be subtracted from the total outstanding amount of credit of the bank that takes over the credit facility.
 - c. The outstanding amount of the credit facility will be added to the total outstanding amount of credit of the bank where the credit facility is redeemed.
 - d. Only credit facilities of NAF 100,000 or more will be accepted for exemption.
 - e. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit facility taken over:
 - the name of the bank from which the credit facility was taken over;
 - the name of the client;
 - the date on which the credit facility was taken over;
 - the outstanding amount of the credit facility taken over.

Monetary Circular 2012-03: prolongation credit restriction

The credit freeze, effective during the period March – August 2012 to address the persistent high deficit on the current account of the balance of payments and, hence, the declining international reserves, has started to produce the intended results. Both private sector credit growth and the decline in reserves have moderated. Nevertheless, the deficit on the current account of the balance of payments is still significant and the international reserves are still considerably below the level of a year earlier.

The current monetary situation warrants a prolongation of the credit restriction with a slight adaptation. Therefore, the Bank will allow a maximum growth of domestic private credit extension of 1.00% measured from the outstanding amount on August 31, 2012 for a period of six months. The exemptions introduced in Monetary Circular 2012-02 will remain in effect.

Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten
October 18, 2012

Attachment 1

Definition domestic private credit extension

Domestic private credit extension is defined as the sum of the outstanding amounts reported in the resident NAF and forex columns of the following Chart of Accounts items:

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140103	Current Account	Agencies and Institutions
140105		Other Financial Institutions
140106		Business Enterprises
140107		Individuals
140109		Other
140203		Time Loans
140205	Other Financial Institutions	
140206	Business Enterprises	
140207	Individuals	
140209	Other	
140303	Mortgages	
140305		Other Financial Institutions
140306		Business Enterprises

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140307		Individuals
140308		Construction Loans
140309		Other
140403	Leases	Agencies and Institutions
140405		Other Financial Institutions
140406		Business Enterprises
140407		Individuals
140409		Other
1503	Advances	Agencies and Institutions
1505		Other Financial Institutions
1506		Business Enterprises
1507		Individuals
1509		Other

Attachment 2

Exemptions from the credit freeze

1. Credit commitments

- a. A credit is considered committed when the application has been approved by the credit committee of the bank.
 - b. Credit commitments agreed up to and including March 16, 2012 will be exempted.
 - c. The credit commitments must be adequately substantiated by a document, which should be submitted to the Bank electronically.
 - d. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit commitment the total amount of the commitment and the cumulative amount disbursed at month end, starting with February 29, 2012. Please note that:
 - commitments for overdrafts may be summed and reported as a total;
 - credit commitments not exceeding NAF 100,000 may be summed and reported as a total;
 - it is not necessary to send the documents of the commitments that may be summed and reported as a total, but they should be submitted to the Bank upon request.
 - e. The Excel sheet must be accompanied by a cover letter on official letter paper stating that the data are complete and correct and signed by an authorized employee.
2. Credit extensions for projects that contribute to a strengthening of the foreign exchange reserves
 - a. Credit extensions for projects that will strengthen the foreign exchange reserves of the monetary union are eligible for exemption. The project should promote exports or re-

duce imports and should have a significant positive net impact on the foreign exchange reserves.

- b. Only credit extensions of NAF 1,000,000 or more will be considered for exemption.
 - c. Applications for exemption must contain:
 - a description of the project;
 - the maximum amount of the credit extension;
 - the term of the credit extension.
 - d. The Bank will decide if an application is accepted for exemption within five business days after receipt of the application.
 - e. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each exempted credit extension the total outstanding amount at month end, starting with March 31, 2012.
-
3. Takeover of credit facilities from other banks
 - a. If a bank takes over a credit facility from another bank that is subject to the credit measure, the outstanding amount is eligible for exemption.
 - b. The outstanding amount of the credit facility will be subtracted from the total outstanding amount of credit of the bank that takes over the credit facility.
 - c. The outstanding amount of the credit facility will be added to the total outstanding amount of credit of the bank where the credit facility is redeemed.
 - d. Only credit facilities of NAF 100,000 or more will be accepted for exemption.
 - e. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit facility taken over:
 - the name of the bank from which the credit facility was taken over;
 - the name of the client;
 - the date on which the credit facility was taken over;
 - the outstanding amount of the credit facility taken over.

Monetary Circular 2013-01: prolongation credit restriction

The credit restriction, effective during the periods March – August 2012 and September 2012 – February 2013, to address the persistent high deficit on the current account of the balance of payments and, hence, the declining international reserves, has started to produce the intended results. Private sector credit growth, the current account deficit, and the decline in reserves have moderated. Nevertheless, the deficit on the current account of the balance of payments is still significant and the decline in international reserves has not yet reversed.

The current monetary situation, therefore, warrants a prolongation of the credit restriction. During the period March – August 2013, the Bank will allow a maximum growth of domestic private credit extension¹ of 2.00% measured from the outstanding amount on August 31, 2012. The exemptions² introduced in Monetary Circular 2012-02 will remain in effect.

In addition, we have noticed that an increasing number of banks exceeded their credit limit. Therefore, a penalty will be introduced for excess credit. The penalty is equal to the amount of excess credit at month-end multiplied by the Bank's pledging rate plus two percentage points (i.e., 3.0%) and 1/12 and will be charged monthly.

Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten
March 12, 2013

Attachment 1 **Definition domestic private credit extension**

Domestic private credit extension is defined as the sum of the outstanding amounts reported in the resident NAF and forex columns of the following Chart of Accounts items:

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140103	Current Account	Agencies and Institutions
140105		Other Financial Institutions
140106		Business Enterprises
140107		Individuals
140109		Other
140203	Time Loans	Agencies and Institutions

¹ See Attachment 1 for the definition.

² See Attachment 2 for a detailed explanation.

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140205		Other Financial Institutions
140206		Business Enterprises
140207		Individuals
140209		Other
140303	Mortgages	Agencies and Institutions
140305		Other Financial Institutions
140306		Business Enterprises
140307		Individuals
140308		Construction Loans
140309		Other
140403	Leases	Agencies and Institutions
140405		Other Financial Institutions
140406		Business Enterprises
140407		Individuals
140409		Other
1503	Advances	Agencies and Institutions
1505		Other Financial Institutions
1506		Business Enterprises
1507		Individuals
1509		Other

Attachment 2

Exemptions from the credit freeze

1. Credit commitments

- a. A credit is considered committed when the application has been approved by the credit committee of the bank.
- b. The take up of the undisbursed part of the credit commitments agreed up to and including March 16, 2012 will be exempted.
- c. The credit commitments must be adequately substantiated by a document, which should be submitted to the Bank electronically.
- d. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit commitment the total amount of the commitment and the cumulative amount disbursed at month end, starting with February 29, 2012. Please note that:
 - only the undisbursed part of the credit commitments taken up after February 29, 2012 is exempted;

- commitments for overdrafts may be summed and reported as a total;
 - credit commitments not exceeding NAF 100,000 may be summed and reported as a total;
 - it is not necessary to send the documents of the commitments that may be summed and reported as a total, but they should be submitted to the Bank upon request.
- e. The Excel sheet must be accompanied by a cover letter on official letter paper stating that the data are complete and correct and signed by an authorized employee.
- 2. Credit extensions for projects that contribute to a strengthening of the foreign exchange reserves**
- a. Credit extensions for projects that will strengthen the foreign exchange reserves of the monetary union are eligible for exemption. The project should promote exports or reduce imports and should have a significant positive net impact on the foreign exchange reserves.
- b. Only credit extensions of NAF 1,000,000 or more will be considered for exemption.
- c. Applications for exemption must contain:
- a description of the project;
 - the maximum amount of the credit extension;
 - the term of the credit extension.
- d. The Bank will decide if an application is accepted for exemption within five business days after receipt of the application.
- e. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each exempted credit extension the total outstanding amount at month end, starting with September 30, 2012.
- 3. Takeover of credit facilities from other banks**
- a. If a bank takes over a credit facility from another bank that is subject to the credit measure, the outstanding amount is eligible for exemption.
- b. The outstanding amount of the credit facility will be subtracted from the total outstanding amount of credit of the bank that takes over the credit facility.
- c. The outstanding amount of the credit facility will be added to the total outstanding amount of credit of the bank where the credit facility is redeemed.
- d. Only credit facilities of NAF 100,000 or more will be accepted for exemption.
- e. Three weeks after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit facility taken over:
- the name of the bank from which the credit facility was taken over;
 - the name of the client;
 - the date on which the credit facility was taken over;
 - the outstanding amount of the credit facility taken over.

Monetary Circular 2013-02: prolongation credit restriction

The credit restriction, effective during the periods March – August 2012, September 2012 – February 2013 and March – August 2013, to address the persistent high deficit on the current account of the balance of payments and the consequent declining international reserves, has started to produce the intended results. Private sector credit growth, the current account deficit, and the decline in reserves all have moderated. Nevertheless, the deficit on the current account of the balance of payments is still significant and the decline in international reserves has not yet been reversed.

The current monetary situation, therefore, warrants a prolongation of the credit restriction. During the period September 2013 – February 2014, the Bank will allow a maximum growth of domestic private credit extension¹ of 3.00% measured from the outstanding amount on August 31, 2012. The exemptions² introduced in Monetary Circular 2012-02 and the penalty on excess credit³ introduced in Monetary Circular 2013-01 will remain in effect.

In addition, we have noticed that many banks do not adhere to the monthly reporting deadline of their exemptions, which is 21 days after month end. Therefore, a penalty has been introduced for late reporting. The penalty is equal to NAf 1,000 for each day that the monthly reporting is submitted after the reporting deadline. If the reporting deadline falls in a weekend or on a holiday, the report must be submitted on the next business day.

Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten
September 16, 2013

Attachment 1 **Definition domestic private credit extension**

Domestic private credit extension is defined as the sum of the outstanding amounts reported in the resident NAF and forex columns of the following Chart of Accounts items:

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140103	Current Account	Agencies and Institutions
140105		Other Financial Institutions
140106		Business Enterprises
140107		Individuals

¹ See Attachment 1 for the definition.

² See Attachment 2 for a detailed explanation.

³ The penalty is equal to the amount of excess credit at month-end multiplied by the Bank's pledging rate plus two percentage points (i.e., 3.0%) and 1/12 and will be charged monthly.

Chart of Accounts Item	Description	Debtor Category
140109		Other
140203	Time Loans	Agencies and Institutions
140205		Other Financial Institutions
140206		Business Enterprises
140207		Individuals
140209		Other
140303	Mortgages	Agencies and Institutions
140305		Other Financial Institutions
140306		Business Enterprises
140307		Individuals
140308		Construction Loans
140309		Other
140403	Leases	Agencies and Institutions
140405		Other Financial Institutions
140406		Business Enterprises
140407		Individuals
140409		Other
1503	Advances	Agencies and Institutions
1505		Other Financial Institutions
1506		Business Enterprises
1507		Individuals
1509		Other

Attachment 2

Exemptions from the credit freeze

1. Credit commitments

- a. A credit is considered committed when the application has been approved by the credit committee of the bank.
- b. The take up of the undisbursed part of the credit commitments agreed up to and including March 16, 2012 will be exempted.
- c. The credit commitments must be adequately substantiated by a document, which should be submitted to the Bank electronically.
- d. Twenty-one (21) days after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit commitment the total amount of the commitment and the cumulative amount disbursed at month end, starting with February 29, 2012. Please note that:
 - only the undisbursed part of the credit commitments taken up after February 29, 2012 is exempted;
 - commitments for overdrafts may be summed and reported as a total;

- credit commitments not exceeding NAF 100,000 may be summed and reported as a total;
 - it is not necessary to send the documents of the commitments that may be summed and reported as a total, but they should be submitted to the Bank upon request.
- e. The Excel sheet must be accompanied by a cover letter on official letter paper stating that the data are complete and correct and signed by an authorized employee.
- 2. Credit extensions for projects that contribute to a strengthening of the foreign exchange reserves**
- a. Credit extensions for projects that will strengthen the foreign exchange reserves of the monetary union are eligible for exemption. The project should promote exports or reduce imports and should have a significant positive net impact on the foreign exchange reserves.
- b. Only credit extensions of NAF 1,000,000 or more will be considered for exemption.
- c. Applications for exemption must contain:
- a description of the project;
 - the maximum amount of the credit extension;
 - the term of the credit extension.
- d. The Bank will decide if an application is accepted for exemption within five business days after receipt of the application.
- e. Twenty-one (21) days after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each exempted credit extension the total outstanding amount at month end, starting with September 30, 2012.
- 3. Takeover of credit facilities from other banks**
- a. If a bank takes over a credit facility from another bank that is subject to the credit measure, the outstanding amount is eligible for exemption.
- b. The outstanding amount of the credit facility will be subtracted from the total outstanding amount of credit of the bank that takes over the credit facility.
- c. The outstanding amount of the credit facility will be added to the total outstanding amount of credit of the bank where the credit facility is redeemed.
- d. Only credit facilities of NAF 100,000 or more will be accepted for exemption.
- e. Twenty-one (21) days after month end at the latest, an Excel sheet must be sent to the Bank stating for each credit facility taken over:
- the name of the bank from which the credit facility was taken over;
 - the name of the client;
 - the date on which the credit facility was taken over;
 - the outstanding amount of the credit facility taken over.

Provisions and Guidelines on the Detection and Deterrence of Money Laundering and Terrorist Financing for Money Transfer Companies

CENTRALE BANK VAN CURAÇAO EN SINT MAARTEN
(Central Bank)

May 2011

I. Nature and legal basis of the provisions

The Central Bank of Curaçao and Sint Maarten (hereafter “Central Bank”) is committed in the fight against money laundering and terrorist financing. Because of this commitment, and being a member of both the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF)¹ and the Caribbean Financial Action Task Force (CFATF)², the Central Bank has introduced a comprehensive framework to prevent and combat money laundering and terrorist financing.

The laws or executive decrees relating to money laundering and terrorist financing are:

- (a) The National Ordinance on the amendment of the Code of Criminal law (penalization of terrorism, terrorist financing and money laundering) (N.G.2. 2008, no. 46);
- (b) The National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions (N.G. 1996, no. 21) as lastly amended by N.G. 2009, no 65 (N.G. 2010, no 41) (NORUT);
- (c) The National Decree containing general measures on the execution of articles 22a, paragraph 2, and 22b, paragraph 2, of the National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions.(National Decree penalties and administrative fines for reporters of unusual transactions) (N.G. 2010, no.71);
- (d) The National Ordinance on Identification of Clients when rendering Services (N.G. 1996, no. 23) as lastly amended by N.G. 2009, no 66 (NOIS) (N.G. 2010, no 40);
- (e) The National Decree containing general measures on the execution of articles 9, paragraph 2, and 9a, paragraph 2, of the National Ordinance on Identification of Clients when rendering Services. (National Decree containing general measures penalties and administrative fines for service providers) (N.G. 2010, no.70);
- (f) Ministerial Decree with general operation of May 21, 2010, laying down the indicators, as mentioned in article 10 of the National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions (Decree Indicators Unusual Transactions) (N.G. 2010, no. 27);
- (g) Ministerial Decree with general operations of March 15, 2010, implementing the National Ordinance on Identification of Clients when Rendering Services (N.G. 2010, no.11);

¹ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

² N.G.: National Gazette, official national publication.

- (h) Ministerial Decree with general operation of March 15, 2010 for the execution of the NORUT (N.G. 2010, no.10)
- (i) Sanctions national decree Al-Qaida c.s., the Taliban of Afghanistan c.s. Osama bin Laden c.s., and terrorist to be designated locally (N.G. 2010, no.93)
- (j) National Ordinance on the Obligation to report Cross-border Money Transportation (N.G. 2002, no. 74).

These laws and decrees are the basis for further actions by the financial sector of Curaçao and Sint Maarten to detect and deter money laundering and terrorist financing.

Furthermore, the latest laws and decrees represent the implementation of the original 40 FATF recommendations to combat money laundering issued in 1990 and lastly revised in 2003³. After the September 11 terrorism attacks, the FATF extended its mandate to combat the financing of terrorism. In October 2001, the FATF issued 8 special recommendations on terrorist financing⁴. In 2004 it issued the 9th special recommendation on terrorist financing. These Provisions and Guidelines on the Detection and Deterrence of Money Laundering and Terrorist Financing issued by the Central Bank aim to achieve compliance with the FATF 40 recommendations of 2003 and the nine special recommendations on terrorist financing.

The provisions and guidelines contribute to the adequate implementation by all supervised (financial) institutions and individuals of:

- relevant provisions of all the abovementioned ordinances and decrees; and
- sound internal policies and procedures to detect and deter money laundering and terrorist financing.

The objective of the abovementioned policies and procedures is to minimize the possibility that supervised (financial) institutions and individuals become involved in money laundering and terrorist financing activities and thus minimize the risks that their reputation and that of the financial sector will be affected. Some of those policies and procedures are described in chapter II.

Legal basis

The Provisions and Guidelines on the Detection and Deterrence of Money Laundering and Terrorist Financing are issued by the Central Bank pursuant to the following legal provisions:

- The NORUT, article 22h, paragraph 3;
- The NOIS, article 2, paragraph 5, and article 11, paragraph 3; and
- Regulations for Foreign Exchange Transactions Curaçao and Sint Maarten (N.G. 2010, no. 112), article 21, paragraph 1.

³ The 40 recommendations can be found on the FATF website at: <http://www.fatf-gafi.org>

⁴ The 8 recommendations can be found on the FATF website at: <http://www.fatf-gafi.org>

During its on-site examination, the Central Bank will assess the supervised financial institutions' compliance with these provisions and guidelines and all other Anti Money Laundering (AML) and Combating Financing of Terrorism (CFT) legal obligations. In case of noncompliance, sanctions will be applied.

I.1 Money laundering

Money laundering is the attempt to conceal or disguise the nature, location source, ownership, or control of illegally obtained money. In practice money laundering covers all procedures to change the identity of illegally obtained funds (including cash) so that it appears to have originated from a legitimate source. This gives rise to three common factors:

1. criminals need to conceal the true ownership and origin of the money;
2. they need to control the money; and
3. they need to change the form of the money.

A simple transaction may be just one part of a sophisticated web of complex transactions which are set out and illustrated below. Nevertheless the basic fact remains that the earliest key stage for the detection of money laundering operations is where the cash first enters the financial system.

Stages of money laundering

During the three stages of money laundering, numerous transactions may be made by launderers that could alert (financial) institutions to criminal activity.

1. *Placement:*
During this first stage of the money laundering process, illegal monies are introduced into the financial system, e.g., through deposits in a bank account. Illegal proceeds are easier to detect at the placement stage, when the physical currency enters the financial system.
2. *Layering:*
Illicit proceeds are separated from their source by creating complex layers of financial transactions designed to disguise the audit trail and provide anonymity.
3. *Integration:*
Thus, this stage provides apparent legitimacy to criminally derived wealth or income. If the layering process has succeeded, integration schemes place the laundered proceeds back into the economy in such a way that they re-enter the financial system appearing to be normal business funds.

I.2 Terrorist financing

An institution that carries out a transaction, knowing that the funds or property involved are owned or controlled by terrorist or terrorist organizations, or that the transaction is linked to, or likely to be used in, terrorist activity, is committing a criminal offence. Such an offence may exist regardless of whether the assets involved in the transaction were the proceeds of criminal activity or were derived from lawful activity but intended for use in support of terrorism.

To help financial institutions identify financing of terrorism, the FATF issued, amongst others, a publication titled “Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing”⁵ dated April 24, 2002. The publication helps (financial) institutions to identify financial transactions related to terrorism and also provides the institution with websites containing lists of persons and organizations suspected of terrorism.

The Central Bank has instructed the supervised financial institutions to continuously match their client’s database with the names on the United Nations list⁶ the (financial) institutions must continuously check the website of the FATF for new interpretative notes, best practices papers, and guidance notes on the special recommendations on terrorist financing to keep abreast of all new developments in this area.

I.3 Risk-based Approach

Based on the FATF recommendations, particularly those related to (a) customer due diligence (R. 5, 6, 8 and 9), (b) businesses’ internal control systems (R. 15), and (c) approach of oversight/monitoring (R. 24), money transfer companies are allowed to apply a Risk-based Approach (“RBA”). By adopting a RBA, it is possible for money transfer companies to ensure that measures to prevent or mitigate money laundering and terrorist financing are commensurate with the risks identified. This entails that although all clients must be subjected to the minimum due diligence standards outlined in section II.2.A of these Provisions and Guidelines, clients identified by the institution as high risk must be subjected to enhanced customer due diligence as outlined in section II.2.A.

Money Transfer Companies (MTC) applying the RBA must document their policies, procedures and controls relative to their applied RBA. Furthermore, the MTC must, on an on-going, basis monitor the effective operation of the policies, procedures and controls concerning their RBA and, when needed, make the necessary amendments to these policies, procedures and controls.

I.4 Sanctions

MTC are required to comply with the compulsory requirements set out in the NORUT and/or NOIS legislations and the provisions and guidelines issued under these laws. Breaches of the obligations set out under aforesaid regulations are subject to sanctions by the Central Bank.

II Provisions and guidelines on the detection and deterrence of money laundering and terrorist financing for money transfer companies

This Chapter includes an exposition on the relevance to detect and deter money laundering and terrorist financing for Money Transfer Companies, followed by a description of some policies and procedures for money transfer companies to detect and deter money laundering and terrorist financing. The chapter is concluded with a listing of the information

⁵ The full document can be consulted at <http://www.fatf-gafi.org/pdf/GuidFITFOI/en.pdf>.

⁶ The list can be consulted at <http://www.un.org/docs/sc/committees/1267/1267listeng-htm>.

and documentation of the relevant policies and procedures which those institutions must provide to the Central Bank.

II.1 The relevancy of the detection and deterrence of money laundering and terrorist financing for money transfer companies

The occurrence of money laundering and terrorist financing and the counter measures to detect and deter these phenomena has over the past years been more evidenced in the traditional banking sector than in other (financial) sectors.

However, non-bank financial institutions, such as Money Transfer Companies, hereafter “MTC”, have become increasingly vulnerable to money launderers and terrorists who seek to launder their funds derived from criminal activities and finance their terrorist activities.

The integrity of the financial sector of Curaçao and Sint Maarten which among others includes MTC depends heavily on the perception that it functions within a framework of high legal, professional and ethical standards. A reputation for integrity is a valuable asset of a MTC. However, public confidence in MTC and hence their stability can be undermined by adverse publicity as a result of the unwittingly use of these companies by criminals for money laundering and terrorist financing purposes.

If MTC do not establish and adhere to proper policies and procedures, they may unwittingly be used by criminals and become a party to money laundering and terrorist financing activities which will negatively affect their reputation and operations.

It is therefore imperative that all MTC continue to be vigilant in deterring criminals from engaging in any form of money laundering and terrorist financing.

In this context, the Central Bank is issuing these provisions and guidelines to further promote and maintain the financial stability, soundness and reputation of MTC and the financial sector of Curaçao and Sint Maarten.

All MTC must exercise due diligence by ensuring that at least they have in place policies and procedures including a policy statement covering certain aspects relevant to the detection and deterrence of money laundering and terrorist financing. This is further discussed in the next sections.

II.2 Policy statement

Each MTC, Board of Supervisory Directors⁷ and senior management⁸, must issue a policy statement that expresses the commitment to combat the abuse of its facilities, product and services for the purpose of money laundering and terrorist financing. The policy must state the company’s intention to comply with current anti-money laundering and terrorist

⁷ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

⁸ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

financing legislation and guidelines, in particular the laws and guidelines regarding the identification of clients and the reporting of unusual transactions.

This policy statement is a statement of “Best Practice” of the Board of Supervisory Directors and Senior Management of a MTC which outlines the institution’s policies and procedures and must be communicated to the employees of the MTC.

The policy statement must state the institution’s intention to comply with current anti-money laundering and terrorist financing legislation as well as provisions and guidelines, in particular the laws and guidelines regarding the identification of clients and the reporting of unusual transactions.

The policy statement must cover also the following items:

- The implementation of a formal system of internal control to identify (prospective) clients and deter, detect and report unusual transactions and keep adequate records of the clients and transactions;
- The appointment of one or more compliance officers responsible for ensuring day-to-day compliance with these procedures. The officer(s) must have the authority to investigate unusual transactions extensively;
- A system of independent testing of the policies and procedures by the MTC internal audit personnel, compliance department, or by a competent external source to ensure their effectiveness;
- The preparation of an appropriate training plan for and training of personnel to increase employees’ awareness and knowledge in the area of money laundering and terrorist financing, prevention and detection.

In the design, update, and implementation of their policy statement, the Central Bank instructs MTC to (continuously) observe the relevant standards from international (standard-setting) bodies and ensure that these standards are included in their policy statements. Those standards include amongst others: “The Forty Recommendations” and the “Special Recommendations on Terrorist Financing” of the Financial Action task Force (FATF). The relevant documents are located at <http://www.fatf-gafi.org> and <http://www.bis.org>.

II.2.A Detection and deterrence of Money Laundering

MTC may only offer their money transfer services to natural persons and have the obligation to identify those (prospective) personal clients⁹ before rendering them money transfer services.

Management must maintain an information program to inform those clients of the objectives of the relevant anti-money laundering legislation and inherent requirements for financial institutions. Also, internal procedures must clearly indicate that clients or their representatives must identify themselves and which identification documents are acceptable.

⁹ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

The legally allowed client identification documents and the nature of the transaction are prescribed in the NOIS¹⁰. The required information must be regularly updated and adequately documented. MTC must have and follow clear standards on what records must be kept on the aforementioned areas, including individual transactions, and their retention period. An important objective for MTC is to be able to retrieve this information, without any undue delay. Hence, the Central Bank requires the MTC to implement a checklist containing identification and/or transaction information and to maintain a centralized record keeping system to retain copies. The MTC must ensure that the identification documents are valid at all times. Reference is in this respect made to also article 3, paragraph 3 of the NOIS.

Foreign branches and subsidiaries

MTC are required to ensure that their foreign branches and subsidiaries observe AML/CFT measures consistent with home country requirements and the FATF Recommendations, to the extent that local (i.e., host country) laws and regulations permit. MTC are required to pay particular attention that this principle is observed with respect to their branches and subsidiaries in countries that do not or insufficiently apply the FATF Recommendations.

Where the minimum AML/CFT requirements of the home and host countries differ, branches and subsidiaries in host countries are required to apply the higher standard, to the extent that local (i.e., host country) laws and regulations permit.

MTC are required to inform the Central Bank when a foreign branch or subsidiary is unable to observe appropriate AML/CFT measures because this is prohibited by local (i.e., host country) laws, regulations, or other measures.

Customer Due Diligence (CDD)

MTC must develop clear customer policies and procedures with regards to rendering money transfer services, including a description of the types of customers that are likely to pose a higher than average risk to the company. The policy must ensure that transactions will not be conducted with customers who fail to provide satisfactory evidence of their identity. Anonymous transfers and fictitious names must be prohibited.

The efforts to “know your customer” must continue even after the client has been identified. Ongoing due diligence must include also the scrutiny of transactions undertaken throughout the course of that relationship to ensure that the transactions being conducted are consistent with the institution’s knowledge of the customer. If doubts arise relating to the identity of the client after the client has been accepted, the relationship with the client must be re-examined to determine whether it must be terminated and whether the incident must be reported to the Financial Intelligence Unit. The Dutch translation for the Financial Intelligence Unit is Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT).

¹⁰ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

MTC must apply CDD requirements to existing customers¹¹ and may determine the extent of such measures on a risk sensitive basis depending on the type of customer.

The required information regarding the client and the allowed identification documents with regards to money transfer services is legally prescribed and must be updated regularly and adequately documented. An important objective for MTC is to be able to retrieve this information, without any undue delay. Hence, the implementation of a checklist containing identification and/or transaction information and a centralized record keeping system must be in place. The efforts to “know your customer” must continue once the client has been identified and becomes a regular client. For identity reasons each MTC will distinguish the following customers and their transactions:

- Transactions with “prospective” regular personal customers based on a regular relationship;
- Transactions with occasional personal customers.

A MTC must establish the identity of each customer which contemplated or actually performed a money transfer transaction.

MTC are required to ensure that documents, data, or information collected under the CDD process are kept up-to-date and relevant by undertaking reviews of existing records, particularly for higher risk categories of customers or business relationships.

A) Transactions with regular customers

Identification of regular resident and non-resident personal customers

Pursuant to article 3 of the NOIS, the identity of a **resident** and **non-resident** personal customer must be established through one of the following valid documents:

- a driver's license;
- an identity card issued;
- a travel-document or passport; or
- other document to be designated by the Minister of Finance.

Resident customers

In addition the identity of a **resident** individual customer can be verified by checking a local telephone directory and/or seeking confirmation of identity or activities at other local financial institutions. Management may require additional information to be submitted, such as:

- checking a local telephone directory;
- verifying occupation and name of employer; and
- requesting a copy of utility bill.

¹¹ Existing customers as of the date that the national requirements are brought into force.

Non-resident customers

MTC must also pay special attention to non-resident customers and understand the reasons for which the customer uses the company's money transfer services.

Verification of the identity of **nonresident** clients must be obtained as soon as reasonably practicable by reference to one or more of the following, as deemed practical and appropriate:

- international or home country telephone directory;
- embassy or consulate in home country of address provided by the prospective client;

Identification in case of representation

Pursuant to article 5 of the NOIS, a MTC is bound to establish the identity of the individual appearing before him on behalf of a customer or on behalf of a representative of a customer, before it proceeds to render the money transfer service. If the customer acts for a third party or that third party also acts for another third party, the MTC must be bound to also establish the identity of each third party.

B) Transactions with occasional customers

Transactions processed by a MTC for occasional customers will be classified as an incidental service. Management's responsibility is to make the staff aware of all the relevant current arrangements or procedures. The procedure for the identification of regular personal customers must also be applied for the identification of occasional personal customers. Identification will be necessary for all transactions and for the amounts above the limits established by the Minister of Finance, as referred to in the Ministerial Decree as published in the N.G. 2010, no.11.

Risk-based approach

Risk classification

The MTC must develop risk profiles for all of its customers to determine which categories of customers expose the institution to higher money laundering and terrorist financing risk. The assessment of the risk exposure and the preparation of the risk classification of a customer, must take place after the CDD information mentioned above has been received.

The MTC must at least consider the following risk categories while developing and updating the risk profile of a customer: (i) customer risk, and (ii) country or geographic risk.

- i. Customer risk: It is important for a MTC to assess the type of customer. The types of customers that indicate a higher risk include:
 - Politically exposed persons (PEPs) and their families and associates;
 - Transaction of significance takes place (from time to time);
 - Material change takes place in the client's transactional behavior.

- ii. Country or Geographic Risk: Country risk provides useful information as to potential money laundering and terrorist financing vulnerabilities. The following countries and territories are regarded as high risk countries and territories:
- Countries subject to sanctions and embargoes issued by e.g. the United Nations and the European Union;
 - Countries identified by FATF and FATF-style regional bodies as lacking appropriate AML/CFT laws, regulations and other measures; and
 - Countries identified by credible sources, such as FATF, FATF-style regional bodies, IMF and the World Bank, as providing funding or support for terrorist activities that have designated terrorist organizations operating within them.

The weight assigned to these risk categories (individually or in combination) in assessing the overall risk exposure may vary from one MTC to another. The MTC must make its own determination as to the assignment of the risk weights. The result of the risk assessment of a particular customer, as evidenced by the risk profile, will determine if additional information needs to be requested, if the obtained information needs to be verified, and the extent to which the resulting relationship will be monitored.

Enhanced CDD for high risk categories of customers

MTC must conduct enhanced due diligence in all of the high risk cases/circumstances mentioned above and in any other cases/circumstances identified by the institution, according to its risk assessment framework. MTCs should conduct extensive due diligence for high risk customers, including PEPs, their families and associates. The company should make reasonable efforts to ascertain that its customer's source of wealth is not from illegal activities and where appropriate, review its regular customer's character, and of the type of transactions this customer would typically conduct. The institution's decision to provide money transfer to such customers with such customers must be taken at its senior management level. MTC must not accept or provide money transfer services if the institution knows or must assume that the funds derive from corruption or misuse of public assets, without prejudice to any obligation the institution has under criminal law or other laws or regulations.

The MTC must ensure that the identification documents of its customers are at all times valid.

Since all PEPs may not be identified initially as such and existing customers may subsequently obtain a PEP status, MTC must undertake regular reviews of at least the more important customers to detect if an existing customer may have become a PEP. Additionally, MTC are encouraged to conduct enhanced due diligence and continuous monitoring of PEPs who hold prominent public functions domestically.

II.2.A.1. Recognition, documentation, and reporting of unusual transactions

MTC are not only required to adhere to the stipulations of the identification regulations, but they are also required to detect and report either proposed or completed unusual trans-

Va

actions. Hence, it is therefore important for every MTC to have adequate procedures for its personnel in place. These procedures must cover:

- a. the recognition of unusual transactions;
- b. the documentation of unusual transactions; and
- c. the reporting of unusual transactions.

Re.: a) Recognition of unusual transactions

An unusual transaction will often be a transaction which is inconsistent with a customer's known legitimate business or personal activities. Therefore, the first key to recognize that a transaction or series of transactions is unusual is to know enough about the customer's source of income. Based on the NORUT, objective and subjective indicators have been established by means of which MTC must assess if a customer's transaction qualifies as an unusual transaction. Those indicators are listed in Appendix 2.

Institutions with an advanced computer information system may develop special programs to select objectively defined unusual transactions. However, management must provide its staff with specific guidance and training in recognizing and the adequate documenting of unusual transactions.

MTC are required to pay special attention to all complex, unusual large transactions, and all unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or visible lawful purpose. MTC are required to examine as far as possible the background and purpose of such transactions and to set forth their findings in writing.

Wire transfer

Wire transfers are increasingly used for laundering funds from illegal sources. MTC must be extremely vigilant in accepting funds from its customers for transfer.

Based on FATF's Special Recommendation (SR) VII¹², MTC must include accurate and meaningful originator information (at least the receivers and senders name and address) on funds transfers within or from Curaçao and Sint Maarten, and possible related messages that are sent, and the information must remain with the transfer or related message through the payment chain. If the information seems inaccurate or incomplete, additional information must be requested prior to accepting or releasing funds¹³. Also, further scrutiny is required and reporting to the FIU/MOT must be considered.

MTC must give special attention to transactions involving recipients and senders of funds from high-risk and non-cooperative jurisdictions, being countries that, according to the

¹² In October 2001, the FATF agreed on eight Special Recommendations on Terrorist Financing. Special recommendation VII pertains to wire transfers.

¹³ MTC should observe the Interpretative Note to SR VII and apply its relevant parts. The full text of the Note may be consulted on FATF's website at: http://www.fatf-gafi.org/TerFinance_en.htm

criteria of FATF, do not apply sufficient anti-money laundering measures and procedures in combating the financing of terrorism. In addition the MTC policies and procedures must at least require the company to ascertain that the respondent foreign MTC has effective customer and know-your-customer (KYC)¹⁴ policies with respect to rendering money transfer services, and is effectively supervised.

Misuse of technological development

For electronic services, MTC must refer to the “Risk Management Principles for Electronic Banking” issued by the Basel Committee in July 2003. MTC are required to have policies in place or take such measures as may be needed to prevent the misuse of technological developments in money laundering or terrorist financing schemes.

Re.: b) The documentation of unusual transactions

To guard against money laundering and terrorist financing, it is important for MTC to provide an audit trail for unusual funds.

Re.: c) Reporting of unusual transactions

MTC must have clear procedures which are communicated to their personnel for the reporting of unusual transactions. According to article 11 of the NORUT, anyone who renders financial services by virtue of his profession in the ordinary course of his business, must be bound to report any unusual (intended) transaction thereby made or proposed to the FIU/MOT without delay.

Internal reporting

The individual transaction or series of transactions which qualify as unusual must be reported internally without any undue delay. All transactions as mentioned in the Ministerial Decrees containing general measures regarding the Indicators for unusual transactions must be referred to the designated officers, in the format(s) approved by management. Nevertheless, management must stipulate the categories of unusual transactions which must also be brought to their attention whenever available, additional documents such as copies of the identification documents, checks and account ledgers records must also be submitted as supplements. The designated officers must keep an adequate filing system of these records.

If internally reported transactions are not reported to the FIU/MOT by the compliance officer, the reasons therefore must be adequately documented and signed off by this officer and/or by management.

External reporting

The designated officers must prepare a report of all unusual transactions for external reporting purposes. The report must be submitted to senior management for their review for

¹⁴ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

compliance with existing regulations. Copies of these reports must be kept by the reporting MTC.

If an unusual transaction is not authorized by senior management to incorporate in the report to the FIU/MOT all documents relevant to the transaction including the reasons for non-authorization must be adequately documented, signed off by the designated officer and senior management and kept by the reporting MTC.

Taking into account the above mentioned procedure for external reporting, the compliance officer(s) should be able to act independently.

Management must establish a policy to ensure that:

- the MTC and its Supervisory Directors, senior management and employees do not warn customers when information about them is being reported to the FIU/MOT, or on internal inquiries being made by the institution's compliance staff on them;
- the MTC and its Supervisory Directors, senior management and employees follow the instructions from the FIU/MOT to the extent that they carry out further investigation or review. The same holds for inquiries made by either the justice department or the public prosecutor.

Exempt lists

In some jurisdiction the use of an exempt list for the reporting of unusual transactions is permitted. However, the established laws and regulations in Curaçao and Sint Maarten do not allow any exemptions on the reporting obligation of financial service providers.

II.2.A.2 The appointment of one or more compliance officer(s)

Each MTC must formally designate one or more officer(s) at management level responsible for the deterrence and detection of money laundering and terrorist financing. The compliance officer(s) must be able to act independently. The AML/CFT compliance officer and other appropriate staff must have timely access to customer identification data and other CDD information, transaction records, and other relevant information.

The compliance officer(s) must be assigned at least the following responsibilities:

- to verify adherence to the local laws and regulations governing the detection and deterrence of money laundering and terrorist financing;
- to organize training sessions for the staff on various compliance related issues;
- to review compliance with the institution's policy and procedures;
- to analyze transactions and verify whether any are subject to reporting according to the indicators as mentioned in the Ministerial Decree regarding the Indicators for Unusual Transactions;
- to review all internally reported unusual transactions on their completeness and accuracy with other sources;
- to keep records of internally and externally reported unusual transactions;
- to prepare the external report of unusual transactions;
- to execute closer investigation on unusual or suspicious transactions;

- to remain informed of the relevant developments regarding local and international money laundering and terrorist financing and to make suggestions to management for improvements; and
- to periodically report information on the institution's effort to combat money laundering and terrorist financing to the (Board of) managing directors, including at least the local managing directors.

The above mentioned responsibilities must be included in the job description of each designated officer. The job description must be signed off and dated by the officer, indicating her/his acceptance of the entrusted responsibilities.

II.2.A.3 A system of independent testing of the policies and procedures

Independent testing of the adequate functioning of the MTC policies and procedures must be conducted at least annually by an adequately resourced internal audit department or by an outside independent party such as the MTC external auditors. These tests include amongst others:

- evaluation of the MTC anti money-laundering and anti-terrorist financing manuals;
- review of copies of customer's identification documents;
- interviews with employees who handle transactions and with their supervisors;
- sampling of unusual transactions on and beyond the threshold(s) followed by a review of compliance with the internal and external policies and reporting requirements; and
- assessment of the adequacy of the record retention system.

The scope of the testing and of the results must be documented, with any deficiencies being reported to senior management and/or to the Board of Supervisory Directors, and to the designated officers with a request for a response indicating corrective action taken or to be taken and a deadline for doing so.

II.2.A.4 Screening of employees / Appropriate training plans and programs for personnel

MTC must ensure that their business is conducted at a high ethical standard and that the laws and regulations pertaining to financial transactions are adhered to. Each company must establish and adhere to proper policies and procedures to screen their employees on criminal records.

MTC must develop training programs and provide (ongoing) training to all personnel who handle transactions that may be qualified as unusual or suspicious based on the indicators outlined in the Ministerial Decree regarding the Indicators for Unusual Transactions (N.G. 2010, no. 27).

Training includes setting out rules of conduct governing employees' behavior and their ongoing education, in order to create awareness for the MTC policy against money laundering and terrorist financing. In this regard, amongst others the following might be appropriate:

(a) New employees

A general training of the nature and process of money laundering and terrorist financing and the need for reporting of any unusual transactions to the appropriate designated officer(s) must be provided to all new employees who will handle customers or their transactions, irrespective of their level of seniority. They must be made aware of the existing internal policies, procedures and external regulations concerning money laundering, terrorist financing and the reporting requirements. They must receive an explanation of the vigilance policy and systems, including particular emphasis on customer identification, suspicious activity and reporting requirements.

(b) Cashiers/advisory staff

Members of staff who are dealing directly with the public are the first point of contact with potential money launderers and their efforts are therefore vital to the organization's strategy in the fight against money laundering and terrorist financing. These members must be aware of the organization's reporting system for unusual transactions, and that those transactions need to be reported whether the funds are accepted or not. They must also know what procedures to follow in this respect.

Training must be provided on the KYC principle, on how to detect unusual transactions or proposals, and on the procedures to follow after identifying these. The need to verify the identity of the customer must be understood, and training must be provided in the organization's customer verification procedures.

(c) Supervisors and Managers

A higher level of instruction covering all aspects of money laundering and terrorist financing policies, procedures and regulations must be provided to those with the responsibility to supervise or manage the staff.

(d) On-going training

It is necessary to arrange for refreshment training at regular intervals to ensure that the staff remembers their responsibility and to keep them informed of current and new developments regarding domestic and/or international money laundering and terrorist financing techniques, methods and trends. The training must include a clear explanation of all aspects of the laws or executive decrees relating to money laundering and terrorist financing and requirements concerning customer identification and due diligence. This might be best achieved through amongst others a semi-annual review of the instructions for recognizing and reporting of unusual transactions.

For a MTC to demonstrate that it has complied with the aforementioned guidelines with respect to staff training, it must at all times maintain records that include:

- details of the content of the training programs provided
- the names of staff who have received the training;
- the date on which the training was provided;
- the results of any testing carried out to measure staff understanding of the money laundering and terrorist financing requirements; and
- an ongoing training plan.

II.2.B Detection and deterrence of Terrorist Financing

MTC must take into account the relevant characteristics including types of transactions listed in the annex 1 to the FATF document: "Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing"¹⁵. Those characteristics and transactions could be cause for additional scrutiny and could indicate funds involved in terrorist financing. In addition, MTC must take into account other available information including any (updated) lists of suspected terrorists, terrorist groups, and associated individuals and entities as mentioned in:

1. the list issued by the United Nations;¹⁶
2. the annex to the National decree freezing assets from Taliban cs and Osama bin Laden cs as lastly amended (N.G. 2010, no. 93);
3. annex 2¹⁷ to the FATF document "Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing"; and
4. the listing¹⁸ of the Office Of Foreign Assets Control (OFAC)¹⁹ or of other national authorities.

Supervised institutions must continuously match their client's database with the names on the above-mentioned lists. If a supervised institution encounters a match they must freeze the asset of the client and inform the Central Bank immediately.

If a MTC suspects or has reasonable grounds to suspect that funds are linked or related to, or are to be used for terrorism, terrorist acts, or by terrorist organizations, it must report promptly its suspicion to the FIU/MOT. Reference is made to the National Decree containing general measures for indicators on terrorist financing N.G 2010, no. 27.

II.3 Record keeping

MTC must ensure compliance with the record keeping requirements contained in the relevant money laundering and terrorist financing legislation. MTC must ensure that investigating authorities must be able to identify a satisfactory audit trail for suspected transactions related to money laundering and terrorist financing.

Where appropriate, MTC must consider retaining certain records e.g. customer identification, account files, business correspondence, and internal and external reports relative to unusual transactions of clients for periods which may exceed that required under the relevant money laundering and terrorist financing legislation, rules and regulations.

A document retention policy must include the following:

- All necessary records on transactions (both domestic and international) must be maintained for at least five years after the transaction takes place. Such records must be

¹⁵ The full document can be consulted at <http://www.fatf-gafi.org/pdf/GuidFITFOI/en.pdf>.

¹⁶ The list can be consulted at <http://www.un.org/docs/sc/committees/1267/1267listeng-htm>.

¹⁷ The full document can be consulted at <http://www.fatf-gafi.org/pdf/GuidFITFOI/en.pdf>.

¹⁸ The list can be consulted at FINCEN's website at <http://www.treas.gov/offices/enforcement/ofac/sanctions/terrorism.html>.

¹⁹ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

sufficient to permit reconstruction of individual transactions (including the amounts, currencies, and type of transaction involved) so as to provide, if necessary, evidence for prosecution of criminal behavior.

- Records on customer identification (e.g. copies or records of official identification documents like passports, identity cards, driver's licenses or similar documents), account files and business correspondence must be kept for at least five years after the business relationship has been discontinued.
- MTC must ensure that all customer and transaction records and information are available on a timely basis to the domestic competent authorities.

In situations where the records relate to on-going investigations or transactions which have been the subject of disclosure to the FIU/MOT, investigating or law enforcement authority, they must be retained until it is confirmed by these parties that the case has been closed.

II.4 Examination by the Central Bank

All MTC must be prepared to provide information or documentation on money laundering and terrorist financing policies and detection and deterrence procedures to the examiners of the Central Bank before or during an onsite examination, and upon the Central Bank's request during the year. The MTC must be prepared to make available:

- its written and approved policy and procedures on money laundering and terrorist financing prevention;
- the name of each designated officer responsible for the MTC overall money laundering and terrorist financing policies and procedures and her/his designated job-description;
- records of reported unusual transactions;
- unusual transactions on which closer investigations was required;
- schedule of the training provided to the company's personnel regarding money laundering and terrorist financing;
- the assessment report on the company's policies and procedures on money laundering and terrorist financing by the internal audit department or the company's external auditor; and
- documents on system tests such as the customers' transactions data and listings of regular customers and occasional customers.

III Offences and sanctions in the norut and the nois

a MTC that does not comply with the compulsory AML/CFT requirements is committing an offence, which is an unlawful and punishable act. The way in which an offence is punished depends on the severity of the offence committed. Offences are subdivided in: misdemeanours and felonies.

In accordance with article 22a, paragraph 1 and article 22b paragraph 1 of the NORUT, the Central Bank has the authority to impose a penalty or an administrative fine on the MTC that does not or does not timely comply with the obligations imposed by or pursuant to article 11, article 12 paragraph 2, article 13, and article 22h, paragraph 3.

Pursuant to article 9, paragraph 1 and article 9a paragraph 1, of the NOIS the Central Bank has the authority to impose a penalty or an administrative fine on the MTC that does not or does not timely comply with the obligations imposed by or pursuant to article 2, paragraphs 1, 2, 5, article 3, paragraphs 1 through 6, article 5 paragraph 1 through 4, articles 6, 7, 8 and article 11, paragraph 3.

The amount of a penalty or fine for the various offences is specified in the National Decree on the non compliance penalties and administrative penalties for reporters of unusual transactions (ND PFRUT) (NG 2010, no. 71) and the National Decree Penalties and Fines Service Providers (ND PFSP) (NG 2010, no. 70).

The Central Bank will report an offence to be criminally investigated or prosecuted by the law enforcement in circumstances where the offender emphatically refuses to comply with the NORUT and/or NOIS.

III.1 Penalties related to the NORUT and the NOIS

The violation of the obligations imposed by or pursuant to the following articles is subject to a maximum penalty of NAF 500,000.

NORUT

- Article 11²⁰
- Article 12, paragraph 2²³
- Article 13²⁵
- Article 22h, paragraph 3²⁸

NOIS

- Article 2, paragraph 1, 2²¹, and 5²²
- Article 3²⁴
- Article 5, paragraph 1 through 4²⁶, and 6²⁷
- Article 6²⁹
- Article 7³⁰
- Article 8³¹
- Article 11, paragraph 3³²

Based on abovementioned article 22h, paragraph 3, NORUT and article 11, paragraph 3, NOIS the compulsory requirements in the Provisions and Guidelines are also subject to a maximum penalty of NAF 500,000. A list of these requirements is included in Appendix I

²⁰ Obligation to report unusual transactions

²¹ Obligation to identify the client before rendering any service

²² Obligation to identify the client before rendering any service

²³ Obligation to provide additional information to the Reporting Center

²⁴ Obligation to establish the identification of the client

²⁵ Indication how to report unusual transactions

²⁶ Obligation to identify the representative

²⁷ Dispensation or exemption of the Minister under certain conditions

²⁸ Process of reporting of unusual transaction and additional information

²⁹ Obligation to document the data received

³⁰ Obligation of record keeping

³¹ Prohibition to render services without identification

³² Process of the identification of clients reporting of unusual transaction and additional information

to the Policy Rule on the violation of the NORUT and NOIS legislations and the AML/CFT provisions and guidelines of the Central Bank. It concerns all the provisions that the (financial) institutions or individuals “**must**” comply with.

The Central Bank will indicate in the Decree³³ to impose a penalty the term in which the violator can execute a mandate without a penalty being forfeited.

The amount due can be collected by way of a writ of execution, increased by the costs falling on the collection. The writ of execution shall be served on the violator by means of a bailiff’s notification and will produce an entitlement to enforcement³⁴.

III.2 Administrative fines related to the NORUT and the NOIS

The violation of the obligations imposed by or pursuant to the following articles is subject to a maximum administrative fine of NAF 1000³⁵.

NORUT

- Article 11
- Article 12, paragraph 2
- Article 13
- Article 20, paragraph 2
- Article 22h, paragraph 3

NOIS

- Article 2, paragraph 1, 2, and 5
- Article 3
- Article 5, paragraph 1 through 4, and 6
- Article 6
- Article 7
- Article 8
- Article 11, paragraph 3

Based on the abovementioned article 22h, paragraph 3, NORUT and article 11, paragraph 3, NOIS the compulsory requirements in the Provisions and Guidelines are also subject to a maximum administrative fine of NAF 1,000. A list of these requirements is included in Appendix I to this Policy Rule. It concerns all the provisions that the (financial) institutions or individuals “**must**” comply with.

Before proceeding to imposing a penalty, the Central Bank shall inform the (financial) institution or individual in writing of the intention to impose a penalty, stating the grounds on which the intention is based, and shall offer him the opportunity to redress the omission within a reasonable term³⁶.

III.3 Referral for criminal investigation in accordance with the NORUT/NOIS

The Central Bank will refer an offence for criminal investigation or prosecution to the law enforcement in circumstances where the offender emphatically refuses to comply with the compulsory requirements set out in the NORUT and/or NOIS.

³³ Decree: “Beschikking” in Dutch

³⁴ Article 22a, paragraph 3 through 5, NORUT and article 9, paragraph 3 through 5, NOIS

³⁵ See article 3, paragraph 1 of the ND PFRUT and article 3, paragraph 1 of the NP PFSP

³⁶ Article 22b, paragraph 3, ND PFRUT and article 9a, paragraph 3, NP PFSP

In case of violation of or acting contrary to the provisions in the relevant articles mentioned in article 23 NORUT, or violation of regulations set by or pursuant to the relevant articles mentioned in article 10 NOIS, and the compulsory requirements in the Provisions and Guidelines the Central Bank may immediately refer the violation to the Public Prosecutor for further (criminal) investigation and prosecution. An example of a case where the Central Bank may immediately refer the violation to the Public Prosecutor for further (criminal) investigation and prosecution is that the Central Bank, during an onsite examination, takes notice of serious or grave violation of the NORUT, NOIS or the Provisions and Guidelines.

Furthermore, if the supervised (financial) institution or individual does not comply with its obligations, even after an increased penalty or administrative fine, the Central Bank can refer the violation for further investigation to the Public Prosecutor, by providing them with the relative documents³⁷.

APPENDIX 1

Glossary/Definitions

In this document the following abbreviations and definitions are used.

Board of Supervisory Directors

The governing body of a MTC, elected by the shareholders, to oversee and supervise the management of the institution's resources and activities. They are ultimately responsible for the conduct of the institution's affairs, and control its direction and, hence its overall policy.

Caribbean Financial Action Task Force (CFATF)

The CFATF is an organization of twenty-six states of the Caribbean basin, which have agreed to implement common countermeasures to address the problem of criminal money laundering. CFATF was established as a result of meetings convened in Aruba in May 1990 and in Jamaica in November 1992. The CFATF maintains a website at: <http://www.cfatf.org/>

Certify means to declare formally that a certain stated fact is true.

Client or customer

Pursuant to article 1, sub c of the NOIS, a client/customer is anyone to whom a financial service, as defined in article 1 sub b of the NOIS, is rendered.

Felony refers to a serious offence committed for which the lawbreaker will be tried, judged and sentenced by a court in Curaçao and/or Sint Maarten.

³⁷ Article 4, paragraph 3, of the ND PFRUT and NP PFSP, respectively

Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF)

The FATF is an inter-governmental body established in 1989, and whose purpose is to develop and promote policies to combat money laundering and terrorist financing. It has 29 member countries and two regional organizations. It works in close cooperation with other international bodies involved in this area such as the United Nations Office for Drugs Control and Crime Prevention and the CFATF. The FATF maintains a website at: <http://www.fatf-gafi.org/>

High-risk and non-cooperative jurisdictions are jurisdictions that have detrimental rules and practices in place which constitute weaknesses and impede international co-operation in the fight against money laundering and terrorism financing.

Identify means to establish the identity of someone.

Know Your Customer (KYC)

The objective of KYC policies and procedures of MTC is for them to know the customer with whom they are dealing, especially their regular customers. Sound KYC policies and procedures are critical in protecting the safety and soundness of the MTC and the financial system.

NOIS

The National Ordinance on the Identification when Rendering Financial Services includes provisions on the identification of clients when rendering financial services.

Misdemeanour is a minor crime which is punishable.

Office of Foreign Assets Control (OFAC)

Office of Foreign Assets Control of the U.S. Department of the Treasury administers and enforces economic and trade sanctions based on US foreign policy and national security goals against targeted foreign countries, terrorists, international narcotics traffickers, and those engaged in activities related to the proliferation of weapons of mass destruction.

Politically exposed persons (PEPs)

As defined in *Customer due diligence for banks* (Basel publication 85- October 2001), politically exposed persons (PEPs) are individuals who are or have been entrusted with promoting public functions, including heads of state or of governments, senior politicians, senior government, judicial or military officials, senior executives or publicly owned corporations and important political party officials.

Senior Management

Comprises the individuals entrusted with the daily management of the operations to achieve the MTC objectives.

The Unusual Transaction Reporting Center (FIU/MOT)

Pursuant to article 11 of the National Ordinance on the reporting of Unusual Transactions (N.G. 1996, no. 21), any (legal) person who provides a financial service is obliged to inform

the “Meldpunt Ongebruikelijke Transacties” FIU/MOT of an unusual transaction which is contemplated or has taken place.

Verify means to confirm; to establish the truth, accuracy or reality of something.

APPENDIX 2

Indicators services, as referred to in article 1, section a., under 10o NORUT, (service providers: money transfer companies)

I. Reporting mandatory (objective indicators):

A. Transactions that are reported to the police or the judicial authorities:

Transactions that are reported in connection with money laundering or the financing of terrorism must also be reported to the Reporting Office.

B. Cash transactions:

Transactions of NAF 5,000.00 and higher in which case the funds are made available in the form of circulating currency, in checks or by means of a credit or debit card, or are made payable in the form of circulating currency, in checks or by deposit on an account.

II. Reporting mandatory, if the person who is obliged to report considers that the following situations are applicable (subjective indicators):

A. Probable money laundering transactions or the financing of terrorism:

Transactions in which there is reason to assume that they could be related to money laundering or to the financing of terrorism.

B. Dodging marginal amount:

Preference of the client for transactions under the marginal amount in which case there is reason to assume that he wants to avoid reporting in doing so.

**APPENDIX 3:
Source of Funds Declaration Form³⁸**

To: (Institution's name and address)

_____ Time: _____
_____ Date: _____

- 1) I understand that I am making this declaration for my own protection as well as for the protection of the MTC.
- 2) I declare that the funds totaling NAF³⁹ _____, _____, represents funds obtained by the undersigned from the following source (s):

Sections 3 and 4 need only be completed by nonbank customers.

3) Status

- resident of Curaçao or Sint Maarten
 Other (specify) _____

4) Legally accepted customers identification documents (Article 3 of the National Ordinance on the Identification when rendering Financial Services, 1996)

- Number of a valid driver's license:
 Number of a valid identity card
 A valid travel document or passport:
 Another document to be designated by the Minister:

³⁸ The source of funds declaration form must be used in the transferring of funds, and when accepting funds from noncustomers and non correspondent banks. Where it is reasonable to believe that a requested transaction is connected with criminal activity or if the client refuses to sign a "source of funds declaration", and there is no credible explanation to dispel concerns, the MTC must refuse to execute the requested transaction to insure that the minimum standards are met, but still report it to the Unusual Transactions Reporting Center (MOT).

³⁹ Or the equivalent in another currency

- 5) The undersigned is aware that the information contained in this source of fund declaration form may be disclosed to those institutions which are legally entitled to the information contained here.⁴⁰

(Customer's name)

(Customer's address)

(Customer's signature)

Authorized by:

(Name)

(Signature)

⁴⁰ This provision is recommended in a pursuit of transparency towards the customer. However, MTC may consider excluding this clause from the source of fund declaration form when deemed necessary.